ஈஸ்வரியே துணை

முத்தாரம்மன்

வில்பாட்டு

இஃது
பழைய டல ஏட்டுப்பிரதிகளினின்றும்
காவல்நகர் பெ. பிச்சாண்டி நாடாரால்
திருத்தி எழுதப்பட்டது.

0-84m
255

கிடைக்குமிடம் :—

கலைமகள் கம்பெனி
புத்தக வியாபாரம் திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்

காபிரைட்] 1955 [விலை அணா 12

N55
102161
MADRAS-600 005

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு

இதனால் சகலருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில்:— 1867-வது வருஷத்திய 25-வது ஆக்ட் 20-வது பிரிவின் 6-வது விதியின் பிரகாரம் "முத்தாரம்மன் வில்பாட்டு" என்னும் இந்நூலை காப்பி ரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் இந்நூலுக்கு உடையவரான கலைமகள் கம்பெனியாரின் உத்திர வின்றி பிறர் இதை பதிப்பித்தலும், இதை வேறு பாஷையில் மொழிபெயர்த்தலும் கூடாது. இதில் கண்டிருக்கிற விஷயங்களை அச்சிடுதலும் கூடாது. அப்படி மீறி அச்சிட்டால் அதனால் உண்டாகும் நஷ்டத்தை வசூல் செய்யப்படும்.

இப்படிக்கு
கலைமகள் கம்பெனியார்

0-,84, M
N55

உ

ஈஸ்வரியே துணை

முத்தாரம்மன் வில்பாட்டு

காப்பு

அயனுடன் மாலுந்தேடி அன்புடன் காணநின்ற
நயனமூன் றுடைய வேத விநாயகன் தன்னைப் போற்றி
உயர் தனைக் குன்றுள் ஈன்ற உறைமூவர் கதையைப்பாட
கடகரிமுகத்தின் வேத விநயகன் காப்பு தாமே.

2

பாடும் புலவர்களை பழிபாவம் செய்யாதே
தேடும் மரகதமே செல்லமுத்து மாரியம்மா
கொன்றுள் உமையாள் உமைதனத்தாள் கோதுமையாள்
பைன்றெடுத்த கந்தா கணபதியே காப்பு.

3

கல்லை நம்பி கசம் வளரும் கசத்தை நம்பி மீன் வளரும்
மின்னல் நம்பி மழை பொழியும் வேலி நம்பி பயர் எழும்பும்
பொன்னைக்கண்டால் பணம்பிரியும் பூவைக்கண்டால் வண்டு உறையும்
உன்னைநம்பி நானிருந்தேன் உலகளந்த மாதாவே.

4

மாட்டிலே யேறுமீசன் வரத்தினுல் லிங்கம் வாங்கி
கோட்டையின் குழலா லீன்ற குமர்தன் ஆதித்தன், நீலன்
கேட்டதோர் படியினுலே கிருபை தவங்கள் பெற்று
முக்காட்டிலே கோட்டை போட்ட காரிகை கதை சொல்லுவேனே.

5

ஓருமுத்தே முத்தே உலகமெல்லாம் ஆளும் முத்தே
திருமுத்தே இளம்பிறையே தெய்வா றுகள் போற்றும் முத்தே
வரும்முத்தே முத்தே செகுராமர் கடலில் வலதுகரம் தரித்த முத்தே
சொரிமுத்தா அம்மை யென்றுல் அடியேனை சூழ்ந்த வினையல்லாம்
அகன்றோடிப் போயிடுமே.

கதை வரலாறு

உலகுதனில் ஒன்ருக நின்ற மாதாவே
உட்பொருளே நல்லதொரு சொரிமுத்து மாலையம்மா
விரைவினுடன் உனதுடைய பிறவிநெறிபாட
வேளையம்மா அடியேனுடைய நாவிலுரை தாயே
நாவிலுரை சரஸ்வதி நல்லவளும் நீயே
நஞ்சுண்ட அரனேடே வாதாடி வருவாய்
வாதாடி வாதாடி வந்தவளும் நீயே
வாயிலே வந்திங் குதித்தவளும் நீயே

வீரமகள் கலைமகள் புவிமகளும் நீயே
வித்தை தந்தெப்பொழுதும் ஆளுவதும் நீயே
ஆளுவதும் நீயெல்லோ அம்மை முத்தாரே
அடியேனும் உன்னுடைய கதை பாடலுற்றேன்
சீரான புகழ் முத்து மாலையம்மா தாயே
செந்தமிழும் கல்வி ஞானம் தந்தருள்வாய் தாயே
வந்தருள்வாய் என் தாயே பயிரவியும் நீயே
வழுகாமே சிந்து பட்டம் தருவாய்
நழுவாத வில்லதிலே நல்ல இசைபாட
நல்லமுத்தாரம்மன் கதை பாடலுற்றேன்.

வேறு

முத்துமாலையம்மன் கதை படிக்க முக்கண்ணனார் துணையாமே
சித்துமாலை குழலாள்கதை சேர்த்தடியேன்நான் பாடுதற்கு
புத்திமிக தந்தருள்வாய் போரானை முகத்தோனே
ஓங்கு சம்பு தீவுக்கப்பால் ஒன்றுங்கடல் உவர்கடலாம்
காங்கயத்தோன் கரை தீவில் கருப்புக்கடல் இரண்டாம்கடல்
முதிய கொஞ்சத்தீவதிலே மூன்றும்கடல் நெய்கடலாம்
நதியகரை கொஞ்சத்தீவில் நாலாம்கடல் தயிர்கடலாம்
ஆடியமால் பள்ளிகொள்ளும் ஐந்தாங்கடல் திருபாற்கடலாம்
நாடியதோர் மரகதத்தில் நல்லதண்ணீர் ஆறும்கடலாம்
இத்தனையும் சூழ்ந்திருக்கும் ஏழாம் கடல் பெருங்கடலாம்
வாய்த்த சொர்ணபூமியிலே வளைந்திருக்கு மிருட்டுநாடு
இருட்டு நாட்டுக்கோர் புறமாம் ஏத்த சொர்ண பூமியுண்டாம்
பார்த்த சொர்ணபூமியிலே பளிங்கிமலை தான்வளர
கள்ளமில்லா பாறையிலே கமலம் என்ற திருச்சுனையாம்
வருத்தமில்லா சுனையருகே மாணிக்கபுற்றெழும்ப
மாணிக்க புற்றதிலே வசகரமாம் நாகமுண்டாம்
ஆனைப்பொன் பாம்பருகே அமிர்தகலசம்பிறக்க
அமிர்த கலசம்தன்னை ஆதிமுனிவந்து கண்டார்
தமது திருவருளாலே நாலெடுத்தங் கேதுசொல்வார்
நஞ்சிருக்கும் பாம்புக்கிறை நல்லமுத கலசமிது
செஞ்சொல்வளர் முனிவருக்குந் தேவருக்கு மாகாது
அஞ்சலென்ற மந்திரத்தை யாதிமுனி யுருவேத்த
பிஞ்சுமதி தனைப்போலே பிறந்தார்க ளரக்கியர்கள்
அரக்கியர்கள் தான்பிறக்க ஆதிமுனி போய்மறைந்தார்
நீலிநீலியென் றொருத்தி நீலகண்டி யென்றொருத்தி
காளிகாளி யென்றொருத்தி காளாஸ்திரி யென்றொருத்தி
யேழுலக குருக்குசத்தி யென்றவர்கள் தான்பிறக்க
மடியாமலே சிறந்த வனவாசகருங் காட்டில்
கடுகவந்த அரக்கியர்கள் காடதிலே தப்பாய்மறைந்தார்
நாடுகின்ற ஆடவர்கள் நமக்கினிமே லாகாது
பேடிகள்போ லிருந்தாலும் பிள்ளைகள்மே லாசையுண்டு
ஆசையுள பிள்ளைநமக் கார்தருவா ரரக்கியரே
ஈஸ்வரியே யல்லாது யினியொருவர் தரமாட்டார்
தவசிருந்தாற் பிள்ளையது தருவார் நமக்கெனவே

அவகுணத்தை விட்டவர்க ளடவியிற்போய் தவசிருந்தார்
காத்தடித்து மண்மூடி கறையான்புத் தெழும்பிடுமாம்
ஏத்தமுள்ள செவியிடத்தி லெறும்புகள்போய் குடியிருக்கும்
முக்கோட முளைத்தபுல்லு முதுசெவியில் கொடிவீச
வாக்குடைய முதுகுதனில் வடவால்போய் விழுதூண்
துண்டமரக் கட்டையென்றே சேர்ந்துரசும் புலிகடுவாய்
கொண்டையிலே சிலகுருவி கூடுகட்டி முட்டையிடும்
அரக்கியர்கள் தவமிருக்க அருந்துமையா ளேதுசொல்வாள்
இரக்கமில்லையோ சிவனே யென்னைப்போல் பெண்ணல்லவோ
பூமிதனிற் பெண்பிறந்தோர் பொல்லாப்புசெய்வதுண்டோ
தாமதமா யிப்படிநீர் சதிப்பாயிருப்பானேன்
கள்ளமில்லை யரக்கியர்கள் கற்புடைய பெண்களையா
பிள்ளைக்கே தவமிருந்தார் பெருமானே யென்றுரைத்தார்
ஆடவர்களில்லாம லரியபிள்ளை கிடைத்திடுமோ
நாடதனில் நீயறிய நடந்ததுண்டோ யிப்படிக்கு
பார்வதியே நம்மாலே பாலகனை கொடுக்கறிது
சார்புடைய வுயர்ந்தமலை சத்திமுனி யொருவனுண்டு
சத்திமுனி கிட்டச்சென்றால் சந்ததியைக் கொடுத்திடுவான்
புத்திசொன்னே னவனிடத்திற் போமெனவே விடைகொடுத்தார்.

வேறு

சத்திமுனி வருவதற்குத் தவமிருந்தா ரரக்கியர்கள்
தவம்புரிந்திட தெய்வசத்தி முனியவர் தாமறிந்து
சிவனேவல் தட்டாம லினிசெல்லவேணுந்தவம் பார்ப்பதற்கு
எனவேமலையைவிட்டு காட்டிலே சாந்தமாக யெழுந்தருளி
கனமாத்தவசுபண்ணி நிற்கக்கண்டு மகிழ்ந்து வரங்கொடுக்க
சென்றார்தவமுனியை வலஞ்சேவித் தரக்கியர் பாவிக்கவே
குன்றுதரக்கியர்கள் அருகிருத்தி கும்பிட்டுநீறு குழாம்பூசி
தாங்காதவமுனியேநீர் தாமுமெனக்கு தகப்பனல்லவோ
நாங்களுமக்குப் பிள்ளையென்றால் யெங்களுக்கும்பிள்ளைவேண்டாமோ
வாரீர்மடந்தையரே முன்வயிற்று பசிமெத்த பெங்களுக்கு
தாரீரமுதெனக்கு பின்சந்தி யாக்கிநீர் தந்திடுவீர்
கலியாண முடியாதயிளங் கன்னியவர்க் கமைத்திடுங்கோ
நலியாத் தவசிமுன்னே நல்லதென்றே பெண்கள் சொல்லிக்கொண்டு
சமைத்தா ரமுதுகறி பெண்கள் சத்திமுனிக்கொரு புத்திசொன்னார்
தமக்கு மணம்பெறவே யுண்ணகிலேச கலமுமில்லை
நிலத்தை மெழுகியவர் நின்றுகறிசோறு தான்படைத்தார்
உகந்தகறிசோறு திரைக்குள்ளேயிருந்து வமுதுசெய்தார்
பாவந்தீர கைவிளக்கிபெண்கள் பாரமுப்பூர பசியுந்தீர
எழுந்தே வடமுகமாய் சென்றிருந்தொரு வேள்விமட்டும்
செழுந்தெய்வ வேள்வியிலே சிறந்தபால் மூன்று பிறந்தார்.

வேறு

மூன்றுபாலை யெடுத்தவன் சத்தி முனிவன்
மொய்குழந்த அரக்கியர் முன்பிலே சென்றார்
என்றுபத்து மாதந்தான் சுமந்துபெற்றெடாமல்

இன்றைக்குப் பெற்றீரே யிச்சைப்பட்டிடாமல் நீங்கள்
மாப்பிள்ளை யில்லா மக்களே யிந்தப்பாலை
வாங்குவீரென்றே மங்கையர் கையிலே வைத்தார்
கூப்பிட்டு மூபேருந் தாப்பிரியமாகவே கூடி
கொண்டைக்குநீலங் குமுர்தப்பூச் சரியகந்தம்
இப்படி பூக்களை சூடிபாலை விழுங்க
இங்குரிஷி கெற்பந் தாங்காமல் தாவிவிழவே
குப்பமாநீலன் குமுர்த ஞதித்த னெனவே
கோலக் குழந்தை களாகப் பிறந்தனரே
தாழ்வில்லா ஆதிமுனிவர் தங்களை நோக்கி
தப்பிலா மூபேர்க்கு முப்புராதியென்று பேரிட்டார்
வாழ்வீர பத்திர வயிரவநாத னெனவே
வையகமீ திங்கள் தெய்வமென்றே சொல்லிப்போனர்
ஆண்பிள்ளை யில்லாமல் ஆண்பிள்ளை பெற்றுளெனவே
அந்தரக் கன்னிமார் வந்துகுலவையுமிட்டாள்
தாண்டிய கீர்த்தி யரக்கியர் முப்புராதிக்கு
சாற்றுதிரு நீற்றுக்காப்பு மணிந்தே தது சொல்வார்
பாலைக்கொடுத்துப் பசியை அமத்திடவென்று
பச்சைக் குழந்தைதன் யெச்சிதனத்தில் படுமே
வாலைப்பிராயம் வராத குழந்தை யென்ருலும்
வட்டத் தனங்களை கட்டிப்பிடித்துத் தொடுமோ
மட்டுத் தப்பிப்போனல் கற்புத்தப்போமெனவே
மண்ணிற் கிடத்தியாக்கிய காட்டில் மறைந்தார்
பட்டாய கத்தில் தட்டதனியே குழந்தை
பாலுக்கு வேண்டிய பசியாழைத் தொடுத்தார்
நீலனழுத நெடுங்குர லோசையினுல்
நின்ற ஜனங்களுஞ் சிங்கந்தான் பயந்தோட
ஆதித்தன் துள்ளிவழுத சிறுகுர லோசையினுல்
அண்டர் கைலையாளுர் திருச்செவி கேட்டார்
ஓதுவயதுள்ள நந்திதேவர் கடற்கப்பால்
ஓயாதுபிள்ளை செட்டோமிடுங் குரலோசை
பேயன்போற் கொஞ்சபுத்தியைக் கொண்டந்தப்பெண்கள்
பெற்றபிள்ளை தொட்டாற் கற்பழியு மென்றுபோனுர்
தாயில்லாப் பிள்ளை சலித்தழுத குரல்கேட்டு
தக்கபசியை யமத்துவதே தர்மமென்று
ஏவலைக்காட்டியே நந்தியுங் காட்டிலே சென்ருர்
இந்தாகிடக்குது சந்ததி யென்றுபோய் கண்டார்
பாவனை யாகிய முப்புராதி தங்களுக்கு
பாலுகொடுக்கப் பசுவொன்று தானழித்தாராம்.

வேறு

சுரபிசிந்தாமணி யெனவே சொல்லுகின்ற தெய்வம்
ஒருதனம்விட் டொருதனத்தில் ஒருகோட்டைப் பால்கொடுத்தும்
நீலன் முப்புராதியர்க்கு நிறைந்ததில்லையே வயிறு
உழத்துவதும் அழுவது மொருநாளுந் தீரவில்லை
சனத்திநிசை போட்டிருந்தால் தம்பிரானுக்கேருது

செழித்தநந்தி தேவருந்தான் றெய்வப்பெண் ணிடத்திற்சென்று
அந்தரத்துக் கன்னியர்க ளாடுகின்ற சுனையருகே
வந்துநின்று நந்திதேவர் மங்கையருக் கேதுசொல்வார்
பிடிபோலு மரக்கியர்கள் பிள்ளையைப்போட் டோடிவிட்டார்
இடைவழியிற் றள்ளிவிட்டா இழுக்கல்லோ யென்றனுக்கு
பாவையரே நீங்களிந்தப் பாலகரைத் தான்வளர்த்தால்
பூவையரே யுங்களுக்கு புண்ணியங்கா ணென்றுரைத்தார்
நாதமலைக் காவலிலே நந்திதேவ ரெங்களுக்கு
காதவழி காண்முகங்கள் கண்டாலுமாகாது
செவியிற்சொற் கேட்டாலுந் தீர்த்தம்போ யாடிடுவோம்
புவியிலாடவரைக் கண்டால் போவோமலையேக
காட்டிலாண் பிள்ளைகளை கண்டாலும் பாவமுண்டு
மாட்டோமென்று சொன்னாலு மனக்குறைக ளுண்டுமக்கு
ஒருவர்முகம் ஒருவருக்கு உண்மையுடன் றெறியாமல்
இருட்கால மான துண்டா லிருப்போம் பிள்ளைகிட்ட
பகற்காலம் வரும்போது பறந்திடுவோ மந்தரத்தில்
தகுதியுட னிப்படிக்குச் சம்மதியோ தாருமென்றார்
வாழுமொரு ராத்திரியில் வளராது பிள்ளையென்றார்
ஏழுவருடத்தை யொரு ராத்திரியாய்ச் சாபமிட்டார்
சாபமிட்டு நந்திதேவர் சந்ததியைக் கைக்கொடுத்தார்
முப்புராதியைக் கொடுக்க மொய்குழல்மார் வாங்குவாராம்
செப்புப்போற் குயங்களாது திரளுதடம் பாலூரி
மடமடென்று கொங்கையிற்பால் மகாதாரை போற்சுரக்க
கடைவயிறு தான்நிமிற கண்திறந்து பாயுதடா
உலர்ந்தவுடல் தானிமிர்ந்து உடம்பெல்லாந் தளதளென
தலந்தனிலே கிடந்திருந்து தவழ்ந்துமெள்ள விளையாடி
நடந்தோடும் பக்குவத்தில் நடுங்குதல்லோ தேவருக்கு
இடம்பெறவே நந்திதேவரிட்டநா ளெல்லையிலே
வேறொருவர்க் கில்லாத முடிவுகால முண்டாச்சு
மாறில்லாக் கன்னியர்கள் மறைந்தார்க ளந்தரத்தில்
அந்தரத்தி லவர்போக வறிந்துநந்தி கிட்டவந்து
பிள்ளைமுப்பு ராம்கட்கு பிழைப்பதற்கு புத்திசொல்லி
தள்ளரிய சிவனிடத்தில் சந்திக்கப் பண்ணவென்று
குன்றுவெள்ளிக் கைலையிலே கூட்டியே கொடுபோனார்
மணித்துமயில்த் திருக்கதவின் வாசலிலே செல்கையிலே
திருக்கூட்டந் தனிலிருந்து தேவரெலா மேதுசொல்வார்
கருக்கூட வொட்டான்காண் கருவருப்பான் முப்புராதி
உருக்கூட வொட்டான்காண் வுலகமெல்லாந் தானெரிப்பான்
கூற்றுவனை யெங்கள்முன்னே கொண்டுவந்தீர் நந்திதேவா
சாற்றக்கே ளட்டமத்துச் சனியல்லோ தேவருக்கு
சண்டாள பிள்ளைகளை தலைதிருகி கொல்லாமல்
பண்டவினையே கெடுவீர் பாம்புக்குப்பால் வார்த்திரே
நந்தியுட பொருட்டாலே நாங்கள்குடி போறோமென்றார்
வந்தியுடன் கைலையிற்போய் வாசலிலே போய்ச்சேர்ந்தார்
வாசலடை பட்டது வந்தமுப்பு ராதிகளை
கூசாமல் மீண்டுகொண்டார் அக்காட்டில்

சொல்லரிய முப்புராதி சோதிநந்தி தேவருடன்
வில்வமரத் தருகாக விற்றிருந்தங் கேதுசொல்வார்
தாயில்லாதே யிருந்தோந் தகப்பனைப்போலே வளர்த்தீர்
நீயொருவ னில்லாவிட்டால் நீலனென்று பேருமில்லை
தேவர்சொன்ன வார்த்தையது செத்தாலுந் தீராது
ஆவியுட னிருந்ததுண்டா லதுவிபரந் தீர்த்திடுவேன்
அறனெனவுஞ் சிவனெனவும் ஆயிரம்பே ரிருந்தாலும்
ஒருவருக்கு மச்சமில்லை உந்தனுக்கே பயப்படுவேன்
காடெல்லாம் நாடாகக் காண்பேனுன் புண்ணியத்தால்
வாடாம லெங்களையும் வலுவோடே வைத்திடுவாய்
வலுவோடே வைக்காவிட்டால் வளர்த்தவிடங்காணாது
அழகுடைய முப்புராதி ஆண்பருவ மாக்கியுன்னை
இடைவழியி றள்ளிவிட்டால் இழுக்கல்லோ யென்றனக்கு
நாட்டமுள்ள கைலையிலே நான்சென்று வருமளவும்
காட்டிலினி மேலுமொரு காரணந்தான் நடக்குமென்றார்
காரணந்தான் நடக்குமென்று காட்டிலே தானிருத்தி
பூரணமாய் நந்திதேவர் பொற்கைலைமேற் போனார்

வேறு

நந்திதேவர் கைலையிற்போகவே
நல்லவயிர நாதன் குமூர்தனும்
விந்தையாகிய வில்வமரத்தின்கீழ்
விற்றிருக்கின்ற வேளை தனிலே
சத்திமாமுனி முத்திபெறும்படி தாழ்வில்லாதொரு வேள்விமூட்டினார்
பன்னிரண்டு கடந்தந்த வேள்விக்கு
பதின்மூன்று வருடம் பிறந்திட
உன்னிவேள்வி புகைக்கொடி யோடியே
உம்பர் லோகத்தை யூடுரமுட்டியே
எட்டுமா மலையுங் கடலேழையும்
ஈரேழு பதினாலு லோகமும்
சட்டமான புகைபட லத்தினால்
சந்திரசூரியர் தன்னொளி போச்சுதாம்
தெள்ளி யீஸ்வரன் வெள்ளிமலையிலே
சேரத்தேவ ரறிக்கை யிட்டார்கள்
மெள்ளயீஸ்வரன் பார்வதியைச் சென்று
விலைக்குவாவென்று மேல்விடை வாங்கினார்
மட்டில்லாத புகையைத் தனியென்றே
வார்த்தைக்கேவொரு தேர்த்தட்டின் மேற்கொண்டாள்
கொட்டினார் கெட்டி கட்டியங்கூறினார்
கும்மிபாடி குரவையிட் டாடினார்
தட்டிவாளை தடவியிடக்கயம் சந்திரகுடையுடன் தாக்கினார்
ஏழுகோடி யிடாகினி சூழவே
எடுபிடியென்று கிடுபடி கொட்டினார்
தாளிவாய்ப் பரைபேரி தடாரியும்
தம்பட்டஞ்சின்னம் தாமரை முழக்கினார்
கோடிகோடி பிசாசு குதித்திட

கொள்ளிவாய்த் திரிசூலஞ் சுமந்திட
மூடிகொண்ட யிருமலங் காரத்தை
முக்கண்ணாலே விழித்துக் கண்ணேகினார்
விளக்குகண்ட யிருளது போலவே
வேள்வியின் புகைதான் வெளியாகவே
முழக்கமிக்கி முறுக்கிய கோபற்றால்
முத்துபோல்வந்து வேர்வைத் தும்புதாம்
முனி வேர்வையை கைகொண்டு வாரியே
வேள்விமீதினில் விட்டெரிந்தாளம்மன்
மோனவேர்வையி னாதாரமாகவே
முத்துநாயகி வந்துபிறந்தனள்

வே று

முத்துமாலையுலகளந்தாள் மூன்றுமுகங்கொண்டவள்தான்
மூப்புடைய பேச்சியம்மன் பூப்படைக்கிருந்தவளும்
புத்தாரைத் தூத்தித்தாள் சித்தூரைக் காத்தவளும்
பூதத்தின் மேலேறிக்கொண்டு சாதிக்கின்ற நாச்சியாரும்
கலகந்தழுகிவரு முலகளந்தாளுடனே
கங்காள பேச்சியுடன் வங்களாக்காச்சக்காரி
புலவர் புகழுகின்ற பெரியமாதாவுடனே
பொருதிட்டவரை வேட்டிலிருந்திட்ட மாரியம்மன்
கிளிமுத்தமிடுகின்ற மணிமுத்து மாலையம்மன்
கிள்ளைபோலவேவரும் வள்ளிப்பிள்ளை மாதாவே
கொழுத்திடும் நலக்காரி கோணிக்காரி காணிக்காரி
அலட்டிப்பழக்கமிட்ட மலட்டாட்டுப் பூசைக்காரி
அன்னம்பிள்ளை போலநடந்த சின்னப்பிள்ளை மாதாவும்
கலத்தில் பிள்ளையறுத்த யிரத்தபிலக்காரி
காசிவடகாசியூரை காத்திருந்த கருப்பாயி
எண்ணெயுண்டு சீப்புமுண்டு யிச்சையுள்ள நாச்சியாரும்
இனக்காரியாயிருக்கும் அனற்காரியம்மையுடன்
வெண்ணனூர் வீதியுடன் கண்ணனூர் மாரியம்மன்
வினையையறுக்கவந்த பனையூருபுண்ணியவாட்டி
ஈளத்துப்பெண்ணான மலையாளத்துக் கண்ணாவியம்மன்
எருமைக்கிடாவிலேறும் சொரிமுத்துமாலையம்மன்
முப்புரங்கள் காத்திருக்கும் கைப்பிரம்புக்காரியுடன்
மூலைக்குள் பொன்னோலைக்காரி முப்புடாதிமாதாவும்
செப்படி வித்தைபடித்த சப்பாதி தேர்க்காரியுடன்
சிதனாம்பூபரிய செல்வி மாதழம்பூ நிறத்தாளும்
வேப்பங்குளைகாரியுடன் வேலுபிள்ளை பிணமாலை
மேட்டிக்காரர் கோட்டிதீர்த்த சாட்டிக்காரி தான்பிறந்தாள்
தோப்பு வெள்ளைக்காப்புக்காரி துறைமுகத்து நாச்சியாரும்
துஷ்டருக்கு வல்லிருப்பு கிட்டியிட்ட சுந்தரியாள்
கரும்புடன் சர்க்கரை பெரும்பூசைக்காரியோடே
காலபூசையிட்ட திரிசூலக்காரி தான்பிறந்தாள்
மலைக்கன்னிமாருடனே உலகளந்தாள் பிறக்க
வரிசையுடனே பெண்கள் குறவைபாடினார்கள்.

வேறு

வேதமுத்துமாலையம்மன் வேள்வியிற் பிறக்க
விண்ணுமண்ணுமுள்ள பெண்கள் வெண்குறவைபாட
ஆதிமுனி கைலாச பொருளி
அரனரிடத்திருந்த மகமாயி தானும்
உலகளந்தாள் பேச்சிமுத்துமாலை சொரிமுத்தாள்
உத்தமியென் பார்வதியாள் முத்தம்மை தனக்கு
இலகுதங்க சீப்பினலே தலைமயிரை முடித்து
எல்லைக்குளாரனெனவே முல்லைப்பூவைச்சூட்டி
ஓங்கிமுச்சி கொண்டையிலே தூங்குகுச்சிதூக்கி
ஒப்பிணைத் திருமுகங்கள் போறபிரகாசம்போலே
தாங்குபச்சை பொட்டருகே சந்தனப்பொட்டிடவே
தம்பிராட்டி பெரியமாதா ரெம்பிராட்டி தன்னை
அஞ்சனஞ்சமான விழி அஞ்சனத்தைதீட்டி
அபிராமிகாதிவிரண்டு ஆடுகொப்புத்தூக்கி
குஞ்சரத்தின் மீதிலிட்ட பஞ்சுசேனம்போலே
கொச்சி மஞ்சளிட்ட தனக்கச்சிறுகக்கட்டி
சங்குவளைப் பச்சைவளைத் தங்கவளைபூட்டி
தணியாது கைவிரலுக் கணையாழி பூட்டி
தொங்கலொடு சுட்டி தூக்கி செங்கமலஞ்சாத்தி
சூடகஞ்சிலம்பு தண்டை பாடகமுஞ்சூட்டி
கொத்துமாலை பூண்டபணி முத்துமாலை தன்னை
கோலஞ்செய்து பார்வதியாள் வாலரூபமாக்கி
வித்தகமாயிப்புதுமை வேறேயில்லையென்று
வீரபரமேஷ்பரியாள் விண்ணப்பஞ் செய்வாளாம்.

வேறு

அஞ்சாதே யென்றவளை யருகழைத்து தலைதடவி
கொஞ்சமில்லாக் கைலையிலே கூட்டியே கொடுபோனர்
இலங்குமணி மண்டபத்தி லீஸ்பரணைத் தெண்டனிட்டு
கலங்காது பார்வதியாள் கரைகண்டற் கேதுரைப்பாள்
புகையமத்தி வருவதற்கு போகவிட்டீர் வேள்வியிலே
தகையுடனே செல்கையிலே சரீரமெல்லாம் வேர்த்திடுமாம்
வேர்வைதனைத் தான்வழித்து விட்டெரிந்தேன் வேள்வியிலே
மாரியம்மனுலகளந்தாள் மணிமுத்து வயித்திலே பிறந்தாள்
மங்கையர்கள் பிறந்தபின்பு வனவாச வேள்வியிலே
தங்கமுத்துமாலைதன்னை சந்திக்கக் கூட்டிவந்தேன்
அருநீலன் குமர்தனென்றும் ஆதித்தன் முப்புராதி
தனியுதவி யில்லாமல் தனியே போயிருக்குமர்
அக்காட்டில் வீற்றிருக்கு மவர்களுக்கு தெய்வமென்று
முக்காட்டிலுலகளந்தாள் முத்தாரை அனுப்பிடுவீர்
செப்பமுள்ள பார்வதிக்கு சிவனருமேதுசொல்வார்
எப்படிநீர் சொன்னலு மெனக்கதுவே வுத்தரம்
வனமில்லா வுலகளந்தாள் மணிமுத்து மாலைதன்னை
நம்முடைய சத்தியென்று நாலுலகமறியாதோ

எங்கேபோயிருந்தாலு மெள்ளளவுங் குற்றமில்லை
அங்கேயான் விடும்போது அரைச்சணமுந் தறுகாதே
புத்திசொல்லி மாதாவை போகவிட்டாரக்காட்டில்
கொற்றவனெங்கள் வயிரவநாதன் கூடவழி கொண்டனராம்.

வேறு

ஏறினர்பெண்க ளிந்திரவிமானத்தில்
இருபதுவண்டி தேரொன்றி லேறினர்
மாறில்லாததேதாராக வேதாளமும்
விலங்குகேட்க தாங்கியாயுதமும்
சாதிலிங்கத்தினலே சமைப்பித்த
சப்பரமிருநூறு நடக்குதாம்
தாதிமார்களிட மாகினியோகினி
தையலார் பக்கந்தாஞெரு கோடியாம்
பிரமஞர் தலையோட்டிலே தோல்கட்டி
பின்னெருபிடி போடுதாம் பேய்ப்படை
மரகதப்பச்சை வர்ணத்தேராயிரம்
முத்துக்கும்பம் பதித்த தேராயிரம்
முக்கியவெள்ளி தங்கத்தேராயிரம்
கொத்துத்தடிகை பல்லக்கோராயிரமாம்
கோலாகலவண்டி ஈராயிரமாம்
வெள்ளைப்பால் கட்டல் தண்ணீரைவாரியே
மேகராசி கொடுவந்து தூவுதாம்
கொள்ளிவாய்ப்படை பந்தம்பிடிக்கவே
குட்டிபூதம் திவெட்டி கொழுத்தவே
நடுவழியிலிருக்கு மலைகளை
நகட்டிப்பூதங்கள் தூக்கியப்பால் வைக்க
கடகடென்று கிடுபிடி கம்புக்காய்
கரும்பனையைப் பிழக்குதாம் பூதங்கள்
ஒட்டகத்தைச் சுமந்தொரு நெட்டப்பேய்
ஓடியானை முதுகினிலேறவே
திட்டுப்பாமபை கடிவாளமாக்கியே
சிங்கமேற்கொண்டார் தங்கமுத்தாரம்மன்
மூக்கரைப் பேய்க்கு மூளிப்பேயாடவே
முட்டிக்கால்தட்டி பூதங்கெட்டி யென்றேசொல்ல
தாக்குதாக்கென தேரைக்கடாவினுள்
தலம்விளங்கு முலகளந்தாளம்மை
முன்விளங்கிய வெற்றிமுரசுதான்
முப்புராதி செவியிலே கேட்டுதாம்
என்னகால விசேடமிருக்குதோ
எனவயிரவநாதன் வருகிறான்
தேரிக்கண்ணனூர் மாரியிங்கே வந்தாள்
சிரித்த தேவரமுவது திட்டந்தான்
வாரமாய் வீரபத்திரனைக் கண்டேன்
வந்துதேநல்ல வாழ்வு நமக்கென
தேவிமுத்தாள் துணையாக வந்திட்டாள்

சிவனுக்கு யினிமேல் செய்தி சொல்லலாம்
மூவுலகு நமக்கினி யாளலாம்
முட்டுலே சொட்டுப் போட்ட முப்புராதி
முப்புராதியும் நீலன் குமுர்தனும்
முந்திச்சென்றெதிரே சந்தித்தாராகமாம்
இப்படித்தானிருந்த மரத்தின் கீழ்
ஏத்த வுலகளந்தாளை யிருத்தினர்.

வேறு

மரத்தருகே நிற்கையிலே வளங்குமுப்புராதி சொல்வாள்
திருத்தமுள்ள பேச்சியம்மா சீர்பெரிய மாதாவே
தந்தையில்லை பெற்றெடுத்த தாயுமில்லை யெங்களுக்கு
கந்தியுடபொருட்டாலே நாளெனவே தலையெடுத்தோம்
யெண்ணமுள்ள தேவருக்கு மெங்களுக்குமாகாது
புண்யவதி நீயொருத்தி போதாதோ யெங்களுக்கு
வேத்திரஞ்சூழ் முக்காட்டில் வெளிதனிலேயிருப்பதல்ல
கோத்திரமா குடியிருக்க கோட்டைபோட வேணுமென்ருள்
கோட்டையிடவேணுமென்று கூட்டிவந்தாள் சோதிரியை
வாட்டமில்லாவுலகளந்தாள் மணிமுத்தாள் வீற்றிருக்க
முக்காட்டிற்கோட்டையிட முகூர்த்தமிடுசோதிரியே
மிக்காக பஞ்சாங்க வேதியனுர் பரல்நிறைத்து
சொன்னரே பஞ்சாங்கஞ் சோதிரி தன் சாஸ்திரத்தை
பொன்னுலே கோட்டையிட்டு புதுமையுடன் வாழ்ந்திருக்க
மன்னவனேயைம்பத்தெட்டு வருடமட்டுமழியாது
கூன்கிழவனண்டி தன்னல் கோட்டையெல்லா மழிந்துவிடும்
தான்றெளித்தசோதிரி தன் சாஸ்திரத்தைக்கேட்டபின்பு
அன்பத்தெட்டுவருடமட்டும் ஆண்டிருந்தாற் போதாதோ
வெற்றியொருநாளையிலே வேண்டியகாரியங்கொள்ளலாம்
இந்திரனை வேலைகொள்ள யெத்தனைநாள் மெத்தமெத்த
ஈட்டமுள்ள முப்புராதி யேத்தவயிரவநாதன்
கோட்டையிட தலங்குறித்து குறைவைபிட்டார் பெண்கொடிமார்

வேறு

வேதவயிரவநாதன் முப்புராதி
வேட்டைக்காட்டிலே கோட்டை போடவே
மோதுதானையும் பூதசேனையும்
மூன்றுகாட்டையும் வெட்டயேவினுள்
வெள்ளச்சங்கிலி கள்ளகிங்கியர்
வெட்டி தம்பட்டந் தட்டிக்கொட்டினுர்
கள்ளிவேள்வியை தள்ளித்தூரவே
காரைமேற் படைசூரப்பாலையும்
தாக்கிக்காட்டிலே தீக்கொழுத்தினர்
தரணியிந்திடு முலகளந்தவள்
காக்கையும் புக்ககாடு வேரர
கடுகவெட்டென்றே படையை யேவினுள்
மொட்டப்பூதங்கள் காட்டை தோண்டப்போய்

முடலிகொள்ளி வாய்கவடிபாடவே
பிட்டி நோகவே தட்டி காட்டினர்
பிரக்காலரைந்து கூட்டினர்
பணத்தைக்காத்த சப்பாணிபேய்களும்
பட்டகொப்பிலே கெட்டித்தூக்கினர்
கணக்கில்லாதபொதர் திரவியங்களை
கற்பமாமுத்தாள் காலில்வைக்கவே
பத்தையுமலை பொத்தையுதட்டி
பரவியங்கங்கே பலகைவைத்தனள்
புத்துக்கூட்டங்கள் கட்டிகட்டியாய்
பொடிபடும்படி புழுதியாக்கினர்
நாலுமூலைக்கும் எல்கைநாட்டியே
நாற்பத்தஞ்சு நூறுனயோசனை
நீலனுதித்தன் முப்புராதியும்
நொடியே தோரணக் கொடியுங்காட்டினர்
ஆகமாகவே யுலகளந்தவள்
அல்லதோதலம் நல்லதோவென
பார்க்கவேண்டிய பெரியமாதாவும்
பல்லக்கேறியே பவனிவந்தாள்

வேறு

பவனிவருகிருள்காண் கோட்டைமெய்க்க பவனிவருகிருள்காண் பவனிவருகிருள்காண் உலகளந்தாளம்மன் பவனிவருகிருள்காண் உலகளந்தாளம்மை பாரதப்பட்டங்க ளாரவாரத்துடே அவனியுள் ளோர்தொழ பூதக்கணங்கள் சூழ் ஆனதேரிலேறியானே தஞ்சமென பவனிவருகிருள்காண் தொந்திமிதோமென சிலர்முந்த பரதவித்தை முன்னே சேவிக்கவே. தித்திடமானங்கள் அண்டமிடிபடமடா மென்ன திடலரும் கூந்தல்தோகைதேரிலே பவனிவருகிருள்காண் காலிற் சிலம்பு தண்டை கலீர்கலீரென சேலைசகலாத்துசலார்சலா ரென கோலரமாலைகள் குலாவியுலாவிவர. வாலபராசத்திமடவார் சேவிக்க பவனிவருகிருள்காண், குப்பப்படைநெருங்ககோதைமாதர் சூழ் முப்புராதியர்கள் முன்னே சேவிக்கவே செப்புதிருதனத்தாள் சின்னப்பிள்ளை மாதா. மெய்யப்பா தொழுதுவரும் மிக்கவுலகளந் தாள். யென்றுமென்றுநன்றுயிரைஞ்சி தொழுதபேரை. துந்துங் இரும்படக்கும் துஷ்ட மனுடரை வென்று கீர்த்திபெற்றுவரும் குடிவளர்ந்துநேன்றி குமருலேநாடும் வாழ்கவே பவனிவருகிருள் உலகளந்தாள் பவனிவருகிருள். வணங்குமடி யாரிடம்வந்து கலி யைத்தீர்த்து. இணங்கிகுடி வளர்த்து இரட்சித்தருள்வே னென்று மணங்கமழ் பூங்குழலாள் மங்கை யுலகளந்தாள். அணங்குந் தோழி யருடனனதேரிலேறி பவனி வருகிருள்காண் வந்து வுலகளந்தாள் பாரக்கோட்டை தலங்_றித்து. எந்தெந்ததிசையிலே யிட்டிடுவோங் கோட்டை யென்ருர். மண்ணுலேகோட்டை வைத்தால் மலந்து விடுங்கோட்டை முள்ளாலேகோட்டைவைத்தால் முசிறுபத்திகடிக் குமென்ருர் செங்கல்லாற் கோடடைவைத்தால் திருவுளங்கள்நடவாது கல்லாலே கோட்டை வைத்தால் கட்டிமுடியாதெனவே மரத்தாலே கோட்டை வைத்தால் வாணவெடி யுருண்டசையும்.

முத்துநாயகி திருவருளால் முத்துக்கோட்டை வந்துதித்திடுமாம்
முத்துக்கோட்டைதனை வளைத்து மூன்றுகோட்டை வைக்கிறாள்.

வேறு

வடக்கருகே கட்டுவது மாடஞ்சிலகூடங்களாம்
தெற்கருகே கட்டுவது திருமஞ்சண குளப்பரையாம்
ஊமை குருடுசெவிடுகளை வுள்காவலாகவே வைத்தார்
அந்திபட்டாறகோட்டைவா சலடைக்க துறக்க ஆளுமிட்டார்
இரக்கியல்லோ திருத்தேரை யேந்திழையாள் உலகமாதா
பிரக்கோட்டை வென்று பேய்ப்படையை விட்டார்
திட்டமாய் கொள்ளிவாய்கள் செடிபிடிங்கி தீக்கொழுத்த
முட்டிக்கால் பூதமது முப்பாகி வீற்றிருக்கும்
பெண்ணரசி யுலகளந்தாள் பேச்சியம்மை தங்கள் முன்னே
கண்ணில்லாப் பூதமது கவிபாடிக்கொண்டு நிற்க
வயதுசென்றநரைப்பூதம் மயங்கியப்பாற் போய்க்கிடக்க
தயவுசெவிட்டுப்பூதம் தகைக்கஞ்சி சுமந்துவர
ஆய்யங்காட்சிபேப்படைகள டிப்புடைக்கு மண் சுமக்க
கைமுரிந்த பூதமது காடுசுத்தி பார்த்துவர
கலகமுடன் சிலபேய்கள் கல்லிடித்துமலையுருட்ட
வலுவில்லா சிலபேய்கள் வாய்சத்தஞ் சொல்லிநிற்க
அடவிமலையெடுத்தவர்க்கு ஆடறுத்து கொடுப்பாரும்
படவுவேலை செய்யாமல் ரெட்டை பங்கெடுக்கவருவானும்
களவுசெய்த பேய்களுக்கு கைகாத்துக்கொடுப்பானும்
சனிபிடித்து குளிராட்டி தான்பிடித்துக் கிடப்பாரும்
ஏணிவைத்துக் கல்லேத்தி யிடத்திலே கல்பரப்பி
கோணலில்லா திருமதில்கள் கொத்தளங்கள் தான்வைத்தார்
கொத்தளமும் கிழரையும் குளல்பரத்தி துளையடித்தார்
உத்தபிரக் கோட்டைவைத்து உள்கோட்டை வைத்துப்போட்டார்
அகலமது நூறுமுளம் அடிக்கோட்டை யிரும்பாலே
நகைபாய்ந்த திருமதிலும் நடுக்கோட்டை வெள்ளியாலே
சடுதியிலே கோலமிடும் தலைக்கோட்டை பொன்னாலே
கொடியுதிர மாமலை கோபுரமா நிருத்துவரும்
மகள்மலை தனையெடுத்து படிப்பலகையாய் போட்டார்
நெரியதோர் வெள்ளிமலை நிலைக்காலாய் நாட்டுவாரும்
தோரணமாவலை பிழுந்து சுளிங்குத்திதான் சேர்த்தார்
சவடிமலை தனக்கு சாவடிகள் தான்முகித்தார்
குவடுமலை தன்னாலே கூடார பந்தலிட்டார்
தேவர்கள் பிடித்தடைக்க சிறைக்கூடமுண்டாக்கி
மூவருக்கு மனம்நடுங்க முரசொலிக்கு மண்டபமும்
தாழ்வில்லா யிந்திரனார் சந்திப்பு மண்டபமும்
காவலுள்ள தேவருக்கு கணக்கெழுது மண்டபமும்
கள்ளர்களை யடைப்பதற்கு கழுநிறைந்த மண்டபமும்
பள்ளிகொள்ளு மண்டபமும் பகலிருக்கு மண்டபமும்
கருமலையைப் பிடிங்கிவந்து கால்பங்கு துளையடித்தார்
மருவுசில கொத்தளத்தில் வண்டியிலே குழலெடுத்து
வழிமறித்தே யாள்பிடித்து மருந்திடிக்கு மண்டபமும்

அழிவழக்குத் தான்பேசி யரசிருக்கு மண்டபமும்
கடுவாயைச் சங்கிலியில் கட்டிவைக்கு மண்டபமும்
ஆடுகுதிரை குலையானை அலங்கரிக்கு மண்டபமும்
கள்ளமில்லாக் கோட்டையிலே களஞ்சியமு முண்டாக்கி
கொள்ளையிட்ட பணம்போட குலுக்கைகளு முண்டாக்கி
அத்திராணி மண்டபத்தி னருகிருந்த முப்புராதி
கொத்துமுத்தா ரம்மனுக்கு கோயிலொன்று கட்டுவாளும்

வேறு

மூன்றுமுகங்கொண்ட சொரிமுத்துமாலையம்மனுக்கு
முத்துமணி மண்டபங்கள் கட்ட
ஊன்றசொரிபொன்மலையையான்ற தச்சினால் சமைத்த
உத்திரத்தூணை நட்டுவராம்
தூணருகேபாண்டிக்குளிதோண்டி கண்டியிட்டுசிறு
கட்டிக்கல்லையிட்டு லக்கைதோட்டார்
மாணிக்ககோமே தங்களிடவயிடூரியங்கள்
வரலொளிக்கிலே பிருத்துவாரும்
பண்டுவிளையும் பகளத்துண்ட துண்டமாயருத்து
பள்ளிக்குடத்தாடி மேற்படுத்தார்
மண்டு மரகதச்சோதி தண்டாளமீ துபச்சை
வன்னத்தென்னம் பூபிணைத்துவைத்தார்
வருக்குமிடையிருக்கி முருக்குவளக்கையிட்டு
பளிங்கியால் பட்டியல் பதித்தார்
உருக்குத்தகட்டை வெள்ளியொப்பித்துமணியழித்தி
ஒட்டுக்கென்றே யடுக்குவாராம்
சங்கைமுத்தைதானிடித்து சாட்டம்மியிற் போட்டரைத்து
சாதிலிங்ககாரை பூசுவாராம்
பொங்கியயிரும்பு வெள்ளி பொன்னுமெனவே நிரைத்து
பூஞ்சவரடிப்படையும் போட்டார்
வெள்ளி நிலக் காலிலங்க மேற்படி பொன்னாற் சமைத்து
வெங்கலக் கதவதிலே போட்டார்
தள்ளித்தென்றல் காத்துவர சாளர வாசல்வகுத்து
சந்திப்புமண்டபந் தன்னை கண்டார்
முச்சந்தியேழடி நாலுமூலைபீடமிட்டு
முன்னமே முகப்பத்தியுங்கண்டார்
அச்சந்திரச் சுத்துமதிலானதிலே வெள்ளைசாத்தி
அத்தியாளி சித்திரமெழுத
கட்டதாகயிந்திரனை முட்டிகண்ணிகிட்டியோடு
கால்விலங்குடனெழுதுவாரும்
தோட்டயோகன் முப்புராதி வயிரவனுதனையும்
சூரியனைப்போலெழுதி வைத்தார்
அன்னம்பிள்ளை தென்னம்பிள்ளை யதின்மேல்கிளிப்பிள்ளையும்
அணிப்பிள்ளையுமெழுதிவைத்தார்
மின்னுத்தம்பிவர்ணத்தினால் மேற்கட்டி விதானஞ்செய்து
மெத்தமுத்து ரத்தினங்கள் தூக்கி
வாழும்பூவில் மணங்கொண்ட தாளம்பூக் கிடைகிடையாய்

மல்லிகை சரங்கள் தூக்குவாரும்
மேழுமேலுஞ்சாம்பிராணி தூபங்காட்டிமண்டபத்தே
கெட்டிமுகித்தே குரவையிட்டார்

வே று

வந்துசந்திரனுடமண்டலந்தொடவே மகா தோரணம்நாட்டினர்
வாசல்நாலில் சையாமணிகளெனவும்
மண்டுகோபுரம் நிருத்தினர்
நந்திதேவருடசந்திர மண்டபத்தில்
நாழிகைமணியுந் தூக்கினர்
நாட்டுநந்தவன தோட்டமும் நதிகளும்
நடனசாலைகளும் வைத்தனர்
அம்மைமார்களிருந்தாடுவதெற்கெனவும்
அன்னவூஞ்சலதுநாட்டினர்
ஆனபாண்டி விளையாட நூறுபடி
ஆள்வார கனையளந்தனர்
செம்மையான விளக்காயிரந்திரிகள்
சில்லுபூத்ததென யேத்தினர்
தெருவாசல்தோரு நூறுகோடியென
சிறுமல்லர்கள் நிறுத்தினர்
வெத்தி வீரபத்திரன் கொத்தளந்தனிலே
வெள்ளி பீரங்கி யென்றேற்றினர்
மேடைமீது மகாமேர்வு நாட்டியதில்
மீறுசிங்கக்கொடி கட்டினர்
நித்தமேழுபடி முத்தளந்துபடை
நீடும்சம்பளம் நிறுத்தினர்
நீட்டமாக யிருகோட்டை பரரெனவே
நின்று முத்தாரம்மனைக் கும்பிட்டார்

வே று

குலம் விளங்கிடவுலகளந்தவள் கூட்டத்தோடுபோய்
கோட்டை போட்டுத் தேட்டமாய் முக்காட்டை நோக்கினர்
பலமடந்தைய ரிலகுதங்கப் பல்லாக்கேந்தியே
பாங்குசொல்லியே காண்கும்படிக்கு பாவையாட்டினள்
கொண்டைகுலுங்க சண்டைபிடித்து கும்மியடிக்குதாம் பாவை
கவட்டைகிளப் பிச்சைப்படிக்குள்ளே கரணம் போடுதாம் பாவை
சுண்டைபிதுக்கி போட்டு சுமந்து காட்டுதாம் பாவை
வெள்ளித்தடியைத் துள்ளித்தூக்கி வீதியோடுதாம் பாவை
பல்லாக்கருகே முள்யிரக்கியே பந்தம்பிடிக்குதாம் பாவை
ஆள்நெருங்கிட கிழ்பிரம்பு கொண்டடித்து பிரட்டுதாம் பாவை
அம்மைமுத்தாளே கும்பிபாரென ஆடிக்காட்டுதாம்பாவை
கழுத்தைக்குலுக்கி சுளித்துநரம்புகையைக் காட்டுதாம்பாவை
கரணம் போட்டு தருணம் பார்த்து கையைக்கூட்டுதாம் பாவை
சொரிமுத்தாளை துதித்திட்டாரை சொட்டுபோடுதாம் பாவை
தொந்திமிந்தோமென தொழுதுநிற்குதாம்பாவை
மேட்டிலேறியே வூட்டிதெரிக்க விழுந்து காட்டுதாம் பாவை
வீரபத்திரகாளியம்மனை விழுந்து கும்பிடுதாம்பாவை

பசட்டை மயிரிசிரட்டை கவுண்த்தியாபாடி யாடுதாம்பாவை
பந்தம்பிடித்து தொங்தோமென பாதைகாட்டுதாம்பாவை
அம்மன்மாருக் கோடியோடி யடப்பங்காட்டுதாம் பாவை
அடப்பமாடிக் கந்தப்பேயை யழைத்துக்காட்டுதாம் பாவை
அருமைத் தொழில்கள் சிலமணிக ளடித்துக்காட்டுதாம் பாவை
வருத்தம்போக திருத்தியே திருநீறு போடுதாம் பாவை
மாச்சிமையுள்ள பேச்சியம்மைக்கு மாலைமுடிக்குதாம் பாவை
கோலப்பெண்டுகள் நீலக்கொண்டையை கோதிமுடிக்குதாம் பாவை
கும்பிட்டெழுந்து தம்பட்டத்தோடு குரவை முளக்குதாம் பாவை
இழட்டுப்பாவை குமரிப்பாவையை கெஞ்சிப்பார்க்குதாம் பாவை
இரகமெழுதும் பிரமனோலையை கிழித்துப்போடுதாம் பாவை
ஊத்தைபோக தீர்த்தமாடி கூத்துக்காட்டுதாம் பாவை
உளப்பிக்கொட்டிய கிழட்டுநட்டுவ னுதட்டிலிழக்குதாம் பாவை
கோட்டிபோலவே காட்டும்வாயில் குதிகள் போடுதாம் பாவை
பெரும்பிடாரிக்கு கருங்கடாயிலே பலிகொடுக்குதாம் பாவை
பீடத்தருகே தலையைக்குலுக்கி பேயுமாடுதாம் பாவை
செயங்கள் மூன்று முகங்கொண்டவளுக்கு தீபங்காட்டுதாம் பாவை
செருக்கிச்செருக்கி குலுக்கிக்குலுக்கி சிறித்துக் காட்டுதாம் பாவை
பாம்பைச்சுருட்டி தலையில் வைத்து பல்லக்கேறுதாம் பாவை
பரனியடித்து குஞ்சம்வீசி பாதம்பிடிக்குதாம் பர்வை
கூனைக்காலும் மூளிச்செவியும் கோணவாயும் பாவை
குமரிப்பெண்களைச் சுரண்டிச்சுரண்டி கும்மியடிக்குதாம் பாவை
காச்சக்காரி பேச்சியம்மனை கம்மஞ்சுடுகுதாம் பாவை
கண்டி யண்டி மண்டிபோட்டு கத்திவீசுதாம் பாவை
மூளிப்பேயன் காதைப்பிடித்து முத்தமிடுகுதாம் பாவை
முடுக்குவழியில் சவடிகிடத்தி முரித்துக்கிடக்குதாம் பாவை
மந்திபோலே கொம்பிலேறி வாயையிழுக்குதாம் பாவை
மட்டிப்பேயை யெட்டி யெட்டி குட்டிபோடுதாம் பாவை
கோழித்தலையை தாலியாக கோர்த்துக் காட்டுதாம் பாவை
குருட்டுப்பேயை செவிட்டுப்பேயை கொண்டாடிபோகுதாம் பாவை
ஈட்டிகளை நாட்டி முனையிலேறி காட்டுதாம் பாவை
மின்னும்பெரிய சின்னந்தாரை விருதுபிடிக்குதாம் பாவை
வீரபத்திரன் பாதக்குறட்டை வேண்டி சுமக்குதாம் பாவை
நாயின்முதுகில் பேயையேத்தி நடைவருத்துதாம் பாவை
நாச்சிமார்க்கு முன்னே சென்று நடந்து காட்டுதாம் பாவை
மூன்றுகோட்டைக் கெல்லைநாட்டி முளையடிக்குதாம் பாவை
மூலப்பிரமனோடு பள்ளி முரண்டு பேசுதாம் பாவை
சொல்லக்காலை சூத்தக்காலை தூக்கிப்போடுதாம் பாவை
தூங்கப்பேயனுர் வுதிரச்சூடு போடுதாம் பாவை
சின்னப்பெண்டுகள் மன்னிக்குலைந்த சிலையடுக்குதாம் பாவை
திமிக்கத்திமிக்க தொம்மென சிங்கியடிக்குதாம் பாவை
உழுதசாலை இளப்பியாவி யோடிக்காட்டுதாம் பாவை
ஓரிப்பேய்க்கு சிரட்டை போட்டு உடம்பு பிடிக்குதாம் பாவை
விழுந்தபோதி லெழுந்திருக்குமுன் வீசைதிருந்துதாம் பாவை
வெறுத்த குற்றங்கள் பொருத்திடும்படி விழுந்து கும்பிடுதாம் பாவை
குரங்குகடித்த பாதிகனத்தை கொண்டு திரியுதாம் பாவை

குமரிப்பேயை தோளிலேற்றி கொண்டுபோகுதாம் பாவை
பெருமையாக விலாவை துளைத்து பிரம்பிட்டாடுதாம் பாவை
பெரியமாதா தன்னைக்காண பெலிகொடுக்குதாம் பாவை
வயிரவநாதன் வீரபத்திரன் மாரியம்மனும்
வாழ்த்தினர் மனந்தேத்தினர் சாத்தினர் தமிழ்வாழ்கவே
வாட்டமில்லா கூட்டப்பேய்க ளாட்டமாகவே
மணிமுத்தாளும் பாவையாட்டு மகிழ்ந்து பார்த்திருந்தார்

வேறு

கோட்டையது பார்க்கவென்று குரவையிட்டா ளுலகளந்தாள்
தாட்டீக பெரியமாதா சப்பரத்தேர் தனிலேறி
வெங்கலத்து சங்கிலியை விட்டுழுக்க பூதகணம்
மங்களவாத்தியமுழங்க வாராளே பேச்சியம்மை
அரனுடைய கோட்டைதன்னை அம்மன் முத்தாளே துரைப்பாள்
இரணியனு மிராவணனு மிக்கோட்டை வைத்தறியார்
தரணிதனில் முப்புராதி சமர்த்தனிவ னென்றுரைத்தார்
சமர்த்தனென்றுகேட்டு தலையெடுப்பானென்றுசொல்லி
இவ்வளவோ மாதாவே யென்னுடைய வீரியந்தான்
பாவரந்ததேவர்களும் படும்பாடு பார்த்திருப்பாய்
முனிவருட தலையருக்க முனைகத்தியுண்டெனக்கு
நலிபெரிய தேவருக்கு நானொருவன் சனியனல்லோ
வாச்சியினால் வெட்டாமல் மணக்கோணல் தீர்ந்திடுமோ
பூச்சியங்குன் றுதிருந்தால் புளுக்காரந்தீராது
மாதரவைக்கூட்டி வந்துமணிமண்டபத்தி லிருக்கவைத்து
தாதுசெரிகோட்டையிலே தணணீர்தான் வேணுமென்றால்
தண்ணீரில்லாத்தலத்தில் தகைதீரமாட்டாது
யெண்ணியதோர்காளையாறு மிடம்பெறவே வெட்டுவாரும்
மண்பறித்து சுமப்பதற்கு வாங்கும்படவெண்ணைவெட்டி
எழுபதிடை கூந்தால் மெடுத்தடிக்கு மொருபூதம்
அழுதழுது வேலைசெய்து அடிபடுமாஞ்சிலபூதம்
தோணியிலே கற்பிரக்கி சுமந்திடுமாஞ்சிலபூதம்
ஒட்டகங்கட்டாது ஊத்துக்கண் திரந்திடுமாம்
தட்டரவே பாதாள தண்ணீர்தான்பெருகிடவே
மனிதருக்கு நிலையாத மகத்தான பெருங்கசத்தில்
முனிவர்களை விழுங்கவென்றே முதலைதனைபிடித்துவிட்டார்
தேவர்களை விழுங்கவென்றே திமிங்கிலமீன் கூடேவிட்டார்
ஏவல்செய்யாதேவருக்கு யிடுக்கரையிற் கழுநாட்டி
அதில் கிடங்கு பெருகிடவே அருத்துமடையுண்டாக்கி
மிக்காளையாருவெட்டி வீற்றிருந்தாள் முப்புராதி

வேறு

வீற்றிருந்தந்த முப்புராதியுஞ்சொல்வாள்
வில்வமரத்திலே விட்டோடிப்போனார்
கார்த்தரண்டநதி தான்நாணவாராதே
காட்டுவாய் தன்னிலே கோட்டையுண்டாச்சு

நம் தனக்குக்குரு நந்தியென்றே தான்
நல்லதுணையாளரோடு சொல்லியேயிருந்தான்
சிந்தையில நிந்தங்கே திருநந்திதேவர்
சிவனருகேபோய் நின றுதெண்டனிட்டாரே
கரிகண்டபகிரண்ட காவலர்கள்கோவே
கங்கையுந்திங்களணி கன்னியுடையோனே
வேறுவந்த நீலனெடு குமுர்தனுதித்தன்
மெலியாதட்டியவரை நலமுடன்வளர்த்தேன்
சாருந்துணைக்குதவி யில்லாதகாட்டில்
தனித்தார்கள் வேறொருவர் தன்பயமில்லையா
ஆருமில்லாத பரதேசியாகாமல்
அரகராசிவலிங்க வுபதேசம்புரிவாய்
சிவலிங்கங்கேட்கும் நந்திமுகம்நோக்கி
நீண்டாதபடிகவலை ஆண்டவனுரைப்பார்
கல்லானசிவலிங்க மான தின்பெருமை
காட்டிலே வாழ்வோர்கள் கண்டறியமாட்டார்
பூமிதனிலேவைத்து பூசையதுசெய்தால்
புவனபாதாளம் புகுந்துவேதூன்றும்
நேமமோடுதண்ணீரிலே பூசைசெய்தால்
எழுகடலுமொரு நொடியிலே குடித்திடுமாம்
தீயிலேசிவலிங்க பூசையதுசெய்தால்
திட்டமாயக்கினி கெட்டுவிடுமேதான்
ஈயாதபேருக்கு வாயாது பூசை
எவ்விடத்திற்கொண்டுபோய் பூசையது செய்வாய்
ஆசாரமில்லாத பேர்க ளவர்தொட்டால்
அந்தரந் தன்னிற் பறந்துவிடுமே தான்
மாசில்லா சிவலிங்க வரலாறு சொன்னேன்
வைத்ததை யெடுத்ததுனக் கொத்துடன் தருவாய்
முத்திரையா யறுநூற்று மூன்று சிவலிங்கம்
முடுக்காக நந்தி யெடுத்தாரே கையில்
சித்திரமுடன் சடை சுற்றிலும் வைத்து
சீலமுடன் நந்தி யொருகோல மெடுத்தாரும்.

வேறு

உபதேச மெடுக்கவே நந்தியொரு கோலங்கொண்டாராம்
கோலங்களாண்டி தன்கோலங்கள்கொள்ள குதித்தங்கே நந்திதேவர்
க்ாபிங்களாண்டிட கண்டோர் மகிழ்கலந்த திருச்சடையும்
ஏழைச் சடைக்குளிருந்த சிவலிங்க மெங்குமொளிவீச
சாலத்திருக்குழல் தன்னிலழகாக சாத்திய வெண்ணீரும்
வெண்ணீரணிந்த திருமுகமெங்கும் விளைந்திருக் குளையாம்
பன்னீரொளிர் காரவீடு மேல்பசும் பொன்னின்றுட
ஆசையர்க்கற்பூரம் தன்னிலழகப் பாலழகு திருப்பிரம்பு
விசையாயகமகிழ்ந் திருக்கரந்தன்னி லெடுத்தார் கோலமதை
வேட்டி காவிவேட்டி தானுடுத்தார் தினம்மேரு கபாலமதை
ஒட்டியாணங் கெட்டி சிங்காரமாய் வேஷ்டியுடுத்தார்
கட்டியலங்காரமாகவே நந்திதேவர் காய்ந்தமலர் பாதத்தை

கெட்டியலகூறவே பாதக் குரட்டின்மேல் நடந்தார்
அச்சுபெருமூச்சு செஞ்சடைமே லுத்திருச் சடைமேல்
ஆணிப்பொன் மாணிக்க குண்டலங்காதில்குஞ் செம்பசைந்தாட
மெச்சும்பஞ்சாட்சர புதுமையான நெற்றி பளபளென
வேர்வைக்குருந் தொளில்ராரி தரும்பியமேனி தளதளென
புந்திக்கிணங்க தாவட மெத்தவே போதப்புரண்டாட
பூரித்துதாரித்து தாடிச்சடையொடு பூக்கொன்றை தாலாட்ட
பன்றிதகைக்குடை வட்டத்தின் மேலொருபாம்பு படமெடுக்க
வெங்கணேயாளி விரலிட்ட செங்கையில் வெள்ளிரதம்யிலங்க
மேலிட்ட முப்புரிநூலிட்ட கோவள வெங்களகிளுடையாம்
அங்கைக்குதத்தம் மரகதகோட்டுக்கு ஆனந்தக் கூத்துடையான்
அட்டாங்க முட்டுக்கட்டி யொட்டியாண மசைந்தகைவீச்சும்
தொந்தி மிக்க சுருதி பரத்தொழிலே தெய்தெயென்பார்
சோதி மரகத பாதக்குறட்டிலே தூக்கிய காலழகாம்
குந்திக்குதித்தந்த சந்திக்காலமண்டபங் கோட்டை முடுகிடவே
கோலக்குருபீடம் நந்திக்கெதிரே போய்கும்பிடக்கூட்டமிட்டார்
நந்திக்கெதிராக முப்புராதி நடன்மாட சங்கீதம்
நாட்டமுடன்சென்று கூட்டியகோட்டை நடுக்கையில்கொண்டுசென்று
பாதம்விளக்கிய தண்ணீரருந்திய பாக்கியமுங்கொடுத்து
பங்கயப்பொற்பாசனத்தி லேழுமெத்தை பள்ளிகளிலிருத்தி
மாதா பிதாக் குரு தெய்வமென்றே முன் மலர்பாதந்தெண்டனிட்டேன்
வாலசன்னுசி முபபுராதிக்கு நல்லவார்த்தை சொல்லுவாரும்

வேறு

என் குருவே நந்திதேவா யெனேவளர்த்த புண்ணியனே
முன்காண யெங்களை நீ முக்காட்டிலிருத்திவைத்து
பின்காட்டிப்போகையிலே பெரியமுத்தாளிங்குவந்தாள்
முன்காத்தயுலகளந்தாள் மூன்றுமுகங்கொண்டவளும்
காச்சக்காரி வேப்பந்தழைகாரி முப்புராதியம்மன்
பேச்சியம்மன் நாடாண்ட பெரியவரகாரியுடன்
கூடியவர் தங்களுடன் கோட்டையிட்டேன் முக்காட்டில்
நாடியுன்னைக்கூட்டிவர நாங்கள் வழியறியோமே
வழியறியாதிருக்கையிலே வந்தாயே பாக்கியம்போல்
ஒளியாதேயினிமேலு முபதேசம் பண்ணுமென்றார்
வேகாதமந்திரமும் வெட்டராத மூலிகையும்
சாகாதசிவலிங்கமும் தருவதற்குச்சொல்லுகிறேன்
சந்தனத்தாற்றறைமெழுகி தங்கமணி விளக்கேத்தி
சுந்தரஞ்சேர் பீடமதில் தூபமெனும் புகைகாட்டி
கோலமுடன் பரித்துவைத்த கூடையிலே புகைதூவி
பாலு பழஞ் செவ்விழநீர் பலகாரம் பூசைபண்ணி
மணியடித்து சிவஞான மந்திரங்களும் படைத்தார்
திணிவுடனே மத்தியான திரும்பி யந்தியானவுடன்
ஒருசந்தியாகவைத்து வுண்டிருக்கவே வேணும்
மருவியதோர் முச்சந்தி மாலையிலே லொருபூசை
அப்படனே செம்பாதி யதிலேயொரு பூசையுண்டு
இப்படியே வெகுசோலி யிருக்குதடா முப்புராதி

சொன்னபடி செய்வதற்கு துணிவீரேயாமாகில்
பண்ணரிய வுபதேசம் பண்ணுமென்று தானுரைத்தார்
நித்தியமுமிப்படியே நிலேயோடே செய்வதற்கு
சத்தியஞ்செய்தே கொடுத்தார் தாட்டீகன் முப்புராதி
உரைபீடத்தொருபுரமா யோமகுண்டம் தான் வளர்த்து
நிரைநாழி கும்பக்குடம் நிரைவிளக்குத் தானேற்றி
குடைபெரியநீலனுக்குங் குமுர்தனுதித்தனுக்கும்
திடமுடைய கைகளிலே திருகாப்புக் கட்டிவைத்து
தெற்பைதனே விரலிலிட்டு திருநீறு தான்பூசி
கற்பூர ஆலாத்தியை காட்டியே பூசைபண்ணி
நிச்சயமாய் நூறுகுடம்நெய்யைவிட்டார் வேள்வியிலே
இச்யையுட னெற்பொரியு மெட்பொரியுமிட்டாராம்
வைப்புடையமூவரையும் வடக்குமுகமாயிருத்தி
ஒப்பரியிலவர் செவியுலுபதேசம் பண்ணுவாராம்
வீரமந்திரத்தை வீருடனேயுருவேத்தி
வாசமுள்ள பீடமதில் வயிரவரை முன்னிருத்தி
வயிரவரை முன்னிருத்தி மந்திரத்தை யுருவேத்தி
உயிரேறி துடிக்குதடா வொருமூன்று சிவலிங்கந்தான்
துடித்த சிவலிங்கமதை சோதித்ததிற் சக்தியுண்டு
எடுத்ததனே மூபேரும் யெண்ணுமல் விழுங்குமென்ருர்
உருவேத்தியேபாலே உட்கொண்டார் மூபேரும்
திருவருளால் நந்திதன்னே தெண்டனிட்டங் கேதுசொல்வாரும்

வே று

சிரொடுநீருப தேசம்புரிந்திடும் நன்றி
தேவரோயெங்களுக் ... ர தாஞென் றுவேணும்
ஆருமிரங்கிக்குளித்து வாராதவாற்றில்
அழுக்குள்ள தண்ணீர்தானுகாது பூசைக்கென்ருனும்
மண்டபம் நருவிகண்டு தரவேணுமென்ன
மாரில்லாப்பூமியை கிரினுர் கைப்பிடியாக
பூண்டதோர் கல்த்... பூஞ்சுனேயாய் வந்துநிற்க
பொற்படி வெள்ளிப்படி வெங்கலப்படி கட்டி
நல்லகுடுகொட நெல்லிதான் நிமரம்நாட்டி
நாங்களினிமேலுந் தூக்கித்திரிவது நன்ருே
வல்லதொரு மரமொன்று வேணுங்குருவே
வந்துதகையாறி சந்தோஷமாகயிருக்க
சாலத்திருவட வாலப்பீடத்தருகே
தளிறு மிளிறு மிலேயு மிவையு முண்டாக
ஆலமரத்தொடுபொய்கையு முண்டாக்கிதந்தேன்
ஆவ தனியாயம் வராமல் நடந்துக்கோவப்பா
கள்க்குடியாதே கற்பழிக்க நினேயாதே
காவாலிப்புத்தியை கட்டோடே விட்டுகளேவாய்
கொள்ளேக்குப்போகாதே கோட்சொல்லு வார்த்தையைக்கேளாதே
கொண்டபெண்டாட்டியைவைத்து நீ கூத்திவையாதே
வேதப்பிராமணன் ஆண்டியைக்கும்பிடவேணும்
வித்தைபுல்வர்தன் வீதத்தைவிட்டுவிடாதே

ஏதுமறியாதயேழைமேல் கோபம்வையாதே
இடும்பர்குடியைக்கெடுத்தாலும் பாவங்களில்லை
நல்லபசுவை நடுங்க அடியாதே பாவம்
நாச்சியாள் முத்தாளை நம்பிக்கொள்வாய் தெய்வமென்றே
மெல்லியசீவனை கொல்லநினையாதே பாவம்
வேலைக்குத்தக்கது கூலிகொடுத்திடுவாய்
ஆக்கியசோத்தை அடைத்து வைத்துண்ணாதே பாவம்
ஆதாயமில்லாமல் நஷ்டமுண்டாக்கிக்கொள்ளாதே
வாசமுள்ள மந்திரி வார்த்தையைத்தட்டிவிடாதே
மட்டுத்தப்பாமல் மரியாதையாகநடப்பாய்
நல்லவன் என்று நடந்துகொண்டால் வினையில்லை
நம்மையுஞ்சற்றே நினைத்துக்கொள் நந்தியென்றே
இல்லாதபேரோடு பொல்லாப்புச்சொல்லவும் வேண்டாம்
என்றுகைலாசகுன்றிலே நந்தியும்போனூர்
பொன்னதிலேமாதா வுலகளந்தாளும்
பூவைப்பேச்சி காச்சக்காரி சொரிமுத்துமாலை
ஆனி பெரியமாதா முப்புராதிமாதா
அம்மன்மனமாறுமந்த புதுச்சுனையாடுவாரும்

வேறு

காட்டுவாய் தன்னருகே யிட்டகாட்டுக்கரையில்
காளையாத்தங்கரை பொய்கை புதுப்புனர்காலம்
இஷ்டத்துடனே தைமாசத் தம்மாவாசையென்றே
எல்லோரும் நோம்புபிடித்து திருக்கொடியேத்தி
சித்திரம் பல்லாக்கு பாதைவழிவெட்டி தீய்ப்பார்
தேரோடி போயிடந் தோருங்கட்டினூர் செச்சை
சந்திரவாசலுத் தோப்புகடோருந் தடாகம்
சாமுண்டிபத்திரகாளிக் கிருக்குஞ்சவுக்கை
தோப்புக்குந் தீர்த்தக்கரைக்குமே கூப்பிடுந்தூரம்
தூவட்டை சேலைக்கு மேலாக பூவைச்சொரிந்தார்
காப்பிட்ட மாதர்கள் வேப்பிலை தோரணங்கட்டி
காளாஞ்சி பந்தத்தை யாகாசதேரிலேகட்டி
சிங்காரக்கொண்டைக்கு வங்காளத்தில் வந்தசீப்பு
சினசபாதிகள் சின்னச்சிமிழ்கூட்டிச்சேர்ந்தார்
தங்கள் தங்கட் கிணையான தங்கக்குடமும்
கூடிவிளையாட ஆயிரங்கன்னிமார் கூட்டம்
பெரியமாதாவுக்கு நூற்றெட்டு பூக்கடைப்பெண்கள்
பின்னிமுன்னம்தூவி பல்லாக்குதன்னை பிடித்திட
திருகிமுடிக்கின்ற வாழைப்பூ கொண்டையை சீப்பால்
செப்புக்குடத்தின்மேல் சீப்புக்கண்ணாடி தெரிய
கஸ்தூரியிட்டுக்கலந்த கற்பூரமுங்கட்டி
காணிக்கை வைத்துசுனைக் கவரயீதெனக்காட்டி
மொய்த மடவார்கள் வெங்கலப் பம்பைமுழக்கி
முழுகிக்குளித்து விளையாட நல்ல முகூர்த்தம்
சப்பிரத்தேருக்கு நூறுமுழத்திலே சங்கிலி
தன்னைப்பிடித்து வலிக்குதே பூதவேதாளம்

செப்புக்குடமும் கடராசி பெட்டகஞ்சிப்பும்
தேருக்குமுன்னாலே முன்னூறு நானூறுசெல்ல
அப்பங்கொளுவடை தோசையும் நெய்ப்பணியாரம்
அடுக்கிப்பெட்டி சுமக்கின்ற பெண்களநேகம்
மஞ்சட்பொடியது தோள்ப்பய நிரைந்திடவைத்து
மாருப்புப்போட்டுவருவார் மலைக்கன்னிமார்கள்
தஞ்சமுனக்கினி மூன்று முகங்கொண்டதாயே
சற்றேசிரித்தாக்கால் நூறுபொன்னுந்தருவோம்
மாதாவே யெங்கள் முகம் பார்த்து சந்தோஷமானல்
வார்த்தைக்கு நாங்கள் தருகிறோம் நூறுவிராகன்
சீதளமாளம் பூவாலே பல்லாக்குச் செய்து
தீர்த்தத்துக்கம் மனெழுந் தருளென்று திரண்டார்
கற்பூரக்கட்டியில் தங்கப்பொடியைக் கலந்து
கச்சிபொரிக்கின்ற குயங்கையில் பூச்சென்றுகாட்ட
தெற்குத்திசையாள வந்தவளே முத்துதேவி
சின்னச்சிரிப்பாணி யெங்களுக்கு சீதனஞ்செல்வம்
கைப்பிரம்புக்காரர் சாட்டைச்சவுக்கடைக்காரர்
கன்னிமார்கூடவே தீர்த்தக்கரையில் கலந்தார்
தப்புகிடுபிடி செயகண்டி மத்தளந்தட்டி
தந்தரிகிட தொங்தோமென்ருட சமைந்தார்
மொட்டைத்தலைப்பேய் சடைத்தலைப்பேயம்மை முன்னால்
முன்னூறு நானூறு கூட்டக்குறவை முழக்க
கொட்டைதேங்காய்கலையம்மாள் போட்டுப்பிடித்து
கோடங்காளிக்காரிகளாளத் தொடுத்தாளென்றே
காச்சக்காரி பேச்சியம்மைக்கு தங்ககடயம்
கையில்கொடுத்துவிளை யாடென்ருள் சிவகாமி
வீச்சுவலைக்காரி சிங்கத்திலேறி விரைவாய்
வீரபத்திரதேவன் நீலக்குதிரையை விட்டான்
பாக்கியந்தந்த வுலகளந்தாள் பார்த்த பார்வை
பட்டமரங்களும் பச்சமரமாகப் பண்ண
வாக்குக் காயந்தருகின்ற கண்ணனூர்மாரி
மங்கைமார்தன்னோடு தீர்த்தக்கரையிலே வந்தார்

வேறு

எண்ணெய் தேய்க்கவே வண்ணமதாகவே
இனியகைவளைய லரியார்ப்பவே
பண்ணைசேர்புயம் தண்ணிலேகுழ
பாரமாமலர் சேரமீழவே
வெண்ணை திருடியே கண்ணில்லாதவன்
வேழமுகவனர் தாளமெத்தவே
தாழம்பூபரத மனதாகவே
தையலார்க்குழல் மீதுசேர்ந்தனள்
சூழுமங்கையர் சேரவப்படி
துலங்குமா முடிக்கெண்ணை தேய்த்தனள்
நீளமாமுடி கோதிசிப்பினல்
நீள்கொழித்த தெள்ளமுர்தம் போலவே

வாழவேகிளித் தண்ணித் தாளியும்
வாய்த்ததோர் குளி தாமரைகளும்
குளி தாமரை யான தானது
கூண்டநெல்வகை சேரவேயதில்
அளிசேர்குழல் தன்னில்சிக்கையும்
அரைப்புவான யிலுமிச்சங்காயினல்
நளனமங்கையர் சேரக்கூடியே
நாயகிமுத்தாள் முடிமேல்விட்டனர்
விட்டபோதுமரு சிப்புமிட்டல்லோ
வெறுதுயிலாடை தன்னைக்கட்டியே
வரிக்குமிரியே மனதுபொங்குதாம்
முட்டவே முத்துமாலை தோளிதான்
முக்கணுபரர் அரகராவென
திட்டமானகுரு பராபராவென
சேரவேசுனை தன்னிலிறங்கினர்

விருத்தம்

சேரவேசுனை நீராட சேயிழையன் பாதமும்
ஆரவேசொருகுங்கூந்தலா ஆயிழைமாதரெல்லாம்
கூரும்வேல் விழியாரெல்லாங் குரவையிட்டவர் கர்மம்
திரவே சுனைக்குள் பாய்ந்து தெளிந்தவராடினரே

வேறு

சுனையாடவேணுமென்று தோகைமுத்து மாரியம்மை
வன்சோறும் பூங்குழலாள் மங்கையரொன்றுக்கூடி
பூஞ்சுனைக்குள்ளே புகுந்து புதுப்புனலாடவென்ன
வர்ணச்சுனை நீரசைய வண்டசைய பூவசைய
தேன்சுனை வண்டினங்கள் சிறந்தெங்கு கோலமிட
எண்ணெய்வார்த்து பூங்குழலுக் கிதத்தமர்கோதி
வண்ணமுள்ள சிப்புமிட்டு வாய்த்த புண்ணுக்குமிட்டு
தாளியிளந்தருளிருஞ் சங்கையுள்ள குளிதாமரை
நீளியமுத்துமாலையம்மை நெல்லிக்கயிரையுமிட்டாள்
காவிகணங்கள் சூழக் கன்னிமார்க் குரவையிட
ஆனியுற்ற பூஞ்சுனையி லன்று முத்துமாலையம்மன்
கரையிலே நின்றபெண்கள் கயிற்றிலே தான்குதித்து
சங்கினங்களுமுளங்க தாமரை கொடியசைய
பூமரங்களுள்ளதெல்லாம் புன்னைமலர்ச்சொரிய
வண்டுகள் கலங்கெழும்ப வரிசை முத்துமாலையம்மன்
கொண்டையசைய்மெழுகக் கொடிபோலிடைதுவள

வேறு

ஏலங்குழளா ளின்பநிறத்தாள்
ஏந்திழையாள் சுனையாடியேவாருள்
மாலைக்குழலாள் வஞ்சியிடையாள்
வடமுத்தழகு சுனையாடியேவாருள்
கருவிழியாள் மயிலன்ன நடையாள்
கன்னிமுத்தாரம்மன் சுனையாடியேவாருள்

தண்டைக்காலாள் தவளைமுகத்தாள்
தாயாருஞ்சுனை யாடியேவாராள்
கொண்டைகளசைய தண்டைகள்புரள
கொடியிடையாள்சுனை யாடியேவாறாள்
குவளை முக்கண்ணாள் மகள்வல்லாள்
கொடியிடையாள்சுனை யாடியேவாறாள்
பகளத்திருவாய் மொழியாளிளையாள்
பசுங்கொடியாள் சுனையாடியே வாறாள்
சுனையதனிலாடியே கரைதனிலே வந்து
துவர்ந்ததுயில்போட் டேந்திழை மாதரெல்லாம்

வேறு

கரையேறி சுனையதனை வலமாகவந்து
கற்புடையதரமனை பூப்பரித்து தொழுதார்
வரையேறி வீதிவாரைப்போற் சுனைக்குள் வீழ்ந்து
வளர்த்தமுளைவைத்து பாடிவர்ணக்குலவையிட்டார்
தொப்பமிட்டு விளையாடி சீர்பெரியமாதா
தென்னையின்மேல் கொச்சி மஞ்சல்குதித்தாட
தக்கமுடனிடையாட தனகிரிகளாட
தண்டையாட கங்கொலுக் கொண்ட குலைந்தாட
சங்குவளைநீலவளை பட்சவிளையாட
தாமரையிலன்னமது தானுங்குதித்தாட
மங்கையர்கள் தலைக்கோல மாலைபுரண்டாட
வடமுத்தாள் சுனையாட வண்டினங்கள் பாட
துருத்தியிலே நீரடைத்து வுலகளந்த மாதா
தோழியர்கள் முகந்தோரும் துகிலதொருஞ்சொரிய
ஒருத்தியவள் காணாமல் ஒளித்துக்குதித்தோடி
உலகளந்தாளிருபாதத் தொருவிரலைபிடித்தார்
வருத்தமுடன்கடித்த தெணபத்னி
மருண்டுவிழுந்தோடிடவே திரண்டபெண்கள் சிரிப்பார்
இருத்தியும் நானுடுத்தி வந்த மணிப்புடவை களைந்தேன்
எல்லாருஞ்சிறிப்பதற்கு செல்வேனோர் கரையில்
இரைதேடும் பரவைகளே யெனக்கெடுத்து தருவீர்
என்றுநின்றுகெஞ்சுவதற் கிரங்கியன்னங்கொடுக்க
முன்முகத்திற் பூசுகின்ற மஞ்சணையைக்கண்டு
முழுவாளைமீன்கள்வந்து பெருவாயைப்பிளக்க
ஆரைகுலைய தலைகுலைய கரையில் விழுந்துருண்டு
ஆச்சியெங்கள் பேச்சி ஆபத்துக்குப்பிழைத்தாள்
செப்பமுடனெல்லோருங் குப்பமிட்டுக்கரையில்வர
சிறந்தமலர்மாலைகளை யெரிந்துவிளையாடி
இப்படிக்குவிளையாடி கரைதனிலேயேறி
ஏந்திழைமார்மயிர் தூத்தி வாய்ந்ததுகிலுடுத்தார்

விருத்தம்

ஏந்திழைரம்பைமாதர் களித்ததோர் முத்தாரம்மன்
கூந்தல்நீர்சோரச்சோர குரும்புனலாடவென்று

மாந்தளிர் வல்லிவர்ண மாமலர் பட்டாடை
பூந்துகில் மாலைசாத்தி பொற்கொடிமாதர் நின்றார்

வேறு

தங்கப்பொடியைக்கலந்து சாதிலிங்கப்பொட்டு
சாத்தினரே வெள்ளைத்திருநீற்றை
தொங்கலிட்டகொண்டைக்குத் தூக்கியிருவாச்சிசரம்
தும்பைச்சரம்பிச்சை சரந்தூக்கி
அடப்பம்பிடிக்கும் பெண்கள் படிக்கம் பிடிக்கும் பெண்கள்
ஆலத்தில்வெண் சாமரை நின்றாட
குடத்துப்பணத்தையள்ளி தலைசுத்தியேசிதறி
கூடப்பிட்டுவரச் சொல்லிக்கொடுத்தார்
முத்தம்மை தன்பாதத்திலே முப்புராதி கப்பங்கட்ட
முப்பதுநாளிப்பண மீய்ந்தார்
கொத்துப்பவளங்கொருத்து முத்துவடம் பத்துநூறு
குத்துமுலைக் கச்சைகளுங்கட்டி
காவட்டுச்சிமந்துவந்த துப்பட்டாபரிவட்டங்கள்
கன்னிமாருக் கொவ்வொன்றாய்க் கொடுத்தார்
நாவுதத்தந்தரி கிடதெய்தத்தரிகிடவென்ன
நட்டுவர்கள் மத்தளத்தைக்கொட்ட
கூடிப்புலவோர்பாடி வீணைராகத்துக்கொப்பாக
கொண்டைமேலே பச்சைக்கிளிதூவ
ஆடிப்பாடி திரிவாரை யடித்துப்பறித்த பேரை
அழிக்குகின்ற சூரந்தலையாட
கண்டசரத்தின் கீழாக யிரட்டைக் கவடியொன்று
காசியோரேழும் விலைகாட்டி
தொளிங்கத்தரிகிட தோதிதரிகிடசெகண தரிகிட தொம்மென
சூளதகுளத தாளத்தை தொளித்தார்
மூக்குத்திமேலாக வைத்தகருத்த சவாதுகட்டி
மூன்றுலோகங் கமகமென்று மணக்க
பாக்கதுதான் தின்று பக்கமும் பழுத்தகொவ்வை
பழம்போலே சிவந்த சிரிப்பாணி
தேவியடைக்கலமென்று தெண்டம்பண்ணுவாருக்கெல்லாம்
திசைதோறு மூன்று முகங்காட்டி
நாவுலகில் முப்புராதி கோட்டைக்காரி நானெனவே
நாட்டுக்கெல்லாந் தோரணமுங்கட்டி
கைலாசத்திலிருந்து கூட்டிவந்த பேய்ப்படைக்கு
கன்னிமார்க்கும் போசனத்தைத்காட்டி
மயில்போலமடவார்கள் பட்டுவகைச்சொல்லவென்ன
மண்டபத்தி லெழுந்தருளினார்

வேறு

நனைந்த துகிலைப்போட்டு துகில் பகுந்துடுத்தி
ஈரங் களைந்துவர எடுத்து துகிலுடுத்து
எடுத்துடுக்கும் புடவை யெண்ணவொண்ணு சேலைகளாம்
மையணிந்த பூங்குழலாள் மானென வுலகளந்தாள்

செய்யிழையாள் பூந்துகிலை சிரித்து வுரைக்கலுற்ருள்
மெகவல்லி யிந்திராணி மெச்சிப்பட்டு கொச்சிப்பட்டு
வகாகான தொட்டிற்கட்டு வர்ணபழு காச்சிகட்டி
கொல்லப்பட்டு செஞ்சமுத்திர சோகனகவிர வாள்சாத்தி
வல்லவட்டஞ்சந்திரகாவில் வருநீலப்பட்டுடனே
முத்துவாளிதேவாங்கு முழுநீலப்பட்டுடனே
கொத்துவர்ணச் செவ்வறியன் கோகனக வீரியனும்
அரிநீல மஞ்சட்பட்டு வாசனசந்திர லோகப்பட்டு
சொரிநில சங்குவர்ணம் சுந்தரபாண்டிய நாட்டுக்காரி
குருவிஞ்சி மாதுநீலங் கோடாது யூர்விழும்பன்
உருவிம்பு துப்பணிகளொன்று போலுடைக் கிசைய
பூத்தொடுப்பன் செந்தலையன் புண்டரீக வெள்ளைப்பட்டு
ஏத்தமுள்ள பட்டுவாளி யினிய பவளச்சேலை
பாவவந்தி பட்டுச்சேலையும் பாவங்குடைய பூவாடையும்
செவ்வந்தி நிரத்தபட்டு சிவத்தகிணக் கண்டாங்கி
பலபணி தன்னுடனே பஞ்சவர்ண நீலப்பட்டு
தலைப்பணி தன்னுடனே தக்கதோர்ப் பணியும்
பஞ்சவர்ண நீலப்பட்டு கஞ்சியிட்ட வெள்ளைச்சேலை
நாகப்பட்டணத்து நல்லபட்டு துப்பட்டியும்
எல்லையொத்த தேவாங்கு கருப்புநிறச் சிகப்பு
என்றுநித் தளங்கள்பாயும் வல்லுவத் துளியனுடே
வல்லுவத்தி லிட்டடணி கொச்சிபட்டு தச்சிக்கட்டு
மகிழுஞ் சகலாத்து லோகங் கடந்தசேலை
இங்குவிழும்பன் பெருத்த பண்பொலியன் கண்டாங்கி
பண்பொலியன் புனுகுவர்ணம் பவளவம் நீலவர்ணம்
கடுகு வரியனுடே கனகம்பு வர்ணப்பட்டு
அடவாய்பலவணியு மானவர்ணம் பட்டுச்சேலை
தடுப்பு மணிப்புடவை தக்கதோர் பணியஞ்சேலை
புன்னைப்பூ நிறப்பணியும் புதுமுத்து சாரிகம்பி
வர்ணவர்ணப் பொற்பணியும் வயிரமணிப் பலதும்
கொல்லப்பட்டு சீனப்பட்டு வங்காள சமுத்திரப்பட்டு
கொச்சிகோழி கோட்டிலுள்ள பச்சைவிர லாளிப்பட்டு
நல்லபட்டு செம்பட்டு சமுத்திராளிப் பட்டுடனே
சங்குமுருகு தூவிவட்டம் வாகுவட்டு மேகவல்லி
வாகுவட்ட மேகவல்லி மறைக்கும் விசத்தார்பட்டால்
பழுத்த வகைதெரியும் பட்டரைஞ்ஞான் பணியுஞ்சேலை
அகத்தி அகத்திபுவன் அரைஞ்ஞான் பணியஞ்சேலை
ஆறுமுழக் கண்டாங்கி யருகுமணி யஞ்சேலை
அருகுமணி யஞ்சேலை பெருக விழும்புகட்டி
முள்ளணி வரிப்பணியும் பூந்துகி லொளியனோடே
பொண்ணெழுத்து முத்துமோகன பூவிட்ட கவணிச்சேலை
வன்னவன்னப் பொற்பணியும் வயிரமணி பலதும்

வேறு

ஈரக் குழலிலடைத்த நூறுமுழக் கண்டாங்கி
ஈத்தம்பு சையலிலே கீத்துவர்ணச் சேலைகளும்

ஆறுமுழ நூறுமண்டபஞ்ச முத்திரவல்லி
அள்ளிப்பணங் கொடுக்கின்ற புள்ளிப்பட்டு சேலைகளும்
துப்பட்டிபோலே வெளுத்தது வட்ட வேட்டியுடனே
செப்புக்குள்ளே தானடைத்து கப்பலுக்குள் வந்தபட்டு
பட்டகவணிச் சேலை பொற்சரிகை துப்பட்டியும்
நல்லெண்ணை போலிருக்கு புள்ளிமுத்து கண்டார்
வாழைக் குருத்துபோலே மல்லிகைப்பூச் சித்தாடை
எக்காலம் பணமளந்து வாங்குகின்ற காங்குசேலை
கோழிப்பூவைப்போல் சிவந்தசாலு வைப்பரி வட்டமும்
கொக்குறகு போல்வெளுத்த மக்கத்து ஜவுளிகளும்
மாத்துடுத்து தீர்த்தமாட வைத்திருந்த பூந்தொளியன்
வத்திர ராப்பிலேயிருந்து வத்தல்லம்புரிக் கச்சையும்
எத்தமுள்ள நாகவர்ண ரத்தினவர்ண மேகவர்ணம்
இரட்டை விழும்பாயெழுதும் பட்டைக்கம்பிச் சேலைகளும்
கொய்தகம் பிடித்துடுத்த குஞ்சருகு பட்டுச்சேலை
கொல்லத்தி லிருந்துவந்த பல்லக்குப் பணிகளுடன்
செகத்தை யொக்கவிலை மதிக்கப்படாத பட்டும்
நேரம்போல் சிவந்தமஞ்சள் பட்டு வீரவாளி
மதிப்பென பெத்தசினி முருச்சுக வணிச்சேலை
வாங்கிடுவதற்கு முருக்கம்பூ கண்டாங்கி
அகமுட வெள்ளிகுப்பி யிட்ட சகலாத்து
பெட்டியி லடைத்திருந்த மகிழம்பூ வர்ணப்பட்டு
வேடுவேரை போட்டிடுத்த கருக்கார மன்னருக்கன்
கட்டுப்பெட்டிக் குள்ளிருந்த கெண்டைபோட்ட வெள்ளைப்பட்டு
ஆட்டமுள்ள கொச்சிப்பட்டும் அரசிலை துங்களும்
ஆறெடித்து சீலைவிலை அரிதாமுரிச் சுக்குத்தி
கண்ணைப் பகட்டுகின்ற யெண்ணைக் கருப்பனிடம்
கட்டியே யிருக்குகின்ற கெண்டைபோட்ட பட்டுச்சேலை
உண்ணுமல் பூரிக்கின்ற கண்ணுடிக் கண்டாங்கி
உனக்குப் பணங்கொடுத்து பழிக்காய் பிடித்தபட்டு
சேரன்சோழன் பாண்டியர்கள் திரையிட்ட சூரியகாந்தம்
செந்தலைய நீளப்பட்டு சந்திரகாலி வாழத்தாரு
நாரணன் வர்னத்துப்பட்டியும் நற்பவளக் கண்டாங்கி
நாட்டுக்கு வாய்த்தானுதைய ராமனும் பீதாம்பரமும்
சூழடுக்காய் பிடித்தோய்ந்த மண்கண்டச்சேலை
சொருகுதலைத்துகிளு மருகுதலைப் பணியும்
சுந்தரியுங்கலந்தாள் சுருதி திரைவளைந்து
தொட்டிற்கட்டுச் சப்பாத்து தூங்குமஞ்சம் மீதிருக்கும்
இந்திரநீல முதலானயெண்ணிறந்த பட்டுகளை
ஏந்திழையார் தங்களுக்கு யிசைந்தபடியே கொடுத்தார்

வேறு

உடுத்தபணிக்கிசைய வெடுத்துமணியணிந்தாள்
கடுக்கனுக்குமணி காதுக்கிசைந்த பணிகள்
பவளத்திஞர்காரை பாரவயிரக்கடுக்கன்
சவடிக்கடுக்கனேடே சங்கை பொற்பணிகள்

இசைந்த நகை காதுதனில் ரத்தினமணியணிந்து
அசைந்த காதுக்கிணங்க யழகுமணியணிந்து
பழுத்த கோவங்கனிவாய் பாவைமுத்து மாலையம்மை
களித்துக் கிணங்கும்பணிகள் கன்னியரெடுத்தணிந்து
ஒட்டவடம்பாம்பு வடமுத்தாலி சுங்குடனே
சித்திரக்குழல் முடித்து திருக்கண்ட மாலைசாத்தி
பாடக முக்காலிலிட்டு பைரவதண்டையிட்டு
நாடகமுத்துமாலையம்மன் நல்ல பொன்னில் பீலியிட்டு
ஏட்கவண்ணப் பூங்குழலா ளிசைத்த சிலம்பணிந்து
சூடகவளையலுடன் துடியிடையாள் தானணிந்து
பால்மோதிரமணிந்து கடுகெனவே பீலியிட்டு
மேல்மோதிரமணிந்து மேல்மயிலடியுமிட்டு
பாதாதிகேசமுடல் பைங்கொடியாள் சந்தோஷமாய்
நெத்திப்பிறை யுச்சிப்பிறை நேரிழையாள் தாமணிந்து
தாமரையுமாவிலையுந் தக்கயிருவாச்சிபிச்சி
பூமலருங்கொன்றைகளும் புன்னைப்பூவு மல்லிகையும்
குங்குமமலரியோடே சூழ்ந்த செண்பகப்பூவாம்
செண்பகப்பூத் தாளம்பூ சிறந்த கருவேலம்பூவாம்
கொம்பிழக்க முகம்பூவும் கோலவர்ணத்தாளம்பூவும்
நந்தியாவட்டமாடு நல்ல வெள்ளெருக்கலையும்
சந்தாரமானமலர் சாரமலர் செவ்வந்தியாம்
செவ்வந்திபூவுடனே செண்பகப்பூ மாலைசாத்தி
அவ்வந்திநேரத்தி லழகுமுத்து மாலையம்மன்

வேறு

முல்லைப்பூ கொல்லைப்பூ சில்லைப்பூக்கொன்றை முடிக்கின்றகொன்றைப்
மூன்றுமுகத்துக்கு மச்சிப்பூ பிச்சிப்பூ முண்டகப்பூ சாத்தி [பூவாம்
கச்சிப்பூ செச்சைப்பூ அச்சமரத்தின் முகாந்தளிப்பூத்துட்டும்
கருத்தகுவளை செவத்தகுவளை கருவிழும பூச்சரமாம்
சூரியகாந்தமிருவாட்சி மல்லிகை துத்திளிடத்தாளம்பூ
தோன்றிப்பூ தான்றிப்பூ தென்னம்பூ துய்யகமுகம்பூவாம்
குரிந்திப்பூமாலை செரிந்துப்பூமாலை குலமாறிபுத்துடராம்
அம்பலப்புச்சிறுவேன் பின்புகூதிளையாதளை மாதளம்பூ
அள்ளிச்சொரிகின்ற வெளிப்பூ பொற்பூவும் மொற்றுவரைபூத்துடராம்
வில்லைப்பூ செங்கருங்காலிவாகைப்பூ வெள்ளித்தாமரைப்பூ
வெள்ளைகருப்பு சிகப்புநீலம்பச்சை மேற்படி குங்குமப்பூ
சூடிப்புனைந்தவர் மிச்சின்புக்களை சூடுபோலே குவித்து
தூவிச்சொரிந்தவர் விளையாட மேற்படி துய்யபொற்பாதந்தொட்டார்

வேறு

ஒப்பமிட்ட கன்னியர்களோ வியத்தாரொன்றுய்க்கூடி
பட்டுடுத்தி மாலைசாத்தி பகவானைக்கைதொழுது
சந்திரனைக் கைதொழுது தாமரையோனை வணங்கி
கண்ணாடி தனையெடுத்து கமலமுகத்தைப் பார்த்து
உண்ணாடி தனிலுதித்த வுருவா வுருத்தரித்து
கட்டுவரணப் பந்தெடுத்து கன்னிமாராடிவர

முத்துப்பந்தல் நீலப்பந்தல் முண்டகஞ் சிறந்தபந்தல்
அஸ்திரவிழி முத்தாரம்மனி னலங்காரப் பந்தெடுத்து
அரும்ப குழல்விழிக் குரும்பதன மசைய
சுந்தரவேல் பொட்டழகுந் தூயதொரு மூக்கழகும்
சந்திரவட்டம் போலிருந்த சமைந்த திருமுகமும்
செங்கனிவாயுஞ் சிவப்புந் தேன்மொழியாள் தன்னழகும்
அந்தவெள்ளிலைப் பளிக்கா யடைக்காயும் வாயிலிட்டு
பந்தெடுத் துலகளந்தாள் பந்தலது மீதில்வைத்தாள்

விருத்தம்

எடுத்தனள் பந்துதன்னை யேந்திழை மார்கள்கூட
முடித்தபூங் குழல்கள்சோர முலைத்தடம் விம்மிவிம்ம
கடித்தபொன் கபாலமார்ப்ப கன்னிமார் குரவைபாட
அடித்தனள் பந்துதன்னை அம்பலத் தேவர்காண

வே று

திந்தாந்தொந்தோம் மெனவேதான் தேவர்களுகயாசிய தொந்தோம்
அந்தரனே மந்திரமோ அமரர்கள் செயசெயவெனவே
வடிவுருதரி கிடதோமெனவேதான் வரன்கவிமந்திர மத்தளங்கொட்ட
கொடியிடையசைய குயிலதுகூவ கொவ்வைமுகத்திலே லட்சுமி
நிற்க தெளிந்தபுனலது சிரசுருகடவுள் சிவசங்கர னென்றுடிடும்
பந்தேமொழிந்ததிரு மரைபாவிய கம்பம் மூங்கில்மரத்தைப்பார்த்துப்
திருக் குற்றாலம் பாத்திடாய் பந்தே [பார்த்தாடிடும் பந்தே
பகுத்தகுரு மொழிபொருளை வடகரைபாவநாசம் பார்த்திடாய்பந்தே
இலங்கையழிவுசெய் ரெகுபதிதொழுத யிராமலிங்கம் பார்த்தாடுபந்தே
உவர்ந்தவரி கடலுத்தியமகரம் உத்தரகோசம் பார்த்தாடுபந்தே
தரிகிகிறு தகிடகிறு தகிடதிமியென சங்கரநாருயணர்காடுபந்தே
பரதவித்தையறிந்த நிரைபுரைதெரிந்த பால்வண்ணநாதனுக் காடிடு
பந்தே, திங்கள்பொதிந்திடும் செஞ்சடையுடைய திருச்சுளியீசனுக்
காடிடுபந்தே, பொங்கிய புலியரவும் பிறையணியும் புவனநாதனுக்
காடிடுபந்தே, திருகவுணர் குலமுடிவுசெய்முருகன் திருச்செந்தூரைப்
பார்த்தாடிடுபந்தே, ஆடாடுபந்தே பந்தாடுபந்தேயடிக்கடினிப்பந்தே,
அரையளவு மாரளந் தாடிடுபந்தே
அம்பலவாணனுக் காடாய்பந்தே கொட்டுக்கி செயவிளையாடுபந்தே
குரவையிடுவாருக் காடிடுபந்தே முட்டுக்குயர நின்றுடுபந்தே
முப்புராதிமாதாவுக் காடிடுபந்தே தோளிற்குதித் தாடிடுபந்தே
துருதிகிட திமியென்றுடிடுபந்தே ஆளுக்கழகுபார்த் தாடிடுபந்தே
ஆதிவயிரவனுக் காடிடுபந்தே நீடியமீளுட்சிக் காடிடுபந்தே
நெல்வேலிகாந்திமதிக் காடிடுபந்தே எனக்குனக்கென் றுடிடுபந்தே
என்றேழியர்க் கென்றுடிடுபந்தே வீரபத்திரனுக்கென்றுடிடுபந்தே
மேற்படிதப்பிக்கீழ் வீழாதேபந்தே படித்தபாடலைக் கேட்டாடுபந்தே
பாடாதபெண்கள்கிட்டப் போகாதேபந்தே அடிக்குப்பயந்து தாழ்ந்தா
அம்மையைப் பார்க்கல்லாம லாடாதேபந்தே [டாதேபந்தே
ஒத்தைநகத்திலே பந்தையெடுத்து வுலகளந்தாள்பந் தாடியேவாருள்
இரண்டுநகத்திலே பந்தையெடுத்து இமையாள்பந்தாடியேவாருள்
மூன்றுநகத்திலேபந்தையெடுத்துமுத்துபத்திரகாளிபந்தாடியேவாருள்

நாலுநகத்திலேபந்தைஎடுத்து நாகையலங்காரம்பாடியேவாருள்
அஞ்சுநகத்திலேபந்தெடுத்து உண்ணுமலையைப்பார்த்தாடியேவாருள்
ஆறுநகத்திலே பந்தையெடுத்து அருணகிரியைப் பார்த்தாடுபந்தே
ஏழுநகத்திலே பந்தெடுத்து ஏகாம்பரக்காமாட்சி ஒன்றாடியேவாருள்
எட்டுநகத்திலே பந்தெடுத்து யிதம்பரம்சிதம்பரம் பாடியேவாருள்
ஒன்பதுநகத்திலே பந்தையெடுத்து வுலகளந்தாள் பந்தாடியேவாருள்
பத்துநகத்திலே பந்தையெடுத்து பதியப்பதியப் பந்தாடியேவாருள்
இஞ்சுங்கொடியாள் கிளிமொழியழகுக் கொருவிலமாகியபெருவிரலழகும்
வளந்தனமாமணி மார்பழகுமார்பிலே பூசின மஞ்சணையழகும்
காதொருகுழையு மோதிரவிரலுங் கலகலென வொளிவிடுவளையும்
சிவந்தநகையாள் சிறுநடைவழகும் திரிபுரைநடனமிடு சுருதினழகும்
பொன்னணிந்தஞா தும்பூவணிந்தகொண்டையும்புனுகொடுகஸ்தூரிபூவொடுமண
முன் சுணேக்காரி மூவரையீன்றவள் முத்துப்பந்தாடிடு முறைமைகள்பாராய் [மாம்
இருந்துவளர்ந்த தளங்கள் குலுங்கியிருந்து பந்தாடிடுமுறைமைகள்பாராய்
அத்தனருளாலே பந்துகளாடியாயிழை மாதர்கள்முப்புரத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்.

வேறு

சந்தமா யுலகளந்தவள் பெருமைதங்கிய கோட்டையிலிருக்க
தாருகன் படையைவெட்டி மீண்டகதை தரணியுள்ளோர் சிறிது
சிந்தைதனிலும் விசாலமாகி வருதிங்கள் மேகத்தீவிலே [கேண்மோ
சிறுசிங்கமுகசூரன் வங்கிசத்தில் தீர்க்கமாகி வருகிருள்
கொடியசூரரோடு பட்டுமிஞ்சினபேர் கோத்திரங்களோடு கூடியே
கோட்டையிட்டு யிந்தநாட்டுத் தேவர்களை கொண்டுவந்து சிறையிட்டான்
முடிவில்லாத அரிபிரமன்தங்களை முடுக்கியோட வெருட்டியே
மூன்றுலோக முழுதும்நமக்கெனவே முட்டித்தோரணங்கட்டினுன்
தெள்ளுமீனுடனே கள்ளுப்பானைகளும் திக்குப்பாலகர் சுமக்கவே
தேவர்சென்று கைலாசமாமலைச் சிவனிடத்தில் முறையிட்டனர்
பள்ளிகொண்ட திருமாலுடன் கைலைப்பரமனுருடனே பேசியே
பண்டைதாருதன்னைக் கொன்றுபோடச்சொல்லி பத்திரகாளிக்காள்விட்டனர்.

வேறு

தூதுவந்தன் சொற்கேட்டு துடியிடையாள் பத்திரகாளி
பூதப்படை தனையெவி புறப்பட்டாள் கலையேறி
சிலைநுதலாள் சேனையுடன் சென்றன சமுத்திரத்தில்
அலைவாய்க் கரையோரம் அம்மன்படை கூட்டமிட
கடல்கடந்துபோறதற்கு காலேறமாட்டாமல்
ஆடலுடைய காளிபடை அலையுதடா கரைதோறும்
கண்டுநின்று மாகாளி கையமர்த்தி பெரும்படையை
வெண்டிரையி னருகாக வேதாளந் தனையழைத்தாள்
விரைக்களப மணிமார்பா வேதாளபூதமெல்லாம்
திரைக்கடலை கடப்பதற்கு சிரத்தையில்லை படைகளுக்கு
நல்லதண்ணீர்கடல்வரைக்கும் நாக்காலேபாலமிட்டு
வெல்லலாமல்லவென்றால் மீண்டிடுவேன் கரைதனிலே
வீரபத்திரகாளியுடன் வேதாளமேதுசொல்வான்
பார்முழுதுமீன்றவளே பத்திரமாகாளியம்மா
தர்க்கமுடன் மூக்கையொட்டி தடவுதற்குமெட்டாது

வாக்குடைய கடல்வரைக்கும் வளருமோ நாக்கதுதான்
துரும்பைத் தூணுக்குகின்ற தொழிலெனக்குத் தந்ததுண்டால்
வரும்பெரிய கடல்வரைக்கு மலைவரைக்கும் நீட்டிடுவேன்
அடுத்தமகள் மாகாளி அவளுக்கைநீட்டச்சொல்லி
தொடுத்திருந்த அச்சரத்தை சூலங்கொண்டெழுதினளே
தடையாவுன்னுக்கையினி சமுத்திரத்தில் நீட்டுமென்றாள்
நெடிதானவேதாளம் னீட்டினனே நாக்கதனை
ஆரும்சென்றேருதற் குயகலமிருகா தவழி
தாருகன்கோட்டைவரைக்குந் தன்னுக்கை நீட்டினனே
கவிக்குரங்குபடையோ கடலணைதீர்த்தாப்போல்
நவிலறியப்பேய்ப்படைக்கு நாக்காலே பாலமிட்டார்
பாலமதிற்குதிரைபோட்டு படைகடலிலேறுதடா
நீலவர்ணக்கடலதிலே நின்றசொல்லேறியபின்
ஆதாரமாகவந்த அம்மைபத்திரகாளியுடன்
வேதாளம் நாக்கதிலே மிதித்தாலுமெச்சியென்றே
மந்திரத்தின் முடுக்காலே வாகனமங்கலேயேறி
அந்தரத்தே கெவுனமிட்டு வப்படியே முன்போனாள்.

வேறு

வீரக்குறவையைதாருகன் கேட்டுவெகுண்டு
விட்டானே தூதனைக் கிட்டப்போய் பார்த்துவாவென்று
பாரிட்ட தூதன்படைக் கெதிராகவேசென்று
பத்திரமாய்க்கோட்டை கொத்தளத்தேதரியேபார்த்தார்
கூறியபார்த்தோடித்தாருகன் முன்னேகும்பிட்டு
கொள்ளியாய்ப்பேய்கள் கூட்டிவாருள்காளியென்றார்
மாறிட்டபெண்ணோடே ஆண்பிள்ளை போர்புரியமாட்டேன்
வாதுக்குப் போர்செய்யவாருந் தளகர்த்தமாரே
கூட்டிவருஞ் சுடுகாட்டுப் பசாசை வெருட்டி
கொண்டுவா சென்றந்த வண்டமாகாளியைக் கொல்ல
கேட்டுத் தளகர்த்தர் கூட்டமிட்டே கெட்டியென்று
கெட்டுப்போற புத்திகொண்டவர் கிட்டமுடுகி
தாருகன் கோட்டையிற் சப்பிரமஞ் செல்லாதுபெண்ணே
தப்பிப் போமென்று சருக்காமலே சுத்திவந்தார்
வாருங்கோ யென்று வலதுதுடை தட்டியெதிராய்
வாய்த்தார மிட்டவன் மண்டையிற்கல் கொண்டுபோட்டார்

வேறு

தத்திதத்தி யாகப்படை கோட்டையை வளைந்தார்
தாருகன் படைக்குத் தளகர்த்தன் வந்தெதிர்த்தான்
பத்துலெட்சங் கோடிபடை சுத்திவந்துநிற்க
பத்திரகாளி தூதுவிட்ட சித்திரக்கன்னி வந்தாள்
விந்தையுட னந்தரத்தில் வந்துநின்று சொன்னாள்
வெட்டிக்கொண்டு நீங்களெல்லாம் பட்டுக்கொள்ளப்போறீர்
இந்தஅண்டத்தை விழுங்கியேப்பமிட வல்லாள்
இட்ட கோட்டையோடு கலையேந்தி நிற்கவே
பிடித்துவந்த தேவர்களை முடுக்கிவிடுவீர் சும்மா

பெண்டுகள்தா னிட்டசோத்தை வுண்டுகொண் டிருப்பீர்
வடிப்பமாக மட்டைமக்கள் படைக்குவந் தெதிர்த்து
வல்லயத்தைப் போட்டு வாயிற்புல்லைக் கௌவப்போறீர்
தெண்டாயுதஞ் சுமப்பதற் கிரண்டாயிரம் பூதம்
தேவி பத்திரகாளி பத்துகாத வழிநீளம்
மண்டைபத்திரக் காளியுட கொண்டை சடையொன்று
பத்துநூ ருணைகட்டும் பந்திக் கயருகும்
செத்துப்போர புத்திவந்து சுத்திக்கொண்டு தானல்
சேமத்திலே சொல்லொட்டாது கோபத்தை தணிக்க
குத்துப்பட்டு மூணாரம் பொத்துபட்ட போது
கொட்டுமுழக் கோடேவந்து கட்டியழுவாரோ
பத்திமான்க ளாயிருக்கும் புத்திமான்கள் சேர
பச்சைதின்னும் பேச்சிமுத்தை பழி கொடுக்க வந்தீர்
மூத்துநரைத் திடுமுன்னே சொத்துக்காக செத்தால்
முத்தி கிடையாதகட்டை புத்திக்காரனுனீர்
பாத்திநீர் கிணத்திற்குள்ளே பாய்ந்திட மாட்டாதே
பாடுகாண்ப தன்றியுங்கள் வீடுகாண மாட்டீர்
இத்தனையுங் கேட்டதள கர்த்தனென் சொல்வான்
இந்திரசால வித்தைகொண்டு வந்தரத்தில் நின்றுள்
சித்திரமாய்ச் சொன்னயுங்கள் பத்திர காளிதன்னை
செட்டுக்காரி தாடகக் கெட்டிக்காரி யென்றார்
பச்சைப் பொட்டுபோட்டு காலில் கெச்சத்தையுங்கட்டி
பாடிக்கொடு போயிவளை யாடச்சொல்லுவாயே
மிச்சமுள்ள சேவகத்து வீட்டுக்கார னெங்கே
வெட்டிக்கொன்று போட்டோயிவள் பட்டத்திற் கிருந்தாள்
பட்டத்திற் கிருந்துபடை வெட்டிப்பார்க்க வந்தாள்
பார்த்திடும் படிக்குச்சற்றே கூப்பிடுங்க ளென்றான்
கட்டச்சியா யிருப்பாளோ நெட்டச்சியோ சொல்லு
கைக்குறளி வித்தையுண்டால் காட்டச் சொல்லுவாயே
மேட்டிவார்த்தையாக நாக்கை நீட்டிடாதே தவீணே
வெண்டயக் குறட்டெரியால் மண்டைகிரிப் போவாய்
கொட்டைப்பாக்கு போயேநின்ற பெட்டி மக்களோநீர்
சூலியா யிருப்பாளவள் நீலியென்று கேட்போம்
துள்ளிப்படை வெட்டும்போது பிள்ளைபெற்றிடாளோ
காலத்திலே தூதுவந்த கோலக்காரி தன்னை
கடித்துக்கொல்ல வேணுமிங்கே பிடித்துவாடா வென்றார்
வாயடையப் பேய்ப்படையைக் கூப்பிடுங்கள் பார்க்க
கோட்டிக்காரி வீட்டிதன்னை திட்டுகிறு ளெனவே
மாட்டோமென்றால் பந்தம்பிடித் தாட்டுகாண வேணும்
வேப்பிலையும் பூக்குடமும் நாய்ப்பறையு முண்டால்
வீரமாகாளி படைவெட்டத் தக்கதில்லை
அம்மையுட கோபத்தையோ ராட டுக்குட்டி தீர்க்கும்
அங்கத்திற்கு மில்லையென்றால் பொங்கப்பானை தீர்க்கும்
வனமர்கச் சிவனுமெங்கள் மாலும் வரவில்லை
வாச்சுதென்று பேய்படைமேல் ராட்சதரை விட்டார்

வேறு

ஆனைத்திரளிலே யொன்றுலச்சமேவினார்
அடுத்த குதிரையில் மூன்றுலச்ச மேவினார்
சேனைத்திரளிலே பத்துலச்ச மேவினார்
செம்பொனிடக்கய தேரைத்துரத்தினார்
கொம்பைக்குலுக்கியே மதகரிசத்தத்தினாலே
குன்றுமலை கடலொக்க நின்றுகுலுங்குதாம்
பம்பைக்கொட்டுக்காரர் தொனிக்கின்ற குறவைதான்
பாதாளவுலகுக் கப்புரங் கேள்க்குதாம்
வெட்டுக்குத்து சொல்லு பிடியடி யென்றசத்தம்
வெள்ளிக் கைலாசமலை மேலுங் கேட்குதாம்
சிட்டுக்குருவிக்கி தட்டுக்கண்ணி வைத்ததுபோல்
தேரைச் சுத்திவிட்டு வளைந்தானே தளகர்த்தன்
தீட்டுக் கத்திபோலே யிருக்கின்ற பூதங்கள்
சேதப் படுத்தாதே வீட்டுவேலைக்கா மென்றார்
வீட்டு விளக்கையுந் தீவெட்டியாய்ப் பிடிக்குமே
வெருட்டிப் பிடித்துவந்து கிழட்டுப் பசாசுகளை
தூதுசொல்லி வந்த பெண்பிள்ளையைப் பாருங்கள்
தூண்டிக் கொடுக்கின்ற தேவர்வீட்டைப் பிடுங்கோ
பூதப்படைவந்து செயம்பண்ணப் போகுதே
போர்க்குத் திரமான வீரபத்திர னில்லையோ
தெண்டா யுதங்கொண்டு துரைப்பெண் வருகிறாள்
திருப்பாற் கடலிற்போய் பெருமாளை யெழுப்பட்டோ
சண்டைபண்ணச் சொல்லி பெண்டுகளை விட்டதற்கு
தவழக் கைலாசமலை தன்னைப் பிடுங்குகிறேன்
நாடி வீசையில்லா பேடியோடே போர்செய்ய
நமக்கு பெண்களுண்டானால் களத்திலே நடத்துங்கள்
மோடிபண்ணிக் கொண்டு தாடிவீசைக் காரரெல்லாம்
மூப்புக் கிருந்தவளை சுத்தி வளைந்தனர்
கண்டசரம் பூண்டு காதில் பொன்னோலையிட்டு
கலசத்தனகிரி குலுங்காமல் கச்சை கட்டி
கொண்டைமேற் பச்சைக் கொழுந்தாலே கிளிப்பிள்ளை
கொப்புக் குளைவள்ளிக் கொடிமீது புரளவே
தங்கக் கடகமுங் கணையாழி மோதிரமும்
சகல பகல்வத்தி தனைப்போற் பிரகாசிக்க
கொங்கைப் பெருக்கிலே யசைக்கின்ற முத்துவட்டம்
குறுணிபணச்சேலை கொய்தகத்திப் புரளுதாம்
முருக்கம் பூவொத்த யிதத்த நடுக்கயில்
முல்லை யரும்புப்போலே பல்லினொளி தெரியுதாம்
கோர்த்த கேடயமுங் கத்தியுங் கொண்டொருகையில்
கொழுத்த வாகனத்தின் குதின்காலைத் தட்டினரே
மதத்த யானையின் மத்தகத்திற் பாயுதாம்
மலைக்கு மேலேழு தளத்திலே மிதிக்குதாம்
எதிர்த்த வரக்கரை சக்கரம்போ லறுக்குதாம்
எறியுலக்கைபோ லிடிக்குதே கோட்டைதன்னை

குத்துஞ் சமுதாடு யிரலுள்ளே குடையுதாம்
கொண்டை மயிர் தன்னை காட்டுச்செடி யிடிக்குதாம்
இரத்த வடிவோடே சுத்தவீர ரோடவே
இரைக்கு வேணுமென்று நரிக்குட்டி மறிக்குதாம்
கோட்டை கிடங்கிலே பதிவைத்த கிங்கிலியர்
குரட்டுவளத்தடி யெடுயோடே கிடக்கிறார்
தாட்டிகமுள்ள தளகர்த்த னுடம்பிலே
சலங்களோடி யெலித் தாரைப்போல் தூக்குதாம்
கோலபத்திரகாளி யெறிக்கின்ற திரிசூலம்
குதிரைத் தலைகளை கொத்தளத்தி லெரியுதாம்
சாலக் கணநாத ரெறிக்கின்ற சக்கரம
தப்பியோடும் பேரை முன்னெட்டி மறிக்குதாம்
பார்த்தயிடமெல்லா மக்கினியா யெரியுதாம்
பாவி ராட்சசர்மேல் சூராவளி வளைந்துதாம்
போர்த்த மண்மழைகள் கல்மழைகள் பொழியுதாம்
பொந்து தடிக்கம்பு யானையோடே பொருதுதாம்
கண்ட கோடாலி மண்டைகளை யுடைக்குதாம்
கட்டிக் கவணெறிப் பிட்டிகளைக் கார்க்குதாம்
தண்டாயுதம்போய் தடம்பற்றி யடிக்குதாம்
தாமரை விருதுகள் தாருகனைக் கூப்பிடுதாம்
அந்தரத்தில் நின்று குலவைகள் முழங்குதாம்
அஞ்சு தலையுள்ள வலம்புரி முழங்குதாம்
சிந்தியோடிப் போன ராட்சதரை துடருதாம்
தேவி பத்திரகாளி திருத்தேரை நடத்தினாள்

வேறு

கோபமாய்க் காளியும் தாருகன் சேனையை
கொல்லென்று தெண்டாயுதத்தை கொடுத்தாள்
தூவுஞ் சரமாரி தன்னைச் சொரிந்து
சுத்திரர் கலக்கொண் டெரியத் தொடுத்தார்
தாவியே வெள்ளாடு போலே தரித்தார்
கரும்பனங் காய்போ லுருள் தலைகள்
ஏவல் தளகர்த்த ரெல்லாரும் பட்டார்
என்றுபோய் சொன்னார்கள் தாருகன் கிட்ட
பெண்பிள்ளைக் கிந்தபிலன் வந்துதோ தான்
பேயோடச் சென்றுபோக விதித்தானே
பண்டுள்ள மூலப் படைகளைக் கூட்டி
பத்திரகாளி படையோ டெதிர்த்தான்
பூதங்கள் தெண்டாயுதங் கொண்டுபோக
புரண்டு விழுந்து புரங்காட்டி போவார்
மாதங்கி பத்திர மாகாளி சேனை
வம்பிலே கைகொள்ளி கம்பு கொண்டாட
சவத்தை யெடுத்துத் தலைமேலே போட்டு
தாங்களுங்கூட சவமாய்க் கிடப்பார்
அவத்தத்தில் வந்து அகப்பட்டோ மென்று
ஆயுதங் கீழ்ப்போட் டரகராவென்பார்

தத்துங்கு தீட்டிய பாரைக் கோலாக்கி
சாயவோ கிள்ள வந்தோமென்று போவார்
குத்தும் பரிசையை கூடையாய் வைத்து
குட்டங் குளம்வெட்டும் ஒட்டர்கா னென்பார்
தாருகன் கூடவே வந்த ஜனங்கள்
தட்டழிந் தொக்க சமரிலே வந்தார்
தேரை நிறுத்தியே தாருகன்றனும்
சீயத்தைப் போலொரு மாயத்தை செய்தார்
அட்டையுந் தேளு அரளப் பாம்பாக
அடுத்தே கடிக்க தொடுத் தேகினனே
ஒட்டு நாயட்டை புழுதுண்ணி வந்தேதான்
ஓவியுந் தேவியு மாயத்தைக் கண்டாள்
திட்டமாய் பொய்க்காலு கட்டி மாகாளி
தித்தி யென்றெருத்தி திருநடனஞ் செய்தாள்
புட்டாப் புரத்தவள் பொய்காலினலே
புகுந்தயை யெல்லாம் பொடிபட்டுப் போக
தாருக னேறிய தேரலங்காரம்
தன்னைக் குறைத்தாளே சக்கரத்தாலே
கூறிய வேலாலே தேரிலே பூட்டு
குதிரைத் தலையை குறைத்தாளே காளி
சிங்கக் கொடியுள்ள தேரினை யறுத்து
சீரிய தாருகன் மேற்சென்று பாய்ந்தாள்
எங்கடா போவாயினி யென்று சொல்லி
எருமைக் கடானவ யெதிர்த்தா னரக்கன்
கொம்பினல் பேய்களை குத்தித் துரத்தி
குன்றும லண்டங் குலுங்கப் போகுதாம்
அன்பா யிரேழு பதினலு லோகமும்
அடங்கலுங் காளி குலுங்கிடக் கண்டு
எருமைக் கிடாவோ டருமை பாராட்டி
இரண்டு கையோடே யெதிர்க்கப் படாது
அருமையாய் மூன்று திருமுகங் கொண்டு
ஆறுகையோடே யவனை யறுத்தாள்
எதிர்த்துக் கரத்தொடு மதத்தே குதிக்க
எருமைக் கடாவிலே யேறின ளம்மை
குதித்தே முதுகினிற் கொண்ட பொழுதே
கொம்பை புரட்டி குலுக்கியே வெட்டி
எப்படி யிருக்கு தென்னிடது காலாலே
இரண்டு கொம்புக்கு நடுமண்டையில் மிதித்தாள்
அப்படி யென்னம்மை யெருமைக் கிடாவேறி
அறிவையர்கள் சேரவே குரவைகளை யிட்டார்
சோறுங் குருதிப் பிணங்களைத் தின்று
துள்ளி விளையாடுதே கொள்ளிவாய் சேர
புரண்டு விழுந்து புரங்காட்டியே போவார்
மாதங்கி பத்திர மாகாளி சேனை
செருத்தே மழுக்கொண் டறுத்தாள் தலையை

கீழே வுடம்பு துடிக்கவே ரத்தம்
கெண்டி தாரையிட்டு மண்டியே பாவம்
சூழப் பரக்கின்ற ரத்தத்தை வாரி
சூல்வண்டி தன்னிலே யேத்தினு ளம்மன்
வண்டியிலிரத்தந் திரண்டு வடிவாக
வந்து பிறந்தானே வண்டி மலையன்
மலைக்கன்னி மார்கள் குரவையிட்டார்கள்
பிறந்தோர் வண்டி மலையன் றனக்கு
பிலமுங் கொடுத்தவுடன் கூட்டிக்கொண்டார்
அந்தர தேவர் சிரையைய மீட்டி
அழியாத சேனையுடன் மீண்டாளாம்

வேறு

சூலிகபாலி கிருபாகிரி திரிபுரசுந்தரி படையுடனே
துட்டர்ஜனத்தை யறுத்தவள் மீண்டவள்தொடு கடலிடமாக
சாலவேதாளம் நாக்கிடு பாலந்தன்னிற் படையேற
தந்திரமான வளர்ந்தரமீது சமைந்துகரை கொண்டாள்
அந்தரத் துந்துமி வந்துமுழங்கிட வமரர்கள் விருதூத
அலகைப் படையொடு பலகைப்படையென திரபடைசதிராய்
சந்திரவட்டமிட கயமேல்வரு சந்திரனைத் தொடவே
தாருகன் சங்கரிதெய் தெய்யெனதிரை முழங்கிடவே
பார்மகள் பூமகள்நாமகள் கும்மிகள்பாடி யுலாவிவர
தற்பலகைக் குறலிபடை செப்பிட் பந்துகளாடிவர
பாமரை லெட்சுமி சரணெனவே வெஞ்சாமரை வீசிடவே
தரிகிடகிடதிக திமியெனச்சிலர் சதுர்முறை பணிமோர
குமுகுமுகுமுவென சமுகத்திலவர் குரவை தொனியிடவே
கொடுதுடிகிடுபிடி மடமடென கொட்டினர் மட்டறவே
கமலப்பொரியிடு குதிரைச் சிலமணி கலகலெனவே
கையபகலொத்தியிருட்டை வெருட்ட கபால விளக்கெரிய
வானவர்தானவர் தன்னெடு வண்டிமலைய னருகில்வர
மங்களமாகிய வெங்கலமுரசுகள் மட்டொடு கொட்டிவர
மோனுபரணி யென்னிஸ்பரி முழங்கிய தம்பட்டம்
முப்புராதி செவியிலே கேட்டுமுந்தவே யெழுந்திருந்தார்.

வேறு

முப்புராதியும் நீலன்குமுர்தனும்
முந்தியேவந்தொருதர் சொற்கேட்டனர்
செப்பமாய் தேவர்தன் சிறைமீண்டிங்கே
தென்கடலை கடந்து வருகிறுர்
தாண்டியம்மனெதிர் வாராளாமென
சந்திக்கப்போமெனப் புறப்பட்டார்
நடைதிடீரென்று டம்மானங் கொட்டினுர்
நல்லகீர்த்தி வயிரவநாதனும்
கடல்வரைக்கும் கோட்டைவரைக்குமே
கைவிளக்குப் பிடித்தாரே மன்னியார்
பாடகக்காசேலக்காரி பேச்சியம்மை

பத்தியாய்ப்பச்சை பல்லக்கை தாக்கினர்
நாடகப் பெண்கள் முன்னணியாய்ச்செல்ல
மாட்டுப்பேய்ப்படை முன்னணியாய்ச்செல்ல
நாகமாணிக்க கற்பகநாச்சியார்
நாடியேமுன்பு வைத்தவர் கும்பிட்டார்
ஏகமாக யிருக்கின்ற யிஸ்பரி
எங்கள் கோட்டைக் கெழுந்தருள்வா யம்மா
வண்டிமலையனும் வண்டிமலைச்சியும்
வந்து முப்புராதி பங்கிலே கூடினர்
கொண்ட கோலங் குறையாம லீஸ்வரி
கோலொரு எருமைக் கடாவின் முதுகிலே
அன்று மூன்றுமுகங் கையாறுமாய்
அகிலாண்ட சௌந்தரி தான்வர
தோன்றுங் கோட்டைக்கு முன்பு கடலுக்கும்
தூவினர் புஷ்ப மாரியைப் பாதமே
ஏழுகாத வழிக் கிலக்காக
இட்டகாவண பந்தலிலே வந்தார்
நாழிகைமணி தூக்கிய கோபுரம்
நாலுவாசலில் நாச்சியார்கள் வந்திட்டாள்
ஆள்நெருங்கிய பிரம்படிக் காரர்கள்
அங்குமிங்கு மடித்து நொறுக்கினர்
கூணி பூதங்கள் வாசலில்லாமலே
கோட்டைமா மதிலேறிக் குதிக்குதாம்
பெரியமாதா வுலகளந்தா ளம்மன்
பெண்கொடியார்கள் முன்பெதிரே வந்தார்
திரிபுரக் கோட்டை முச்சந்தி வீதியில்
தென்றல்வீசிய மண்டபக் கோவிலில்
சங்குநாத முழங்கி மணிதட்டி
சந்தணத்தா லெழுகுந் தலத்திலே
மங்கைமூன்று திருமுகக் கோலமாய்
வடக்குவாசல் செல்வியாய் வந்தர சிருந்தாள்.

வேறு

வீரபத்திரன் முப்புராதி வீரவயிரவ நாதனுமாய்
தாருகனோடே படைபொருத்து தகைதீர்த்திட வேணுமென்று
பேச்சிமுத்து மாலைதூத்துவாரி பெரியவரக்காரி யுலகளந்தாள்
காச்சக்காரியென்னும் பெரியமுத்தாள் கண்ணனூர்மாரியிவர்களுக்கு
சுத்ததிருமேனி நீராட்டி சுனையில் தண்ணீர் கொண்டுவாருமென்றார்
சித்திரமாதர் பொற்குடமுஞ் செப்புக்குடம் வெள்ளிக்குடமெடுத்தார்
எடுத்துதிருவட வாலருகே யேற்றபுதுச்சுனை நீரங்கி
உடுத்ததுகில்போட்டு மாத்துடுத்தி யுள்ளங்குளிரவே நீராடி
பதியிலரக்கியர் குரவைபாட பண்பாய்முழக்கியே யெழுந்திருந்து
முதியதாமரை யிலைதனிலே முத்துப்போல் தண்ணீருருளக்கண்டார்
கண்டுதண்ணீர்மே லாசைகொண்டு கையினுல்வாரித் தான்குடித்தார்
வண்டுகுழலார்கள் திருவயிற்றில் மாயமாய்கெற்பந் தரித்திடுமாம்
குடத்திலீர்கோதி பூப்போட்டு கும்மிவிளையாடி கரையேறி

இடுக்கிக் குடங்கொண்டு தொங்கலிலே விருகைவீசிவழிநடந்தார்
மூன்றுமுகங்கொண்ட மாதாவு முடிமேற்சொரிந்தவர் நீராடி
அன்றுசிவபூஜை நிறைவேற்றி அரக்கிமார்கூடி விளையாடி
அம்மை சொரிமுத்தா ளுலகளந்தா ளருளினுல் கெற்பமுண்டாகி
செம்மையாகவே மடந்தையற்கு திங்களொன்பது திகைந்திடுமாம்
தோன்றுபத்துமாதம் பிறந்திடவே தொட்டயோகங்கள் தவறிடுமாம்
மூன்றுகோட்டைக்கு மாதனமாய் மூன்றுபாலன் தான்பிறந்தான்.

வேறு

முத்துதம்பி முத்துகுமாரன் முதல்வன்சந்தணன் வாள்குமாரன்
வித்தகமாய்த் தான்பிறக்க மேற்குரவை யிட்டனராம்
பிறந்தபிள்ளை பலன்கேட்க பெரியமுப்பு ராதியவள்
சிறந்தபுகழ் சோதிரியை சென்றுகூட்டி வந்தனரே
வயிரவநாதன் வீரபத்திரன் வண்டிமலைய னிருக்கிறுன்
பயில்வல்ல சோதிரியன் பரல்பரத்தி யேதுசொல்வான்
அட்டமத்து சனியனல்லோ வாண்பிள்ளை வந்தேபிறந்தான்
மகத்திலே சனியிருந்து வாழுகிற காலமதில்
சுகத்திலே யிருக்கவொட்டான் துற்புத்தி விளைத்திடுவான்
அதிகாரம் பண்ணியிவ னக்னியிலே யிறப்பான்
என்றுரைத்த சோதிடர்க்கு யேதுசொல்வாள் முப்புராதி
நன்றுகேடாய் வந்ததுண்டால் நம்மாலே என்செய்யலாம்
ஊழிவிதி யல்லாது வொன்றுவர மாட்டாது
பாழான நாட்பிறந்தால் பாலகனைக் கொல்வதுண்டோ
இடையிலே சடைத்திருந்தா லிமராஜன் விடுவானே
வடிவுடைய பிள்ளைகளை வளர்த்திடுங்க ளென்றுரைத்தார்
பாலூட்டி நீராட்டி பஞ்சணையிலே கிடத்தி
ஏலவே முத்துதம்பி யிருந்துநின்று நடந்தோடி
முத்துக் குமாரனுக்கு மூன்றுவய தாகியபின்
விஷத்தகமாய்த் தெருவீதியில் விளையாடும் வேளையிலே
ஆளவல்ல பிள்ளைகளை யரசிருத்த வேணுமென்று
ஏழுவய தாகும்போது யெழுத்தோத வைத்தனராம்
வாத்தியார் தனைப்பிடித்து மரத்தோடே கட்டிவைத்து
சித்துவமாய்த் தோழரொடுத் தெருவீதியிற் பந்தடித்தான்
அரிபிரம ராணையிட்டா லடங்காமலே குதித்தார்
பெரியமுத்தா ராணையிட்டால் பேசாமலே யிருப்பான்
குடிபோட்டு விளையாடுக் குலைக்கழவு செய்கையிலே
பதினெட் டாயுதம்படிக்கம் பணிகருட னேதுசொல்வான்
இகத்திலே வார்த்தைசொல்லி யெடுத்துப்போட்டே மிதிப்பான்
உதட்டிலே பிடித்திடித்து ஆழியமாய் வேலைகொள்வான்
விந்தையுள்ள முப்புராதி வீரவண்டி மலையனுமாய்
சந்தணக் குமாரனவன் றலையெடுத்த நாள்முதலாய்
குடிநடுங்க படைநடுங்க கொள்ளையிடவே துணிந்தார்
கெடுதிவந்து தான்பறந்து கேள்வியற்றுப் போனதுவே
வந்துநந்தி சொன்னதெல்லாம் மறந்துவிட்டாள் கெடுமதியால்
அந்தரமாய்க் கெடுதிபண்ணி யரசிருந்தாள் முப்புராதி.

வேறு

இஷ்டத்துட னிட்ட கோட்டைக்குள்ளே முப்புராதி
ஈஸ்வர ஞணையில்லா திருவனுணை நடத்தி
கோட்டாலைக் காரிகளாடத் தொடுத்தாரே கூத்து
வீரொடு வாய்வுபகவான் வெண்சாமரைவீச
மிக்கான அக்கினிதேவன் தீவெட்டி பிடிக்க
பெருஞ்சே யிந்திரப்பெண்க ளடப்பம் பிடிக்க
பேணியே நாரதர் வீணைபுலவோர் படிக்க
வம்பிலே மன்மதன் கம்பளிசெம்பு சுமக்க
மங்கள வாத்தியம் வெங்கலதப்பட்டங் கொட்ட
கும்பிட்டு தேவேந்திரன் வந்துமே கட்டியங்கூற
கோலக் குபேரனு மோலைக்கணக்கு குறிக்க
சொற்படி யாதிபிரமனுஞ் சோதிடஞ் சொல்ல
சூழவமர ராஜனும் வாய்பொத்தி கைகட்டி நிற்க
கற்பக விருக்ஷங்கள் கால்விலங்கோடே பற்கெஞ்ச
கிழுமேலுமா யீரேழுலகத்தார் சேவிக்க
மடித்துக் கிடந்தென்னை சேவிக்க வாாதபேரை
வாய்மட்டுக் குங்குழி வெட்டிப்பின் மண்சுமையென்பார்
அடிக்குப் பயந்து துடிக்கின்ற சூரியன்றன்னை
அஸ்தகிரி யோடெடுத்து விளக்காக வைப்பான்
என்னையல்லால் தெய்வம்பின்னே யுலகத்தி லுண்டோ
எண்டிரை யானையைக் கொண்டுவா வேறுதற்கென்ருன்
சன்னைய தாய் முன்னே வென்னையுங் காட்டிலேவிட்டு
சங்கரன் றன்னைப்போய் பின்கட்டாய் கட்டிவாவென்ருன்
ஆருந்துணைக் கொன்றுமில்லாம லிரந்து திரிகின்ற
ஆண்டிமலேயை படியோடே தோண்டிவா வென்ருன்
விருந்திடுந் தெய்வரம்பையர் நாடகமட்டும்
வீட்டுக்கு வேலைசெய் வெள்ளாட்டியாக்கினுன் வீணன்
ஆனையுடன் தயிர்பானை யுருட்டி யலேந்து
ஆய்ப்பாடி பூனைக்கு பகற்கடல் நித்திரையாச்சேர
வானிலே யோடிய மேகங்கள் தன்னைமறித்து
வந்துதன் காவண பந்தலிடும்படி வைத்தான்
சந்திர சூரியர்வந்து திரிய வொட்டாமல்
தாராளமாய் நேரே ஓடவிடாமற் றடுத்தான்
மந்திர மாமலை சூழ்கின்ற சக்கரவாளாம்
வையாளிவிட்டுக் குதிரை நடத்தி வருவான்
எத்தனை நாளைக்குமீசன் பிறந்து யிறப்பான்
இறப்பது மீண்டு பிறப்பது மெங்களுக்கில்லை
புத்தியில்லாமலே புண்ணியஞ்செய்யப் படித்தோம்
பூமியெல்லா மந்த யீஸ்வரனுக் கெந்துபோச்சு
மானமுடனெரு ஆண்பிள்ளை யாகப்பிறந்து
வையகந்தன்னை யென்கைவச மாகவேவைத்தேன்
கொஞ்ச நாளைக்குள்ளே வீரத்தைநாமுங் குறைத்தால்
குத்தேவல் செய்யு மடையனென்றம்மைக் குறிப்பார்
வஞ்சக நாட்டைக்கெடுத்து நாமட்டுமே வாழ்ந்தால்

மாங்காய் தேங்காய்போல நமக்குவில்லங்கம் வருமோ
சத்திய வாண்மையும் யுத்தியும் நித்தியந்தப்பி
சண்டாளபுத்தி தலைமிஞ்சிக் கொண்டுதே யன்னாள்
கீர்த்தி முத்தாளுடவார்த்தை சற்றுகிலுங் கேளான்
கிழுமேலாக நடப்பவர் சொற்களை கேட்பான்
போர்த்த சிவலிங்கபூஜை செய்யான் பிச்சை போடான்
முத்தாருகால் பீடத்திலேறி யிருந்தான்.

வேறு

ஈஸ்பரனை தெண்டனிட்டு யேதுசொல்வார் தேவரெல்லாம்
பேசரிய கைலைமலை பிறைசூடும் பெருமானே
வாக்குடைய வண்டிமலையன் வயிரவநாதன் வீரபத்திரன்
தாக்குடைய முப்புராதி சந்தண குமாரன்கையில்
சிவலிங்கத்தைக் கொடுத்திரே தேவர்களைக் கெடுத்திரே
அபிமானம் பாராம லதிகாரம் நடத்துகிறான்
விலங்கிலிட்டான் சிறையில்வைத்தான் வேலைகொண்டான்கோட்டை
மயங்குறோ மதனாலே மரியாதை தான்போச்சு [யிலே
இலங்கையி லிராவணன்போ லெண்மடங்கு கொண்டவனும்
பிலங்குறைந்தா னினிமேலும் பிழைக்கவொட்டா னொருவரையும்
சிவசிவா வென்றசொல்லை செவியிலே கேட்கவொட்டான்
அதன்றனக்கு காளாயாக வைத்தாயோ சிவனே
சாங்கமறக் கொல்லுகிறான் சாட்சிசொல்லு வாருமில்லை
நாங்களெல்லா மேவல்செய்யும் நாய்போலே யானோமே
மலைமேலே நீயிருக்க வாடையிலே நாமிருந்தோம்
தலைபுழுத்த நாய்போலே தானலைந்தோ மிப்போது
மண்சுமந்து தலையிலுள்ள மயிரெல்லாம் பறிபோச்சு
கண்களில்லை யோவுனக்கு கரைகண்டா பாத்திருந்தாய்
அதட்டியெங்கள் சென்னியிலே யடிக்குமந்த வேளையிலே
உதட்டுக்குத் தான்துணையா யொருபல்லு மிருந்ததில்லை
கிருபையுட னெங்கள்குற்றங் கேளாத படியாலே
அருதியாகப் பிறந்தபிள்ளை யாகிவிட்டோ மெல்லோர்க்கும்
உம்பளமா யொருவனுக்கு வொன்றிரண்டு நாட்செயலாம்
சம்பள மில்லாவேலை சாமளவுஞ் செய்தோமே
செஞ்சரித்த முப்புராதி நீலவன னிடுங்கோட்டை
பஞ்சரித்து கேள்வியற்ற பட்டணமாய்ப் போச்சுதய்யா
உனதுமாமலை யல்லாம லொளிப்பதற் கோரிடமிலலை
இனிமேலும் பிழைப்பதற்கு யெங்கேதான் போகிறது
என்றுரைத்த தேவருக்கு யிரக்கமுள்ள ஈஸ்பனார்
மன்றுடைய கோட்டைவழி மாலைகட்டி வாருமென்றார்

வேறு

ஈஸ்பரன் சொல்லைக் கேட்டந்தத் தேவரும்
என்கைலை மலையை விட்டேகினார்
வீசுமாமணஞ் சேர்பல பூவினால்
மெத்த மெத்த விதற்பங்க ளாகவே
நீடுவெள்ளை சிவப்பொடு பச்சையும்

நிலமுங் கருப்பும் விட்டுப் பூசியே
வாடுதென்ன மடல்செய்த கூடையால்
மாலைதன்னை வளைத்ததிலே வைத்து
சந்திரகாந்த தண்ணீரில் பதமிட்டு
தண்ணீயே தளிமேல்க் கண்ணடையிட்டு
விந்தையிசனை சந்திக்கிறூமெனறு
விண்ணுமண்ணு மறியவே பேரிட்டார்
ஜோதிதெய்வ சூடாமணி யென்னவே
தோளிலுந் தலைமேலுஞ் சுமைகொண்டார்
வீதிபோய்திரு வாசகம்பாடியே
மீண்டுமுப்புர கோட்டை வழியாக
நடனசங்கீதத் தோடு வருவதை
நண்ணியே முப்புராதி கண்ணுற் கண்டார்
தடையில்லாமல் நடையிலே பாடியே
சத்தமேதடா முத்துக் குமாரனே
நமக்குப்பூவை சுமந்தவர் வந்தாக்கால்
நல்ல வார்த்தையுடன் கூட்டி வாருங்கோ
தமக்குதங்கள் சிவனுக்கென்றே சொன்னல்
தாழ்வில்லாம லோராள்வி டெனக்கென்றுன்
வண்டிமலையன் வழியை மறித்தவன்
மார்க்கமேதுங்கள் பூச்சுமையே தென்றுன்
நண்டைக்கண்ட குரங்கதுபோலவே
நடுநடுங்கி வெடுவெடென்றே சொல்வார்
மேல்ச்சிவனுக்கு பூச்சுமந்தே போருேம்
விரபத்திராவழி விடடாவென்றுன்
திர்க்கமு மிருமாப்பையு மின்றைக்கே
தீர்க்கிறேனென்று கோட்டைக்கோ ராள்விட்டாள்
விட்டதூதன் முப்புராதியுடன் சொல்ல
வேட்டைதானென்று கூட்ட மிட்டார்களே
சட்டமாக சமைத்து கொடுவந்தீர்
காலமுத்தாருக்கு தாருங்கள் மாலையை
அட்டிபண்ணி யவதிப்படுகிறீர்
அங்குமிங்கு மலைகிறீர் வீணிலே
சிவனையேதுக்குத் தேடியலைகிறீர்
செத்துப்போகாதே வைத்துப்போ மாலையை
அவனைப்போலநான் ஆண்பிள்ளை யல்லவோ
அதுக்குக்கேட்டு யிரக்கென்றுன் மாலையை
வட்டஞ்செஞ் சடையானுக்கே யல்லாது
மாலைநாங்க ளிரக்கமாட்டோ மென்றூர்
தட்டிக்காட்டாமல் சொட்டுப் போடுகிருய்
சாம்பல்பூசிக்கு பாம்பல்லோ தாவடம்
புல்லருகு எருக்கலைத் தும்பையும்
போதவாரி சுமக்கின்ற பேயன்காண்
வல்லெலும்பு நெருங்கிக் கிடந்தால்
மாலைபோட யிடமில்லை மார்பிலே
சுடலைக்காட்டிலே தோதக மாடிக்கு

தோளில்மாலை சுமப்பது வீணடா
மடையன்போலே மரித்தா னிவனென்றே
வந்துதேவ ரிருமாந்து கொண்டிரே
பண்ணவர்க்குநா னெண்ணிக்கை யல்லவோ
பல்லில்போட்டு பரியடா மாலையை
கண்ணைக் காட்டினன் வண்டிமலையனும்
கைத்தடி கொண்டு கன்னத்தில் குத்தினன்
ஈசனுக்குத் தலைவலி கொள்ளவே
இவனைக் கன்னத்தில் போடுபோ டென்ருன்
விசையான கருங்கோரைக் காடெல்லாம்
வெந்துபோம்படி பந்தங் கொளுத்தென்ருன்
ஒருவன்ருளிலே யொருவனை யேத்தியே
ஓடவோட முதுகிலே போடென்ருன்
மருவுமீன்களை மலையாய்க் கோர்த்தவன்
மார்பிலேபோட்டு வழிபோகச் சொல்லென்ருன்
கூடைதனை கழுத்திலேபோட்டு கூத்திமக்களை கும்பிடச்சொல்லென்ருன்
அழுதழுது வழிக்கிடப்பட்டார்
கருமியுஞ் சம்மட்டுங் கொடுத்தாப்போல்
தனிமாலையை கொள்ளையிட்டே போனார்
மாலையும்போச்சு சீலையும் போச்சுதே
வாயிற்பல்லு மடியோடே போச்சுதே
மூலைக்குள்ளே யிருக்க வொட்டாமலே
மோசம்போச்சுதே யீஸ்வரன் வார்த்தையால்
தப்பிப்போச்சுது காரிய மென்னவே
சடுதியாய்த்திசை தப்பவிட் டோடினர்
விசைகொண்டே தலைவிரித் தோடியே
வெள்ளியங்கிரி வள்ளலைக் கும்பிட்டார்
பசுபதிபரமா யிந்தாபா ரெனவே
பல்பெரக்கி யனியாயங் காட்டினர்
தேவதேவர் திருவுளத் துன்னிய
தீவினையின்னுந் தேவருக் குண்டென்றே
பாவதாரிகள் கோட்டை வழியாக
பாருடங்கெட்டி வாருநமக் கென்ருர்.

வேறு

நல்லதென் றரன் சொல்லத் தேவர்கள்
நாங்களின்னம்போய் வாங்கி வருகிருேம்
எல்லைக் கல்லைப்போல் சிவனிருக்கவே
எங்கள்பாவமே பாவ மென்பாராம்
செய்யதேனுெடு நெய்யும் பாலுமாய்
சேகரங்கள்மேல் பால் குடங்களை
ஐயனே துணை செய்குவா யென
அண்டர்பண்டுபோல் கொண்டு மண்டினர்
கருடகாரண ரிருடி யாரணர்
கங்கைவண்ணனுஞ் சங்கு வண்ணமும்
வருடரேறு கிம்புருடராகிய

வருகுதே திரு மஞ்சனக் குடம்
ஆடினர் சிலர் பாடினர் சிலர்
ஆதிவேத நா லோதினர்சிலர்
கூடியேகவி பாடினர்சிலர்
குன்னிகுன்னியே பன்னிடார் சிலர்
கோட்டை காணிது பாட்டுப் பாடுநீர்
கொல்லுவானென்று சொல்லுவார் சிலர்
சாட்டைபோடவோ பாட்டுக்காணுமோ
தம்பிமார்களே கெம்பிடாதிங்கோ
அஞ்சிப்போவாரோ கொஞ்சக்காரிபோல்
ஆறிக்கோநெஞ்சு தேரிக்கோ வென்றுன்
மிஞ்சிபாற்குடங் கொண்டுதேவர்கள்
வீதிக்கோட்டைக்கு பாதை நோக்கினர்
முப்புராதிகள் தப்பிடாமலே
மூப்பையுமிரு மாப்பையுங் கண்டார்
செப்படாசெய்தி தப்பிடாமலே
தேவர்பால்க்குடம் போவதாருக்கு
வீரவயிரவா வீரபத்திரா
மெய்ப்புராசனே முப்புராதிகேள்
ஈரமாகிய நீரணிசடை
ஈஸ்பரனபி ஷேகமீதென்பார்
பருவத்தோடிது சருவதாகவே
பால்கொணர்ந்ததென் பாக்கியமடா
ஒருதரம்பட்டா லொதுங்கி வாழ்வாயோ
ஒட்டுதில்லையே யுங்கள்திவினை
முன்னேபட்டது முதுகிலில்லையோ
மோசம்போய் பின்னும் ரோசமில்லையே
பின்னுஞ்சென்னிகள் கன்னிப்போ முன்னே
ஏழைப் பாற்குடங் கிழேவையுங்கள்
வாய் துடிக்கிருய்நீ படிப்பாயோ
வையகமீது தெய்வமில்லையோ
தீயில்சாகவோ நோயைத் தேடுருய்
தென்னிலங்கைதான் முன்னழிந்ததே
கிழுமேலுமாய் தூசியோடுகிருய்
கெட்டுப்போ முன்னே சொட்டுப் போடுருய்
ஏழைசேவகா நாளை சாமுன்னே
ஏதுக்காகநீ யிடும்பு பண்ணுராய்
மன்னிப்பின்னையா சொன்ன வாயினும்
மண்டை மூக்கிலுங் கண்டு தாக்கினன்
சின்ன சன்னையாய் சொன்ன வாயினும்
சேட்டை தீரவே சாட்டை போடுராய்
சுமைக் குடங்களை நமக் கிரக்குங்கள்
சொட்டை நெஞ்சிலே குட்டு குட்டென்ருர்
அழுக்கை கொண்டு யிடத்தைக் கொள்ளியால்
ஆடுமாடுபோல் சூடுபோடுவார்
என்று யீசர்பால் சென்று சொல்லவே

எருதுபோய் நின்று விருசு பேசுவார்
துன்று பால்க்குட மொன்றில் லாமலே
சூரையாடிமே லேறி லோட்டினர்
அள்ளிப் பாலெல்லாம் கொள்ளை யிட்டனர்
தண்டர் சிலையை யறுத்து தூக்கினர்
வெள்ளைப் பால்க்குடஞ் சில்லியாகவே
மீண்டுலக்கையால் கொண்டைத்தனர்
குடமுடைந்தபின் னுடலுடைந்தவர்
கூட்டிமன்றியே காட்டிலோடினர்
சடையன் வார்த்தையை முழுதும் நம்பியே
சடுதியாய்வந்து கெடுதியாச்சுதே
நல்ல பாலெல்லாம் புல்லில் சிந்தவே
நந்திமாமுனி முந்தி வோடினர்
கல்லெறிக்குள்ளே பல்லடிக்கெட
கர்ணம்போட்டு போட்டோடுவார் சிலர்
வல்லக் கைலையில் வாழசிவன் றன்னை
வந்து கும்பிட்டே தந்திரஞ் சொன்னர்
புல்லுக் கவ்வியே பல்லுப் போச்சுது
போதும் போதும் நான்போன காரியம்
வேதநாயகா விமலநாயகா
ஆதி நாயகா சோதி நாயகா
அரகராவுனக் கபயமென்றார்.

வேறு

ஓடினர் திருக்கயிலாயத்தி னுலகமதிலே
உதைபட் டவர்மிதி பட்டவரொக்கக் கூடினரே
கூடைமீதெடு கூடைமாலையும் கூடவே கோர்த்து
கோவணத்தொரு தாவடம் சடைகோலம்போய் கும்பிட்டார்
பால்க்குடஞ் சுமந்தாடி பாடியபகட்டாய் நடந்தோம்
பரித்தான்கையை முறித்தான் பல்லைபறித்தான் சிவனே
கூவென்ற வாய்க்குள்ளே மண்ணை குறையாமலிட்டு
குப்பைநீரோடு சிப்பிநீத்தி குறிபோட்டு விட்டான்
அடித்தார் கள்ளைகொடுத்தார நொந்து குடித்தோமையா
அம்பட்டயனென்று சிரைக்கச் சொல்லியடித்தான் சிவனே
குடப்பாலுக்கு மதுபானையை கொண்டுபோகச் சொல்லி
குதிங்கால்கொண்டு மிதித்தால் ரத்தங் குதிகொண்டிடவே
இரைசூரியன் ராவணனுட சிறையி லிருந்தோம்
இந்தப்பாடு போலந்தக் காலத்திலில்லையே சிவனே
பறைக்கொட்டுக்கும் பள்ளக்கூத்துக்கும் பாடியாடச் சொன்னன்
பரமேஸ்வரனென்ற வாயிலே பந்தத்தாலே சுட்டான்
உடைபோச்சுது சடைபோச்சுது நடைக்கு வாச்சுதையா
உலகமதில் நின்றுதேவர்க ளோலித்தே முறையிட்டார்
அரகரா திருக்கைலாசத்தை யாண்டவனே கோவே
அன்பருட பங்கி லமர்ந்திருந்த தேவே
பரம தாயேவுனக்கு பாற்குடஞ் சுமந்து
பட்டுவந்த பாடுதன்னை யிட்டுரைப் போமோ
மலையெடுத்த ராவணனை தலையறுத்துப் போட்ட

வல்லமைக் கெட்டாதிருந்தால் சொல்லுக் கேட்க மாட்டார்
இலேசமில்லே யோவுனக்கு மலேமேலே யிருக்க
கிட்டப்போன நாங்களெல்லா மட்டுத்தப்பிப் போனேம்
கூலிக்காக வைகையாற்றில் கூடை மண்சுமந்து
கொஞ்சப்பட்டுப் போனதற்கே யஞ்சிக்கொண் டிருக்கிறீர்
மாலேயொடு பூவும் நெய்யும்பாலேயுஞ் சுமந்து
வஞ்சிப்பொதி மாடுபோலே நெஞ்சிப்பொத்துப் போனேம்
ஈடுபெரு மாடுதனி லேறிய தல்லாமல்
எண்ணத்து மேல்ச்சுமந்து யெண்ணத்த பண்டாச்சு
கூடுஞ் சுடுகாடுதனில் பேயுடனே நின்று
கூத்தாடும பேர்களுக்கு கோபமும் வராதோ
உன்றனுக்குப் பாலுநெய் சுமந்தபாற் சுடத்தில்
ஒட்டோடு யெங்கள்மண்டை செட்டையு முடைத்தான்
பந்தமான சந்தைக்குள்ளே வந்த நரிபோலே
பண்புகெட்டு நாங்களும் வரிசைகெட்டுப் போனேம்
தக்கனை மாமனே தலேயறுப்ப தல்லாமல்
சத்துருவைக் கொன்றிடுஞ் சமர்த்து வாராதே
பக்க முப்புராதியுடன் கைகருள் வேலேசெய்ய
பரமனே யுனக்குநல்ல வழிதருவ துண்டோ
எச்சியுண்ட வுனனே முழுபிச்சைக் காரனென்றே
ஏச்சிக்கொண்டான் முபபுராதி மிஞ்சிக் கொண்டானேயா
குச்சுவீட்டுக் காரனுக்கு மச்சுவீ டுண்டானல்
கொஞ்சக் கஞ்சிக்காரனே குடியிருக்க வொட்டான்
சீச்சீயிந்த லச்சைகெட்ட சென்மங்கள் தழைக்காய்
செத்துப்போவது யினிமேல் மெத்தக் காரியந்தான்
பச்சைவர்ண மாயிருந்த பார்வதியைப் பார்த்து
பரமேசுரன் மகிந்து திருவாய் மலர்ந்தார்
கள்ளமில்லே தேவர்சொனன துள்ளபடி பெண்ணே
கால்விலங்கு தோள்விலங்குக் காரரிந்த தேவர்
எள்ளத்தனே குத்தமு மில்லாத படியால்
என்றனக்குப் பார்வதி யெடுத்துரைத்தா ளென்றே
இல்லாத பேர்களுக்கு கொடுக்கவே யறிவீர்
இட்டுண்ணுத பாவிதன்னே தட்டிவைக்க விட்டீர்
பொல்லாத ராவணர்க்குப போதவரங் கொடுத்து
பூமியெல்லா மவனலே சீரழிந்து போச்சு
என்னுடைய அண்ணரவ ரில்லேயென்று போனல்
இன்னமின்ன முந்தலே யெடுக்குமோ வுலகம்
சள்ளேயில்லே யெனனுடைய அண்ண ரில்லேயானல்
சங்கரனே தேவரெல்லாம் பங்கப் படப்போஞர்
வாட்டமில்லே யுமமுடைய மைத்துனரக் கூட்டி
வரவேணுமே கெருடன் வந்தாள வேணும்
தமபிரான் கேட்டாள்வார் தனைப்பிராத தனே செய்தார்

வேறு

பாவலர்கள் புகழபடைத்த பங்கயத்தோன் வங்கிசத்தில்
நாவுலகிற் கீர்த்திகொண்ட நல்லசிவ முனிக்கு

எண்ணிகண்டு பெண்களிலே யிவர்கள்செண்டு பெண்ணாக
திண்ணமுரு நாககன்னி தேவருக்கு வுபகாரம்
அக்காளுந் தங்கையு மயானசுனை யாடுதற்கு
மிக்கான சுனையருகே விரைந்துநீ ராடுவாளும்
ஆகாச மாடுகிற வந்தர தேவேந்திரனார்
வாகான வெள்ளையானை வரங்கண்டங் கேதுசொல்வாள்
ஏற்றபுகழானை தனை யிளையவள்கண் டேதுசொல்வாள்
மூத்தவளே யென்றனக்கு முன்பிறந்த நாககன்னி
வெகுதூரந் தனிலிருந்து விரைந்தோடி வருவதினால்
இகழாத படியாலே யென்னநிறஞ் சொல்லுவேனே
வெள்ளையென்று வருமானால் வேலைசெய்வாய் நீயெனக்கு
உள்ளபடி கருப்பானா னுனக்குநா னேவல்செய்வேன்
இப்படியே சபதமிட்டு யிளையவளு மூத்தவளு ம
மைப்பருவக் கன்னியர்கள் வாதுசெய்து சுனையாடி
இளையதெய்வ கன்னிபங்கா யேற்றவெள்ளை யாகிவர
விரைவாக மூத்தாளை வெள்ளாட்டி வாடியென்றாள
வெள்ளாட்டி யென்றபின்பு மெத்தவே நாணமுண்டாம்
தள்ளாடித் தடுமாறித் தலைகவிழப் பொட்டென
தன்னுடனே தான்பிறந்து யிருந்தாளே சத்துருவாய்
வண்ணமுத்துப் பெண்கள்முன்னே மரியாதை கொடுத்தாளே
இளையவளா யிருந்துகொண்டு யெண்ணாமல் வையகத்தில்
தலையைச் சிறந்தவளை கம்பானி லேத்திடுவேன்
என்றுசொல்லி நாககன்னி யெடுத்தாளே சீங்குழலை
மன்றடர்ந்த பூங்குழலாள் வாசித்தாள் வீணை தன்னை
கட்டுமென்ற மானினங்கள் காற்பசுவும் பால்கறக்க
பட்டமரமுந் தளையப் பாடினாள பலராகம்
நாமமிட்ட தலத்திலே நாகமணி யொளிவீச
காமமுரு பெண்கொடிமுன் வந்தானே கார்க்கோடன்
எனக்குமொரு தாயானா யானுனக்கு மகளானேன்
மனக்கவலை வருவானேன் மாதாவே யெனக்கேட்டான்
எனக்கிளைய தெய்வகன்னி யிடுஞ்சபதம் வென்றுகொண்டாள்
தனக்குநானே வேலைசெய்ய சம்மதியா யிருக்குதில்லை
தொடுத்தவெள்ளை கருப்பாகத் துணிந்துநீ செய்ததுண்டால்
எடுத்தெடுத்த விதந்தனக்கு யெனக்கெதிரி யொருவரில்லை
மடகொடியாள் தங்கள்முனனே வலக்காரஞ் செய்தவளை
கொடுக்கிலே கண்ணிபோட்டு குரங்காட்டங் கொண்டிடுவேன்
ஏவல்செய்ய விடுவேனா யிதுவுமக்கு வல்லமையோ
பாவையரே பாத்திரெனப் படங்கொண்டு மறைத்தனளே
வெள்ளைமதி நிலவுதனை மேகம்வந்து மறைத்ததுபோல்
கள்ளமத யானைதன்னைக் கருப்பாக்கிப் போட்டானே
கருப்பான காரியத்தை கண்டுநாக கன்னியவள்
மருத்தினிமேல் பேசாதே வாடியென்று மயிர்விரித்தான்
மயிர்பிடித்து நடையடியால் மரியாதி கெடுத்தவளை
வெடுவெடென்று நடுநடையாய் வீட்டிலே மொண்டுசென்றாள்
வீடுதன்னைத் தூத்திடுவாள் மெழுகுவாள் தண்ணீரெடுப்பாள்
சாடிமுட்டப பால்காச்சி தனியேபால் கடைந்திடுவாள்

நித்தியமு வொருகோட்டை யரிசியரிந் தாக்கிடுவாள்
அத்தனைபேர் தரைக்கோட்டை நெற்புழுங்கல் குத்திடுவாள்
ஏசிடுவா ளென்றுசொல்லி யிருபத்தொரு கறிசமைப்பாள்
காசரவே சாம்பலிட்டு கலங்கச் சொரிந்திடுவாள்
நாககன்னி யுண்ணிமட்டும் நட்டமாய் நின்றிடுவாள்
பாகுபெற வுண்டபின்பு பால்கடப்ப மிட்டிடுவாள்
இருபதுபோ வேலை தன்னை யிவளொருதி செய்தாலும்
அருமைகெடவை துவைது அடியொருநாளாக்குதாம்
வெத்திலையே திண்ணவொட்டாள் வேர்த்தாலுங்குளிக்கவொட்டா
நித்திரையோபண்ணவொட்டாள் நிரையவுஞ்சோறுண்ண ஒட்டா
சடைத்தங்கேயிருக்கவொட்டாள் தலைமயிரையிருக்கவொட்டாள்
வளப்பமுடன்பழக்கமிட மறுவீட்டிற்போகவொட்டாள்
குனியவொட்டாள்நிமிரவொட்டாள் குட்டிடுவாள்சிரிக்கவொட்டாள்
அநியாயபாவிமுன்னே யழுதழுது சிரித்தனளே
மாயனுடசெயல்தானோ வருடமொருபனிரண்டும்
நாயனில்லாப்பாழாக நானலையக்காரணமேன்
புண்பாடு நீங்காதோ புழுக்காரந்திரேனோ
காண்பாரா யென்றுசொல்லி தெய்வகாசிவனை நினைத்தாள்
ஆவலுடனீஸ்பரனு ரடையாள முத்திரையாய்
பாவையுடசிறைதீர பண்டார வடிவுகொண்டு
கப்பரையாம் பொக்கணமாங் கந்தையுட கோவணமாங்
அப்புத்திருச்சடையா யதின்மேலிளம்பிறையாய்
புலித்தோலுந் திருப்பிரம்பும் பூண்டசிவமாலைகளும்
பெலத்தகண்ட கோடாலி பெரியதிரிசூலமுமாம்
செண்டுதனை முகந்துகொண்டு சிறுத்தொண்டர் குடையெடுத்து
கண்டசரமாலையிட்டு காலிற்ப தக்குறடுமிட்டு
வாட்டமுத்த தெருக்களெல்லா மணிகுலுங்கிப் பாடிக்கொள்ள
நாட்டமுடன் வீடுசென்று நாககன்னி வீட்டில்வந்தார்
பசிக்குதடி யென்றனக்கு பட்டினியாய் வந்தேனுன்
பொசிப்பதற்கு பெற்றபட்டம போட்டனுப்புந் தாய்மாரே
இந்தமுத்தந் தன்னில்வந்து யெத்தனை நேரமாச்சு
வந்துபிச்சை போடீரோ மருவீட்டில் போய்விட்டோ
மொய்குழலாள் நாககன்னி முக்காலி மேலிருந்து
ஐயமிடும் பண்டாரம் அவசரமாய் நிற்கிறான்
ஏண்டிநீ வெள்ளாட்டி யிருமாந்து நில்லாதே
ஆண்டிவந்து நின்றதுண்டா லய்யமிட வொண்ணாதோ
முதுகிலடி படுவதற்கோ முகங்கோடிநிற்குகிறாய்
பதிவேலை செய்யுமுன்னே பண்டாரந் தனையனுப்ப
என்றுசொல்லி தான் யேந்திழையாள் தெய்வகன்னி
நன்றுநடு வில்லாது நம்மளவிந் தெய்வமில்லை
அடிபடவு மிதிபடவு மவளேச்சு கேட்பதற்கு
கொடியேனோ நான்பாவி கொண்டுவர விதித்தானோ
பன்னிரண்டு வருடமட்டும் படும்பாடு போதாதோ
இன்ன முண்டோகுறை சிவனே யென்றுரைத்தாள்
தன்விழியா லிட்டகண்ணீர் மணிமார்பிலே பாய
கை தனிலே பிச்சைகொண்டு காலேற மாட்டாமல்

முந்நாரம்மன் வில்பாட்டு

வேறொருவர றியாமல் விம்மிவிம்மியேயழுது
சீரின்ற பண்டாரந் திருமுன்னே கொண்டுசென்ருள்
அழுதுபிச்சையிட்டாலு மரன் றனக்குமேரா து
தொழுபிச்சையிட்டாலும் சுரக்கூட்டை வெறும்பித்தல்
மங்கையரேயுன் றனுக்கு வயிற்றெரிச்சல் வருவானேன்
அங்கமெலாம் பதராம லழுதவகை சொல்லுமென்ருர்
பண்டாரமே யுமக்கு பரமார்த்தமேபாடம்
உண்டிபிச்சை வாங்காம லூர்சோலி பார்ப்பானேன்
உள்ளபடி யென்கருமம் உன்னுலே செல்லாது
கள்ளமறச் சொல்லுமுன்னே கைப்பிச்சை வாங்குவனே
இரந்துகொண்டு திரிந்தாலு மெனக்குக் கொஞ்சந் தெரியாதோ
நானறியக் காரியத்தை நாட்டிலுள்ளோ ரறிவாரோ
மானனேயே முன்னடந்த வைபோகஞ் சொல்லுமென்ருர்
நீராடப் போனதுவும் நெடுஞ்சபத மிட்டதுவும்
அழுதழுது வந்துநின்று ஆண்டியுட னேயுரைத்தாள்
வழுவில்லா தெய்வகன்னி மனமகிழவே தேத்தி
முந்திவருஞ் சிரைதீர மூத்தவ ரறியாமல்
பைங்கொடியை யருகழைத்து பரலேழு தான்கொடுத்தான்
போத்தியவர் சொற்படிக்கு போர்ச்செப்புக்குள் ளடைத்தார்
தீாக்கமுடன் நாற்பதுநாள் சென்றதின்பின்னே திறந்தால்
பாம்புகளு மிருகங்களும் பலமிருகம் பிறக்குதடா
உக்கி லுடனேகிரி யுகந்தபன்றி வெருகுடனே
சிக்கெனவே மயில்காடி சிறந்தகருடன் பிறந்தான்
கருதிவரும் வெள்ளை தன்னை கருப்பாக்குங் கார்க்கோடன்
கருடன்வந்து பிறந்தசெய்தி காதில்வந்து கேட்டவுடன்
கூம்பாத கருடாள்வான் கொல்லுவா நம்மையென்று
பாம்பினுட வேசம்விட்டு பார்ப்பானுய் வடிவெடுத்தார்
பார்ப்பானுய் வடிவெடுத்து பதுங்கியங்கே கிட்டவந்து
காக்காலறியாமல் தையலைப்போய் கைபிடித்தான்
கைச்சரசஞ் செய்தவளைக் கலவிசெய்ய வறியாமல்
அச்சுடைய வாண்பிள்ளை தா னுந்தையைப்போல் விழித்தனனே
கைகொடுத்த மடக்கொடியாள் கணவனுட முகம்பார்த்து
பக்குவதி நானல்லவோ பதினறு வயதல்லவோ
மன்னவனே மணவாளா வகையறிய மாட்டாயோ
தன்னை யறியாதிருந்தால் சமுசாரந் தேடுவானேன்
ஒட்டியே படுத்திருந்தா லுலக்கைபோல் புரளுகிருய்
கட்டிலிலே கிடவாமல் கலப்புடையை விட்டெழுந்து
வீட்டிலே கிடப்பதன்றி வெளியில் வரக்காணேன்
தாட்டையிலே கரியேறி சோருண்ண நீபடித்தாய்
காடுவெட்டி முத்தவர்போல் கண்முழியா தூங்குகிருய்
நாடிவந்து தொடும்போது நச்செலிபோல் வெட்டுகிருய்
திண்ணமுடன் ருலிகட்டி தேடியிட வந்தவனே
மன்னவா வுன்னுடைய வடிவுதன்னைக் காட்டுமென்ருள்
வரவுதன்னைக் காட்டுமென்ற மங்கை முகம்நோக்கி
அடிபிடியாய் கெம்பாதே யடக்கமாய்க் காட்டுகிறேன்
பகடியவள் பார்த்திருக்க பாம்புவடிவெடுத் தானெனவே

முகடுதனில் வாலுசுத்தி முதுகுதன்னை நீட்டினனே
பாரச் சுளகதுபோற் படம்விரித்தாடிடுமாம்
மாண்புடனே கண்டவள்தான் வயித்தோட்ட மடித்தனளே
ஆண்பிள்ளைகாள் பாம்புதன்னை யடியுங்கள் கம்புகொண்டு
கொண்டவ னென்றிருந்தேன் கூற்றுவனென் றறியாமல்
சண்டாளா பாம்பினுக்குத் தாலிகட்டிக் கொடுத்தானே
உலக்கையைப்போல் நெழியுதடி யுள்ளரிந்த கள்ளனடி
வலக்காரம் பேசுதடி மாப்பிள்ளைபாம் பாச்சுதடி
படுக்கையிலே கடியாமல் பால்பானை யிருந்துதடி
நடுக்கிழிந்த சுருநாக்கை நாட்டமுட னீட்டுதடி
முத்தமிடு வேளையிலே முகத்திலெட்டிக் கடிப்பாண்டி
எத்துகின்ற பரப்பாம்போ டினிமேற்பெண்ணிருப்பேனோ
கூட்டிட்டை பிரம்போடே குடியிருந்து கேட்டனடி
வீட்டெலியைக் கருவறுத்து வெறும்பாம்பை நம்பிவிட்டேன்
மாப்பிள்ளைக்கு முகம்வீங்கி வைத்திருந்தேன் முழுப்பாம்பை
சாப்பிடப்பால் வாங்குதடி தலைகீழாய்த் துள்ளுதடி
நஞ்சிருந்து தூவுதடி நாய்போலே யுருமுதடி
பஞ்சணையி லேகிடத்தி பாம்புக்குப்பால் வார்த்தேனடி
கன்னமிட வந்தாண்டி கற்பழித்த சர்ப்பமிது
சொன்னதெல்லாங் கேட்பதற்கு தோலுரித்த புள்ளியடி
குடிகெடுத்த பாம்பெனவே கூ கூவென் றபயமிட்டாள்
வடிவாயப் பாம்புருவம்விட்டு மறையவனாய் வடிவெடுத்தார்
கனிப்பிழையாளே வடிவைக் காட்டினே னுன்னிடத்தில்
பெண்புத்தி கேட்டதுண்டாற் பிழைப்பாரோ வாண்பிள்ளைகள்
உற்றதொரு கடனுக்கு வொளித்திருந்தே னுன்னிடத்தில்
கற்புடையா ளென்றிருந்தேன் காவாலி யாக்கிவிட்டாய்
காவாலி யென்றவனைக் காரிகையாள் முகம்நோக்கி
சாகாயோநீபாபி சாண்கயிறு கிடையாதோ
ஊரறியவென்னையிந்த ஒடியேறு கட்டுவாயோ
வாழலாம் நமக்குவந்து வாச்சுதென்று யிருந்தேனே
பழுத்தமொழி பேசாதே பாம்பென்று நானறிவேன்
சழக்காரா வுன்னுடைய சத்தமெனக்காகாது
சோறிடுவே னென்றுசொல்லி துள்ளாதே தலைகீழாய்
வேறினிமேற் பார்ப்பதில்லை வீட்டோடே சுடுவேனுன்
பாம்புவந்து என்வீட்டில் பதிக்கிடையாய் கிடக்குதென்றே
கூம்பாதவூரவரே கூ கூவென் றபயமிட்டாள்
கிளிமொழியாள் பாம்பென்றதை கேட்டானே கருடாள்வான்
அறியாத பகைவன்வந்து அகப்பட்டானென் றுசொல்லி
கரும்பாம்பு தன்மேலே கண்போட்டே யிருந்தவன்காண்
திரும்பியினிப்பாராதே திறகடி கொண்டேபாய்ந்தான்.

வே று

திரகடியுடனே யலகடியதிர
திகழ்விழியாள் திசை திசைதிசைவிரிய
நிறையுடலகமது வெளிமறைய
நிரைபெருமுளகத் தொகைமுகட்டசைய

பலகுலமலைகள் கிடுகிடுகிடென
படியெழுதலமுங் திடுதிடுதிடென
நிலமகன்முதுகு நெருநெருநெரென
நிமலவரதியப் பகுத்தலைகுலைய
கடரிருகதிர் கழனுகொடுமறைய
தூளிபடுமேகஞ் சுவரடித்தான்
உடலதுகொத்தி படமதுகொத்தி
உருவிரல் நகமது முதுகினி லுருக
வடமலை முடியிற் சிதறயடித்தான்
வஞ்சகநஞ்சது வாயிலேகாக்க
கடகரிவெரு வட்டியிலிழுத்து
கதிர்மணியர்வக் கண்கள் பிதுங்க
பல்லொடியும்படி கல்லினில் மோதி
பண்பொடு வயிர கண்கள் பிடுங்க
வல்லசொல் பிள்ளை மாப்பது நீயே
நாகக்கன்னிக் குபகாரியும் நீயே
தமையனு மானும் சத்துரு வானும்
தாயாரை பெண்சிறை வைத்ததினலே
கமருது தலையை குனியமிதித்து
காலில் நகங்கொண்டு கீரினனுடலை
பிழந்ததோர் வெள்ளை சாரையதாக
பினபோதாயுட சிரையையும் நீக்கி
விளங்கிய யந்திர மீதுபரகி
வேணியரனுர் கைலாச மடைந்தார்.

102160
102161
MADRAS-600

வேறு

கார்க்கோடன் றனைவதைத்து கைலையிலே சொல்லுவானும்
கீர்த்தியுள்ள யீஸ்பரனை கெருடாழவார் தான்வணங்க
எல்லார்க்கும் பொதுவாகி யென்பங்கா யிருந்தவனே
வல்லமையாய் பிறவிசெய்து வரவழைத்த காரணமேன்
சொல்வதுகேள் கருடாழ்வான் றுலங்குமுப்பு ராதியர்கள்
செல்வத்தின் முடுக்கதுபோல் தெரியாத படிதானே
அந்தரத்து தேவர்களை அனியாயம் பண்ணுகிருன்
வந்தவந்த தேவருட மரியாதிக் கெடுத்தானே
என்னுடைய பார்வதியும் யானுமே யல்லாது
அன்னவர் கையாலே யடிபடாத தேவரில்லை
இப்படிக்குப் பார்த்திருந்தா லெண்ணமுண்டோ கருடாழ்வான்
அப்படியே முப்புரத்தை யழிப்பதற்கு வொருவரில்லை
கோரணியா றென்றனக்கு கூத்தாடவோ வேலை
நாராயண னல்லாது நம்மாலே யென்செயலாம்
பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் பச்சைமாலை யெழுப்பிவாராய்
பள்ளிகொள்ளும் வேளையிலே வந்ததொருவரு மெழுப்பார்கள்
உள்ளபடி யவனுரங்க மொருக்காலுந் தீராது
தாழாமற் கூட்டிவாராய் சடையான வார்த்தைசொல்லி
தோளிலே யெடுத்தவனை சுமந்துகொண்டாகிலும் வருவாய்
சிறந்தபுகழ் கருடாழ்வான் சிவனேவல் தட்டாமல்

பறந்துசென்று பாற்கடலிற் பறப்பையெல்லா மாத்தினனே
காலத்துதான் வடக்காகி கனகமுடி தெற்காகி
மேற்றிசை முகமாகி மெத்தையொரு பாம்பாகி
உரைத்த கடலதிலே வூசலிலே யசைந்தாப்போல்
அறிந்து மறியாதவர்போ லனந்தனிலே பள்ளிகொண்டார்
தேவருட பூங்காவில் சிறகாலே பூவெடுத்து
கோவிந்தன் மேற்றூவி கும்பிட்டான் கருடாழ்வான்
அரிநெடுமா லெழுந்திருந்து அஞ்சாமற் கைகாட்டி
வரலாருயிப்போது வருவானேன கருடாழ்வான்
கடற்பொங்கி வந்ததுண்டோ கனகமலை கண்டதுண்டோ
அடலுலகம் பதினாலு மடுக்குலைந்து போனதுண்டோ
சந்திரர்கள் சூரியர்கள் தான்மறைந்து போனதுண்டோ
அந்தரத்திற் பறந்துவரு மவசரமே தெனக்கேட்டார்
உலகளந்தாள் பெரியமுத்தா ளொதுக்கிடமா யிருந்துகொண்டு
கலகமிட்டாள் முப்புராதி காரணங்களோ யேதோ
திடமுடனே யீஸ்பரனார் சீக்கிரமாய் வரவழைத்தார்
நடையிலே தூங்கிடுவீர் நமக்குமுன்னே வரமாட்டீர்
இடவளியில்லையா மேறிடுவீர் முதுகிலென்றான்
அரிநெடுமால் விரைவாகி யவன்முதுகி லேறுவாராம்
ஒருசிரசி லவரோ வொருசிரசு குடைபிடிக்க
வரமுடைய திருக்கருடன் வாகனத்தின் மேற்கொண்டாராம்.

வேறு

பச்சைவர்ணனுங் கருடபச்சியேற பாவையர்கள் தான் குறவைபாட
வச்சிர வேல்விழியாள் லெட்சுமி பாகன்
மார்பினில் கவுத்துவமணி யிலங்கவே
மண்ணையெல்லா மோரடிக்குள் வைக்கவேண்டி
வர்ணன்கிட்ட சென்று பிச்சைவாங்க வென்று
வெண்ணையுண்ட வாயினுலே மண்ணையுமுண்டு
விக்கிவிடுதந்த கருடப்பிறவியே
வெள்ளிக் கைலாசமலைக் குள்ளவேசென்று
வெண்டலை போட்டாண்டி தலையினை தெண்டனிட்டாராம்
வள்ளலேயென் மைத்துனரே வாரும் வாரும்
கூண்டுதூண்டு மாமுனியைக் கொள்ளவேண்டி
கொண்டகோலங் காட்டுகின்ற கூத்தியாரே வாரும்
வண்டபுகழ் முப்புராதி வயிரவநாதன்
வாழ்வழியக் கோள்ச்சொல்லு மந்திரியே வாரும்
குண்டுரலில் கட்டுப்பட்ட மோதிரக்கையால்
குட்டுப்பட்ட யாப்பிள்ளை நீர் கிட்டவாரும்
தொண்டுபண்ணு முப்புராதி யிட்ட கோட்டை
சுட்டுப்போட நல்லயுக்தி சொல்லவாரும்
எத்தேச காலங்களும் நித்திரை பண்ணும்
இன்றைக்கு விழித்தவரே வாரும் வாரும்
சித்தமுறச் சந்தோஷ உத்திரம் சொல்லும்
திருமாலுந் திருக்கூட்டந் தன்னிலிருந்தார்

வேறு

ஏற்றகைலையில் வீற்றிருந்த சிவனாரே
என்னைக் கருடனை விட்டிற் கழைப்பித்த தேது
வார்த்தையினி யொருவாகங் கேள்முகில் வண்ணா
மங்கைக்கரசி யுலகளந்தாள் முத்துமாலை
வீரவயிரவ நாதனுடன் முப்புராதி
மிக்கான வண்டிமலையன் முத்துக்கு மார்பன்
ஆரணமோதிய கூடையில் மாலை கொணர்ந்த
அன்றைக்கு தேவரை கும்பிடச்சொல்லி யடித்தான்
பால்குடம்கெட்டி யெனக்கென்று வந்தமுனிவன்
பட்டதெழுத பனையோலை நாட்டுக்குளில்லை
சாகத் துணிந்தவர்போலே தலைகிழாய்ச்சாடி
சாதிக்கிறார்கள் நமக்குப்பெரிய சளன்காண்
கேள்விகேளாமல் நீயுங்கடலிற் கிடந்தாய்
கேளாத பேச்சும்மைவுஞ் செவியிலே கேட்டேன்
தோளமைத்துனன் முப்புராதியைத் தொட்டு
தூரக்குடியோடி போகட்டோ செய்தியைச்சொல்லு
என்றைக்குமிந்தமலை மேலேசும்மாயிருங்காண்
என்னைப்போலெத்தனை தேவரிருக்கிறாரிங்கே
மன்றிலிருக்கின்ற பூத்தானமுள்ள மூத்தமகனை
வல்லமைபார்த்துவரச் சொல்லியே விடுயென்றே
வித்தைக்குமூத்த கணபதியாகியவீரர்
வேட்டைப்புலிபோலே கோட்டையைச் சுட்டுநீவிளாய்
சுத்தக்கணபதி புத்தியினாலேதுசொல்வார்
தோணிவயிற்றை சுமந்திடத்தான் வெகுசோலி
பூசையைத்தின்று வயிறுகனங் கொண்டுபோச்சி
புண்ணியனே நானெப்படி போருக்குப் போவேன்
பார்த்துக்கல்லனை வாகனமொப்பிட்டு தந்தால்
பாதகர் கோட்டையை பையமெள்ளச்சென்று பார்ப்பேன்
கொன்றைச்சடையுள்ள வென்றிருக்கைலையில் கோமான்
கோலப்பெருச்சாளி வாகனமாகக் கொடுத்தார்
பொன்னின்வரிசை சதங்கை கழுத்திலேபூட்டி
பூந்தடையமிட்டு கஸ்தூரி பொட்டையும் போட்டார்
வெள்ளிக்கடிவாளம் கல்லனைமேல் சகலாத்தாம்
வீரிட்டமாணிக்க வீரபட்டங்கட்டி
பிள்ளையார் ஏறும் பெருவயிரோடேபோயேற
பிட்டிகனத்து பெருமூச்சிடும் பெருச்சாளி
நல்லசவுக்காலே பொல்லாப்பு கட்டியபோது
நகண்டு நகண்டு நடக்குதாம் வாகனமெள்ள
வல்லமையால் பிள்ளையார் மந்திரத்தால் பெருச்சாளி
வாகனத்தின்செவி தன்னிலுபதேசம்பண்ணி
கூடிவருகின்ற தெய்வக்கணுதிபர்சேர
கூடிப்பிடியாம லோடியே கோட்டைகுருக
கோடாதமுப்பராதி முத்துத்தம்பி முத்துக்குமார்பன்
கொண்டகணபதி கோலத்தைக்கண்டங் குரைப்பாரா

ஏனப்பெருச்சாளிமீதிலே யானையொன்றேறி
இங்கேவருகுது சந்திக்கப்போவோமெதிரே
தினமில்லாத பெரியவரோடே யெதிர்த்தால்
சித்தினத்தார்கள் பிழையாஞ்சாவது திட்டம்
இப்படிச்சொல்லியே நெற்பொறியும் பயரெள்ளும்
இட்டதேங்காயு மிளநீரும் வாழைப்பழமும்
அப்பங்கொளுவடை சர்க்கரையும் பணியாரம்
யானையுதட்டிதழும் பணஞ்சேரவுண்டாக்கி
பத்தெட்டுவண்டியில் வாழையிலையைப்பரப்பி
பாவித்துக்கொண்டு கணபதிமேலே படித்தார்
தந்திரமாகவே யெல்லார்க்கு மூத்ததலைவன்
தக்கதோர்பூசையை கண்டவர் கோபந்தணிந்தார்
எவ்வளவாகிலுங் கொடுத்தவர்மேல் சண்டையிட்டால்
எங்கேபோனாலு மவர்க்குகரை யேத்தமில்லை
கெவ்வெனத்தேவர் சிறையிருந்தால் நமக்கென்ன
இட்டுதலிட்டாமல் நமக்கிப்படிக் கிடையாதோ
தொட்டுத்தலையிலே குட்டியெவராகிலுந் தந்தால்
தொந்தமாவுண்டிருக்க நமக்குத்தொழிலே
பட்டுக்கொடுப்பவர் குட்டுச்சமுட்டுப்படுவார்
பாலும்பழம் பூசைகண்டால் நமக்குண்டோபாடு
முட்டுப்படாமலவ ரிட்டபூசையுகந்து
முப்புராதி கோட்டையில் பிள்ளையார் போயங்கேயிருந்தார்

வேறு

பிள்ளையாரங்கிருக்க புரைசூடியே துரைப்பார்
எள்ளுருண்டை பணியார மிடும்பூசையுகந்துகொண்டு
சவுக்கியமுள்ள கணபதிதான் சந்தியிலே போயிருந்தார்
வயித்தை நினைக்குதடி வாழாது மாயவரே
கோட்டைதன்னை சுடுவதற்கு கூறிடுவாய் புத்தியென்றார்
நாட்டமுடன் பாற்கடலில் நாராயண ரேதுசொல்வார்
வாகனத்தின் முன்போன மருமகனார் சிரத்தைகண்டோம்
ஏகிடுவீர் கோட்டையிலே யிளையவனை யென்றுரைத்தார்
குமரகுரு பரமுருகா கோட்டையைப்போய் சுட்டுவாராய்
அமர்பொருவ தல்லாது அண்ணனைப்போல் நினையாதே
என்றுரைத்த யீசனுக்கு யெடுத்துரைத்தார் வடிவேலர்
நன்றியொன்று முண்டானால் நம்மாலே யென்செயலாம்
கும்பிட்டு விழுவாரை கொல்லவுங்கை கூடாது
நம்மா லெதிர்த்ததுண்டால் நாள்வினை விடுவேனோ
மயிலுடமுதுகேறி வடிவேலை தானெடுத்தார்
மயில்வல்ல முகமாறும் பன்னிருகை கோலமுடன்
வரமுடைய திருக்கோட்டையில் மாறுமற் செல்லுவாரும்
கலகமிட வேணுமென்று கந்தனுந்தான் வாறானே
மலையுருக வேலெறித்த வலுவுடைய சேவகன்யான்
பண்புடைய துகிலாடை பணங்காசில் விருப்பமில்லை
பெண்களுட விளையாட்டிற் பிரியமுண்டு வேலவர்க்கு
கொண்டுவாராய் நம்முடைய குலத்திலுள்ள யரக்கிகளை

வண்டிமலையனோடி மாதருட னேதுசொல்வான்
மெல்லியரே யெங்களிடம் வேறேபிடி மானமில்லை
எல்லாரும் பிழைப்பதற்கு யிருக்குதடா வுங்களிடம்
கொட்டுவதற் கிதமாகக் கூத்தாடி வருவாரும்
கண்ணோட்டம் போட்டிடுவார் கைவிளக்குத் தானெடுப்பார்
மண்ணூட்டுத் தாருமென்று வழிமறித்துக் கும்பிடுவார்
இப்படியே மங்கையர்கள் யெதிராக வந்துநின்றார்
ஒப்பமுள்ள வேலவனை ருகந்தேது வார்த்தைசொல்வார்
பெண்ணமுதைக் கண்டவுடன் பெருங்கோபந் தான்போச்சு
எண்ணமுள்ள கோட்டையிலே யெப்படிப்போய் கைவிடுவேன்
வருவதெல்லாம் வரட்டெனவே மாதருடன் விளையாடி
தருமமுள்ள தமையனைப்போல் தம்பியும்போயங்கிருந்தார்
மூத்தவனுமிளையவனு முப்புராதி பங்காளன்
ஏற்றமுள்ள திருமாலே யினிமேலுமென்ன செய்வேன்
இனிமேலு மாதித்தனை யேகிடுவீர் கோட்டையிலே
புனிதரந்தசூரியனைப் போகவிட்டார் கோட்டையிலே
காலில்லாத சாரதியும் கடுங்குதிரை யீரேழும்
கோலமுடன்றேரேரி கொண்டுசென்றானே பகவான்
தாடாதமுப்புராதி சந்தனகுங்குமார்பாகேள்
கோடாதசூரியன்றான் கோட்டைதன்னை சுடவாறான்
ஏற்றவடவாமுகத்தி லெண்மணங்காகச்சுடுவான்
காத்திடவும்போகாது கனல்பொருக்கக்கூடாது
உலகளந்தாள் திருநாம மோதிப்படித்திடுங்கள்
பலவகையாய் பொங்கலிட்டுப் பாலிப்போமென்றுரைத்தார்
பாற்கடல் தண்ணீரெடுத்துப் பானைதனிலுலையேத்தி
சாற்றறிய முத்திட்டல் செம்பாநெல்லரிசியிட்டு
நாலுதெரு வீதியெங்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே
எல்லோரும் பொங்கலிட்டு யிலைதனிலே தான்படைத்து
வீதித்தலந்தோறும் விழுந்துகும்பிட்டெழுந்திருந்தார்
ஆதித்தன்மேற்பாடி ஆடிக்குறவையிட்டார்
பாச்சலுள்ள தேர்நிறுத்திப் பார்த்தானே பகவானும்
ஏச்சானே முப்புராதி யேழையிலு மிடும்பனல்லோ
பொங்கலிட்ட பூசையிலும் பூத்தானமோ கோபம்
இங்கிவரைச் சுட்டாலு மீசனுக்கு மேராது
பாக்கியத்தோ டிருப்பாரை பகைத்தாலு மாகாது
போக்கரிய பேர்தனக்கு பொல்லாப்பு கட்டுவாரோ
திரும்பியினிப் போனாலுஞ் சிரிப்பார்கள் நம்மையின்று
விரும்பியந்தக் கோட்டையிலே வீற்றிருந்தானே பகவான்

வேறு

போர்ந்த சூரியனங்கிருக்க பூமியிருள்முடிப் போனதுவே
மற்றமனிதரு மிருகங்களு மலையில்மாங்களுந் தானுரங்க
எல்லாதேவர் கிலக்காக யிருந்தசிவனார் மறைந்துவிட்டார்
சொல்லுமக்கினி தான்குளிர்ந்துகுளிர்ந்ததண்ணீருங் கொடுத்திடுமாம்
பறந்தபறவைக ளிணக்கமில்லை பரந்தகடலிலு மோசையில்லை [தார்
சிறந்தவுடம்பெல்லாஞ் செலத்தைகெட்டு தேவர்முனிவருந்தலைசாய்ந்

மேகந்தனிலுள்ள மலைமரமும் வித்துமுளையெல்லா முளைகருக
கோழிப்பறவையின் குரல்விந்து கொடியபேரண்டங் குலுங்கக்கண்டார்
ஏழுநாளெரு முகூர்த்ததிலே யெவ்வுலகமும் நடுநடுங்க
அரியும்பிரமனும் பார்வதியு மானைத்தேடியே மலையலைந்தார்
வரியும்புவனங்க ளிரேழு மிக்கதிசை யெட்டுந் தான்தேடி
மண்ணை யெவ்வொன்ற யெண்ணி வளைந்தகடல் தன்னை நேராக்கி
எண்ணியடிமுடி காணுமலெங்குந்தேடியே சடைத்தபின்பு
பெரியமுதலூழி யுகந்தனியே பிறந்தவள்ளுவ ரெதிரேசென்றூர்
அரனேயொரு விடங்கணுதில்லை ஐயனே என்னசெய்வோமென்றூர்
நல்லபுகழுள்ள திருவள்ளுவர் நயினர் திருமாலை முகம்நோக்கி
நெல்லிக்களியதைதகையில்வைத்து நீண்டதிருமதிலேபார்த்ததுண்டா
எல்லாவுலகத்திலிருப்பதெல்லா மிந்தகனியுள்ளே தெரியுமென்றூர்
வல்லநெல்லியின் கனியெடுத்து மாலும்பிரமனும் பார்த்ததுண்டா
புள்ளிமிருகமு மலைகடலும் பூமியாகாசப் பொருள்சேரும்
எள்ளிலெண்ணைபோ லீஸ்பரனை யெங்குமாக யிருக்கக்கண்டேன்
எத்தஅடிமுடி யெல்லையது பின்னயிடமென்று தெரியுதில்லை
வீணிலேயினித் தேடித்தேடி விசனப்படுவானேன் திருமயிலே
தாணுவாகிய சிவன்பேரில் தமிழைப்பாடியே துதித்தாராம்
முன்னேநான்செய்த கொடுமையினுல் முப்புராதியை யேவிவிட்டார்
இன்னுமவன்பங்கா யிருந்துகொண்டால் யாங்கள்பிழைப்போமே
யென்றுரைத்தார், இந்தப்படியேவர துதித்திடவே யீசன்வடிவுகொண்
டெதிரேசெல்ல, பந்தித்திருள்வசங்கி யுலகமெல்லாம் பண்டுபொ
[லொழிவுண்டாகி
கண்டசிவன்றன்னை தெண்டலிட்டுகமலத்திருமாலுமேதுசொல்வார்
அண்டர்சிவனுருமரைந்தசெய்தியரியும்படியெனக்கருளுமென்றூர்
கேட்டுத்திருவுளந்தானிரங்கி கிருபையுண்டாகி யேதுசொல்வார்
நாட்டுமுப்புராதி தலையெடுத்து நமக்கென்றெருவேலை நடக்குதில்லை
மனதுக்கிதமாக பூசையுண்டு மக்களிருபேரும் போயிருந்தார்
உனக்கும்பார்வதி தனக்குமான ஒழித்துப்போகாமல் வந்தோமென்றூர்
மைத்துனனேயுந்தனுக்கு வயதிருந்தும் புத்தியில்லை
தாடகையை கோப்பளிக்க சமத்தரியமாட்டீரோ
ஓடிவந்த பெண்மானை வுயிரோடே விட்டேனே
பருகவந்த சூர்ப்பனகை பந்துகெட்டுப் போகலையோ
இருபதுகை ராவணனை யிரண்டுகையால் கொன்றேனே
வலுவுடைய கஞ்சனைநான் மாமனென்று வைத்தேனே
கலக்கமிட்ட வாய்பாடி கண்ணனென்று மறிவீரே
வாலிதனைக் கொன்றுவிட்டு மகனையா சாளவைத்தேன்
ஆலிலைமேற் பள்ளிகொண்ட அருமைதனை யறிவீரோ
பகலையிர வாக்குகின்ற சக்கரமும் பரிபோச்சோ
குரங்குதன்னை விட்டிலங்கை கோட்டைதனைச் சுடவில்லையோ
மரங்கடலை யுருவவெய்த வலுவறியக் கூடாதோ
என்பேரு சொல்லாரை வுயிரோடே வைப்பேனே
என்பேரு சொல்லாத யிரணியனும் பிழைத்தானே
அலைகடலைத் தான்கடைந்து வமுதெடுத்துக் கொடுக்கலையோ
மலையெடுத்து மலைகாத்த மைத்துனனென் றறிவீரே
இடையனு யிருந்துகொண்டு யெருதோடே பொருதலையோ

உடையவனுய்ப் பஞ்சவர்க்கு வுபகாரி நானல்லவோ
ஈரடியா லளப்பதற்கு யிடங்காணு தொன்றுமில்லை
ஓரடியாள் மண்ணளந்த வுண்மையது தெரியாதோ
மோதிரக்கை குட்டோடே முதுகில்வைத்த வுரலோடே
வாதுகொண்டு வந்துநின்ற மருதாமா முரிக்கலையே
அடுத்தவர்க்குக் கொடுப்பதன்றி யழிக்கமதி யறிவீரோ
மண்ணுலகில் நான்பிறந்து வந்தருளும் விளையாட்டை
எண்ணுதற்கு கடற்கரையி லிளமணலும் போதாது
கொடுப்பதற்கு மழிப்பதற்குங் கூடுமே யென்னுலே
சத்துருவை யென்னுலே சங்காரம் பண்ணுட்டால்
மைத்துனரே நீர்தாமு மலைமேலே யிருப்பீரோ
கொடிய முப்புராதியற்காய் குடியோடிப் போவானேன்
மடியாமறகைலையிலே வாருமையா வெனப்போனுர்
முந்துமிந்தக் கோட்டையிலே மூவரும் போயங்கிருந்தார்
நன்னயஞ்சேர் கோட்டையிலே நாமுமினிப் போய்வருவோம்
அதிமதங்களிருப்பதுவு மாசாரமிருப்பதுவும்
குதித்துவரு மாத்துருவாய்க் கொண்டறிய வேணுமென்ருர்
அரியவுமைமஞ்சள் நீராகிவந்தனராம்
மாயவெள்ள மென்றறிய மாட்டாமல் முப்புராதி
வாய்மையுள்ள கருங்காட்டின் மழைத்தண்ணீர் வருதுதென்று
தெளிந்துவரு மாத்திடத்தே சிலதப்பிவிளையாடி
குளிர்ந்துவரவேணுமென்று கூட்டமிட்டங்கெழுந்திருந்தார்
வளர்ந்தபுகழுலகளந்தாள் மாதாவுமேதுசொல்வாள்
எழுந்திருந்த நேரமிது யிராச்சதவேளைதோற்றம்
துடர்ந்துவந்த வெள்ளமிது சோதனைக்கு வந்திதுகாண்
அடர்ந்துபோய் குளித்து விளையாடாதே யென்றுரைத்தார்
விலகினசொற் கேளாமல் வெள்ளமதைத் தான்மறித்து
உலகளந்தாள் பார்த்திருக்க வொருகரையில் தானிரங்கி
தினமில்லை யென்றனுக்கு சிவனுமில்லை குருவுமில்லை
ஆனதெல்லா நானெனவே ஆடினுர் தீர்த்தமது
ஆங்காரமிருக்குதென்று ஆற்றினுட கோலமிட்டு
பாங்குடனே யீஸ்பரனும் பார்வதியுந் திருமாலும்
கைலையிலே தானிருந்து காரியங்கள் பேசுவாரும்
மகாதேவர் உம்முடைய மக்களங்கே போயிருக்கார்
சேவகண்டன் முப்புராதி சிவலிங்கம் பரிக்கரிது
பக்கமுரப் போயிருந்து பகுவானம் பார்ப்பதெல்லாம்
சிக்கெனவே கொடுத்தொளியன் திரும்பியிங்கே வரமாட்டார்
ஒன்பதாம் நாள்போனல் ஒருவரையும நான்பாரேன்
இதமுடனே மூவரையு மிமைக்குமுன்னே கூட்டிவர
உதவியுள்ள சேவகர்கா ளுண்டானல் விடுகுமென்ருர்.

வேறு

சொல்லக் கேட்டங் குமையொரு பாகனுர்
சூதினுலேவெகு கோபமாகினுர்
புல்லரீகையில் தருகின்ற பூசையால்
புத்திகெட்டு புலையாடிக்கொள்வதேன்

வேர்வையில் பிறக்கும் வீரபத்திரர்
விணர்கோட்டை யிடமல் வெருட்டுவாய்
சோரிகைக்குடாய் வெட்டாதே குத்தாதே
துணைக்குப்போன கனத்தாரைக் கொல்லாதே
முப்புராதி யிடத்திலே சல்லாதே
மூன்றுபேரையும் சிக்கிரங் கொண்டுவா
செப்பமான துரை வீரபத்திரர்
சின்னப்பொன்னன் குருவிய தாகினர்
திரிபுராதிகள் கோட்டை வழியாக
திருவடவாயில் சென்றிருந்தே பார்த்தான்
கோட்டை வாசலும் கோபுர மேடையும்
கொத்தளங்களை சுத்தியே பார்த்தனர்
ஈத்தமாகவே முச்சந்தி வீதியில்
எம்பிரான் பிள்ளையார் தன்னைக் கண்டனர்
சோத்துக்காக சுனைகெட்டி யிருக்கின்ற
சூரியனுட தேரையுங் கண்டனர்
கூத்துறுநாட்டின் பெண்கள் மருட்டிலே
கோபம்போன முருகனையுங் கண்டார்
மந்திரவாளும் பரிசையுங் கையிலே
வரவேணுமெனவே நினைத்தனர்
அந்திரத்தில் வருகின்ற மந்திரவாள்
அண்ணல் வீரபத்திரன் கையில் வந்துதாம்
கச்சைகட்டி கட்டாரி சமுதாடு
கண்டைவெண்டயந் தண்டையும் பூட்டினர்
கச்சப்பந்தியில் நிற்கின்ற யானையை
சங்கிலியுந் தரியோடே தூக்கினர்
இப்படிநூறு யானையைத் தூக்கியே
இடும்பர் கூட்டங்கள் தோருமெரிந்தனர்
குப்பமிட்ட சனங்கள் புரண்டுதாம்
கோட்டைகொத்தளம் கூடப்புரண்டுதாம்
மலையைத் தூக்கினன் சூராவளிபோலே
வட்டஞ்சுத்தி குறவைநின் பாடினன்
தலையை பொத்திட நேரமில்லாமலே
தங்கள் கண்களை பொத்திக்கொண்டார்களே
பிள்ளையாரோடே செய்திசொல்லாமலே
பேதிப்பாகவே யாதித்தனோடினன்
துள்ளிக்கொள்ளும் பெருச்சாளி யேருமல்
தூரப்போய் பிள்ளையாரைத் துரத்தினன்
சண்டையேதென்று தட்டிக்கேளாமலே
தப்பிப்போய் பிழைத்தான் சுப்பிரமணியனும்
மீண்டுவோடி கைலாசவாசலில்
வெட்கமில்லாமலே சென்று கும்பிட்டார்
முப்புராதியைக் கொன்றது நீங்களோ
மூன்றுகோட்டை யழிப்பது நீங்களோ
தப்பியோட தலையெடுத்தீர்களோ
தாய்தகப்பன்சொல் தட்டாதே சேவகா

மூன்றுபேரை வெருட்டிய தம்பிரான்
முத்திரை வீரபத்திரன் சென்றனன்
ஆன்ற நாராயணர் தன்முகம் நோக்கியே
ஆண்பிள்ளையெல்லாம் பெண்பிள்ளையாகினேம்
அங்கவர்சிவ லிங்கம்பரியாமல்
அழிக்கப்போமோ திரிபுரக்கோட்டையை
செங்கண்மாயனல்லாமல் செல்லாதென்று
சீக்கிரமாய் சிவனர் காட்டினர்.

வேறு

விபூதிவெண்ணீர் தாருமென்று விண்டுமால் சொன்னபோது
குதிகுதிங் திமிதொம்மென்றே திருநடன மாடிச்சொல்வார்
அமுதஞ்செய் முப்புராதி அவன்திரு புரத்தில்சென்று
சிவலிங்கம் மாக்கிக்கொண்டு சீக்கிர மீளுமென்றார்
கூன்பாப்பா னகமாயன் கோலங்கள் கொள்ளுவாராம்
பூசைப்பெட்டிவுடனே கப்பரைப் பொக்கணமுந் தூக்கி
வீசைமுடிந்த சடையகலம் விளிரென நின்றாட
சேட்டை யடிப்பவற்கும் கண்டுதெரிசிப்பவர் களுக்குத்தெரிய
வேஷ்டியுடைதனிலே நூறுக்குமே லுண்டதன் பீத்தல்
நூறுவயதுடையோ னடையிலே நொந்த பசிதீர
சோறுதருவீரோ யென்றவன் சூழவே கூப்பிடுவான்
முப்பதுநாழிகையால் கடந்திடமூன்று முழம்நடப்பான்
கைத்தடியல்லாது வலத்தடி காலிலே சீவனில்லை
மன்னித்து துடிதுடிக்கும் கூனிப்பாப்பான் கொண்ட விசையிலே
பின்னியயிறுடனே குன்னியும்பேனுங் குடியிருக்க
பூண்டகதவருகே கல்லிராள் போலவே கூனிகொண்டு
கூண்டவர் தான்கேட்க கூன்பாப்பான் கோவிந்தமிட்டனரே
விஷத்தாரக் கோட்டைக்குள்ளே யிருக்கின்ற யிருள்ளமுப்புராதி
செத்தானே சாகலையோ அப்பனே செய்தியைச் சொல்லுமென்றார்
கிட்டிருகையிலே வாசலில் கிங்கிலியர் காவல்
வீசையில் கண்ணியிட்டு விலாங்குமீனை பதில்தூக்கி
காசிப்பாப்பானை பாம்பு கடிக்குதையோ யென்பார்
சக்கிழவன் கிழவன்நடந்து சடைத்தவ னென்றுசொல்லி
முக்காலி மேலாக நெருஞ்சி முள்ளிருத்துவாரும்
திடுகிடா பஞ்சியிலே யித்தனை தீயையுங் கூடவைத்து
உடுக்கிற சீலையிலே தெரிகிற வோட்டை யடையுமென்றார்
மாழ்கிழவன் றன்னையிளவட்ட மாப்பிள்ளை யாக்கிடலாம்
கூனிநெரிவெடுக்க வுலக்கையை கொண்டிங்கே வாருமென்றார்
செம்பிட்ட காதுடை யிவனுஞ் சிவனடியாரெனவே
கும்பிட்டு நின்றாப்போல் நெஞ்சிலேகுத்தி மலத்திடுவான்
கன்னத்தோலுந்தன்னை வெள்ளக்கரியோடே தானறுத்து
குன்னியகூனில் வைத்துசற்றே பொருத்துப் பிடியுமென்றார்
பக்கப்பழுத்தவனை யறுத்துப் பகுந்திட வேணுமென்றாள்
ருக்கலெ லும்பையன்றி வேறேகொழுப்பொன்று காணுமே
மங்கையர் தன்னைவிட்டு கூன்பாப்பான் வாரவழிதனிலே
அங்கேதான் முப்புராதி அவனாடா போரதென்றாள்

வாவா வண்டிமலையா வீரவயிரவ நாதாகேள்
சீமானே முப்புராதி யுங்களைத் தேடியல்லோ வாரேன்
கிழவனிருந்த யிடமுழுதுங் கேடாய் முடிந்திடுமே
தொழுதல்லோ கோட்டைக்கப்பால் கிழவனைத் தூக்கி எரியுமென்றார்
பஞ்சினி லெண்ணெய்விட்டு தீவெட்டிபந்தம் தனைக்கொழுத்தி
அஞ்சாறு பேர்கூடி கிழவனைய தட்டத் தொடுத்தாரே
காரக்கருவாடு கள்ளுங் கருவாடு தானறுத்து
கூரைப்புரந் தோருவாண்டியைக் கொண்டு திரியுமென்றார்
தொக்கிலே போமாட்டீர் கொட்டுக்கு தோதக மாட்டாமல்
வைக்கல் பிரியைசுத்திக் கோட்டைவாலிற் றூக்குவாராம்
சூதகக்கட்டு வாதக்கிழவனைத் தூரநடக் கொட்டுதோ
காலில்குதி நரம்பிலிருப்பதைக் காய்த்துச் சுடுவோமென்றார்
பல்லில்லை யாமாகில் கொட்டைபாக்கும் பகையல்லவோ
செள்ளுப்பற்றிக் கிழவா வெற்றிலைதின்று தாரோம்வாடா
சள்ளக்கருவாடு வேப்பெண்ணை தாளித மிட்டகறி
வள்ளலே பாப்பானே வொருசந்திவைத்துண்ண வாருமென்பார்
விஸ்தார மேனியெல்லாம் ஆண்டிக்குவெண்டலை புள்ளுகுத்தி
கத்திரித் தோட்டத்திலே வூசிகழுவிலே வையுமென்றார்
ஏனையுலகளந்தாள் முன்னேரிபலி பூசைபண்ண
மேழைக்கிடாயெனவே கிழவனை வெட்டுவோ மென்பாரும்
வீரவயிரவனே என்னை வெட்டாதே புண்ணியங்காண்
பேராளா நீங்களும் பிச்சை தரவேண்டாம்
வாய்ப்பான கோட்டையிலே யினிவார தில்லையெனவே
அப்பனே முப்புராதி வாயிலடித்துத் தருவேனன்
கொப்பான தெய்வமென்றே யென்னைக்கும்பிட மாட்டாமல்
கோட்டாலைக்காரனென்றே யென்னைநீ கோரணிகொள்ளுகிறாய்
பாப்பானை வெட்டிவிட்டால் படுபாவம் விளையாதோ
வெட்டினால் பாவம் வயிற்றில் மிதித்தாலும் பாவமில்லை
குட்டினான் சென்னியிலே கூன்பாப்பான் குப்புறப்போய்விழுந்தார்
குடும்பிதனைப்பிடித்து நெளிந்தகூனிலே தான்முடித்து
நெடுங்கடை வெயிலிலே கிழவனை நீட்டிக்கிடத்துமென்றார்
அதட்டியேகன்னியிட்டு கிழவனையாலிலே தூக்கிக்கொண்டு
உதட்டிலேலக்குவைத்து தெருவிலுருண்டை தெரிப்பாரும்
தாட்டீகன் முப்புராதியுங்கள் தாய்பிள்ளை யன்னசுந்தரம்
கூட்டோடே வெந்திடவோ வென்னையுங் கோரணிகொள்ளுகிறாய்
ஆயிரம்பாப்பானை கையாலடித்துப் புதைத்தாலும்
வாயுரமெங்களுக்கு வேறேமயிரோன்றசையாது
மாறிட்டடியாதே பிச்சைவாங்க வென்றிங்கு வந்தேன்
சோறிட்டுத் தந்ததுண்டால் நீங்கள்சொன்னதெல்லாங் கேட்பேன்
சோறுஞ்சுமப்பாயோ கூன்பாப்பான் சொன்னதுங் கேட்பாயோ
சோறுஞ்சுமக்கறியேனப்பனே சொன்னதுவுங் கேட்கறியேன்
கள்ளுங்குடிப்பாயோ கூன்பாப்பான் கஞ்சாவுந்தின்பாயோ
ஆண்டியடித்திரே யழகுள்ள கந்தையைப் பிடித்திரே
ஆர்பழிபோனாலுமப்பனே ஆண்டிபழிபோமோ
என்னையடித்திரேயிப்போது யெரிந்திடு முப்புரந்தான்
தீண்டியடித்திரேயிப்போ தீப்பிடிக்குங்கோட்டை

நாதனருளாலேயின்னும் நகண்டிடு முப்புரந்தான்
சிவனாருளாலே திபபிடிக்குங் கோட்டையென்றார்.

வேறு

அடியாத்தமாட்டாம லவரைக்கெஞ்சிக்கெஞ்சி
நெடிதான திருவடவால் நிணலதிலே யிருந்துகொண்டு
இருந்தவனை முகம்நோக்கி யேதுசொல்வான் முப்புராதி
வருந்தாமலொன்னுடைய வரலாறு சொல்லுமென்றான்
வரலாறு சொல்வதற்கு வாயிலொரு பல்லுமில்லை
பரமாத்ததாலேவந்து பட்டசலம்போதாதோ
தென்குமரிமுதலாயுள்ள தீர்த்தம்ஆடிவந்தேன்
பின்குடுமிதனைப்பிடித்து பேண்பிடித்தீர் நீங்களப்பா
நானொருவன் கடும்பசியால் நாடியிங்கே வந்ததற்கு
கூன்முதுகில் கைச்சாத்து குறையாமல் தந்தீரே
நந்தியுட பூசைதன்னை நம்பாதே விட்டுவிடு
நானிருப்பதறியாமல் நந்திகிட்ட யேன்படித்தாய்
தேனிருக்க யீச்சிதன்னை தின்றீரே மதிகேடாய்
உலகளந்தாளறியாளோ யுங்களுக்குத் தெரியாதோ
விலகுவாரில்லாமல் வீணிலேசாடிவிட்டீர்
என்னுடைய வுபதேச மிருந்துநீர் கேட்டதுண்டால்
பின்னையிந்த வுலகுதனில் பிரமாதிநீர்தானே
வார்த்தை மிச்சமாய்க்கிழவன் மழுப்புவது கேட்டிருந்து
வாண்பெரிய வூரணியை வைத்திடவும் பெருகிடவும்
கூன்கிழவா பார்த்ததுண்டால் கும்பிடுவோங் குருக்களென்று
பூஞ்சுனையில் பரலோதி போட்டேனே கூன்பாப்பான்
தென்சுனையில் போட்டபால் தெர்ப்பப்புல்லாய் முளைத்து
செம்பாதி றண்ணீரில் செடியாகக்கனுவெடுத்து
சம்பாலே யணையாக்கி தண்ணீர்தா னுடையாமல்
கடுந்தண்ணீ ருடையாமல் கல்லணைபோ லடைத்துவைத்தார்
அடைத்திருந்த முப்புராதி யாதிவயிரவநாதனும்
பிலனுடைய வூரணியை பங்குவைத்தே யிருகூறாய்
அங்குமிங்குமாசைவக்க யசட்டாளந் தேள்வையிலே
உங்களுக்கு வேண்டியதை யொருகூறு பிடித்திடுங்கோ
முன்கூறுநீயெனக்கு முப்பாண்டியானாலும்
தென்கூறுவிடுவதில்லை தேவிமுத்தார் புண்ணியமாம்
நட்டமாதென்றுகூறு நாமடா முப்புராதி
மட்டுடைய வெந்தனுக்கு வடகூறு மோக்ஷமடா
நாகமேயானாலும் நான்கூறுவிடுவதில்லை
வ[illegible]பெழியச் [illegible]சால்லாதே மண்டையுடைந்துவிடும்
நீ[illegible]வனொரு வார்த்தைசொன்னால் கேளாயோநீதா[illegible]ம்
வீணரைப்போல் சினவாதே விளையாட்டாய் சொன்னேன் நான்
மிக்காக அரைக்காசி மினகதுபோ லுரையாது
பக்கமுப்புராதியுன்றன் பக்குவத்தைப் பாரு[illegible]ன்றார்
குடமெடுத்து தண்ணீரை கோதியே பூசைபண்ணி
இடமுடைய பீடமதில் சிவலிங்கம் நிறவேத்தி
மடமடென்று வெகுகோடி மந்திரத்தைப் படித்தேனே

தர்மமே யுண்டானால் சத்தியமாய்ப் பலித்துவிடும்
வரமேது முண்டானால் மந்திரமும் பலியாது
உன்னியொரு சாமமட்டு மொருகாலில் நின்றுகொண்டு
தன்னாலே யாகுமட்டுஞ் சாதித்தான் முப்புராதி
காயமெல்லாந் தால்லுதகை சடைத்துக்கால் சடைத்து
வாயெல்லாந் துரை துரைத்து மணியிச்சி பூராடி
சொர்க்குறைந்த தல்லாது சுனையில்தண்ணீர் குறையவில்லை
பல்குறைந்த பாப்பானே பண்டாரமே கேளாய்
நந்தியிந்தக் கோட்டையிலே நாளையெல்லா மவர்வாழ
வந்தாக்கால் செய்திசொல்ல வைத்திடநீ பாருயென்றார்
இருந்தாப்போ லொருபாப்பா னெரிபட்டான் பொய்கைதன்னில்
பாய்ந்ததண்ணீர் கோலமிட்டு பாதாளத்தாருசெல்ல
சுனையெல்லாந் தான்வெருண்டு தாங்கிவரும் வேளையிலே
அணைப்புகள் கூன்பாப்பான் வக்கினியா லேவினான்.

வே று

அக்கினிப்பபா லுப்பைப் பகுந்திட
அத்தண்ணீ ரெல்லாம் வத்திப்போகவே
மிக்கமீனெல்லா மொக்கத் துள்ளியே
விரையச் சோதாய் புகையெழும்பவே
கிளியோடிப்போய் தேளிமேல்விழ
கெண்டைக்குஞ்சுகள் நண்டைக் கெஞ்சுதாம்
கொளியான மறைமு லாளிமீனெல்லாம்
கும்பல் பாசிக்குள் பம்பல்போடுதாம்
காரல்வாய்க்குள்ளே யாரால் போயப்பும்
கரையத்தேடுதாம் கயலிப்பொடிகள்தான்
ஈரந்தேடுதா மானம்பாடிகள்
இடும்புக் காரர்போல் விரால் துடிக்கவே
கிடந்துபுரளுதா மடந்தை வெங்கலை
கொளுத்தி மீனெல்லா முளத்தி கூப்பிட
கொழுத்த சாலைகள் புழுத்து சாகவே
குருட்டு கொக்குகள் குதிகள் போடுதாம்
வெளிச்சி கெண்டைகள் செழித்த பஞ்சலை
மெத்த கட்டுதாம் பொத்திக் குட்டிகள்
ஒட்டி லாயைபோல் மேட்டி வேறவே
உளுவை யானது நுளையு தாடுபோய்
முத்துக் குமாரனும் பொத்த நெஞ்சிலே
முட்டி மீன்கள்போய்க் குட்டிபோடுதாம்
மண்ணில் தத்தியே பண்ணி செத்தைகள்
வண்டி மலையன் தன் கெண்டை மேல்விழ
சள்ளைக்குப் பத்தைக் கொள்ளையாடியே
சம்பங் கோழிகள் கொம்பைத் தேடுதே
வெள்ளைக்கொக்குகள் முள்ளுச்சூடையை
விக்கிவிக்கியே கக்கி சாருதாம்
உயிர் கொதித்திட அயிரை கெ[illegible]தலி
ஓட்டை சங்கிலேப் போய்ப் பதுங்குதாம்

வயிரப்பணி அயிரை குப்பங்கள்
வரண்ட சேற்றிலே புரண்டு போய்விழா
பண்டை நீரெல்லாம் வண்டலாகவே
பாசிமீதிலே தீயெழும்பவே
கோபித்து மந்திரஞ் சேவித்தோர்கள் தான்
குரங்குபோலவே யிருந்து தூங்கினார்
கோல முப்புராதி நீலன் குமுர்தனும்
கூன்பண்டாரத்தை கூட்ட ஓடினார்
சென்றுநின்று திரள முப்புராதிதான்
தெய்வமாக சிறந்த பண்டாரமே
இன்று பொய்கை தண்ணீர் வத்தவே செய்து
இந்திரசாலத்தை யேதென்று சொல்லுவேன்
கொஞ்சமாக நினைத்திருந்தே னுன்னை
குசலவித்தை குறைவில்லை யுன்கிட்ட
நந்திமந்திரம் நாங்கள் படிக்கப்போய்
நாய்க்கும் பேய்க்கு நகைக்கிட மாச்சுதே
வெந்துபோகுது கோட்டைப் பண்டாரமே
வெள்ளந்தன்னை பெருக வுண்டாக்குவார்
கெட்டியென்றுபோய் கொட்டி பண்டாரந்தான்
கிட்டவா கிட்டவா முப்புராதியே
திட்டினாயோ வைதாயோ யுன்பேச்சுத்தான்
செவிக்குக் கேட்கில்லை சிக்கென சொல்லப்பா
கன்னத்தில்தட்டி காட்டியே கிட்டப்போய்
கங்கைவெள்ளங் கடுகவுண்டாக் கென்றார்
இன்னமேதென்று சொன்னோமேயானாக்கால்
எடுத்துப்போட்டு மிதிப்பானென் றெண்ணியே
கேட்டுக்கொண்டே னப்பா கிட்ட நில்லாதே
கெங்கைவெள்ளம் பெருகுது பாரென்றார்
தீட்டும்பாதாள கெங்கையை நோக்கி
சிந்தைமீது தியானித்து வாவென்றார்
மங்கையாகிய கெங்கையும் பொங்கியே
மடமடென்று குதிரைகொண்டு பொங்கியே
துங்கமானபடி யொன்பதும் விட்டு
சுத்திவெள்ளங் கரைத்திரள் சூழவே
வட்டமாய்ப்பெலி பீடமுஞ் சுத்தியே
மண்டகப்படியை யெட்டிப் பார்க்குதாம்
பட்டபா டறியாத மீனெல்லாம்
பாளிலே தலைகீழாகப் பாயுதாம்
விழுந்து சிலைநனைந்து கொண்டாடுவார்
வெள்ளித் தடிக்காரர் துள்ளியே வோடுவார்
சாட்டைக்காரர் விழுந்து சமட்டவே
தாடிவீசை சகதி கழுகப்போய்
சந்தணப்பொட்டு மண்கப்பிப் போச்சுதே
[illegible]லே விழுந்து நனைந்திட
பார்ப்பான் தன்னை வளைந்துகொண் டேசுவார்

ஆண்டிமேலே யடிகள் படாமலே
ஆத்துவெள்ள மழிக்குதே கோட்டையை
வேண்டும் பண்டாரமே வெள்ளமுள்ளதை
விலகிவைப்பா யுலகளந் தாளுக்காய்
என்றுசொல்லி முப்புராதி கும்பிட
ஏழைபண்டாரங் கைகொண் டமித்தினார்
மன்றில்கோபுர வாசல் முகப்பிலே
மாரில்லா ரிளைபபாரி யிருந்தனர்.

வேறு

இழைப்பாரி யிருக்கையிலே யேதுசொல்வான் மும்புராதி
தழைப்பான ஆலிலை தானுதிரப் பார்த்ததுண்டால்
குருக்களென்று சொல்லியுன்னை கூசாமல் கும்பிடுவோம்
இருபாதம் பணிந்திடுவோ மிப்போது தப்பாமல்
நந்தியுட பூசையினி நமக்கினிமே லாகாது
தந்திரமா யினிமேலுந் தருவாயுன் மந்திரத்தை
வண்மை வயிரவநாதா வாய்த்தவீர பத்திரனே
உண்மையுள்ள முப்புராதி யொருக்காலே சொல்லறியேன்
படர்ந்தமரம் வந்துதற்கு பாடமுண்டு மந்திரங்கள்
மரந்தழையப் பார்ப்பதற்கு மந்திரங்கள் பாடமில்லை
வழக்குடனே யிம்மரத்தை வத்திடநீர் பார்த்ததுண்டால்
தழைப்பதற்குப் பாரெனவே சண்டையிட வாறாதே
அழிவழக்குக் காரனென்று அறிவேனா னுன்னைத்தான்
பிழைபோன மரந்தழைக்க பின்புநீர் பார்த்ததுண்டால்
என்றுசொல்லியே பாப்பா னேரிட்டா னாலமரத்தை
அன்றுநம்மை தாங்கிநின்ற ஆலினுட கிளையெனவே
அடையாளந் தெரியாம லஞ்சிலைக்கு பிலன்கொடுத்து
மடமடென்று மற்றுமுள்ள மரத்திலையை கீழ்விழ்த்தார்
கொப்போடி கருகுதடா கொழுந்திலே தீப்பிடிக்குதடா
கம்பெல்லா மொடியுதடா கணுக்கணுவா யுதிருதடா
வேரெல்லாங் கருகுதடா விளிரோடே சரியுதடா
தூரோடே சரியக்கண்டு சொல்லுவான் கூன்பாப்பான்
எரிந்துநீராய்ப் போனாலே யென்னைக்குறை சொல்லாதே
சரிந்தமரந் தன்னாலே சமத்தறிய தேனுமென்றான்
மாணிக்கப் பீடத்திலே வைத்திருந்த சிவலிங்கத்தை
பேணிக்கை தொழுதவர்கள் பிரதான பூசைபண்ணி
ஒருகோடி மந்திரத்தை யுச்சரித்தங் கோடிடவே
கருகுவதே யல்லாது காணுதில்லை மரந்தழைக்க
பண்டாரம் பார்த்ததிலும் பத்துரெட்டி மரங்கருக
வண்டிமலைய னங்கிருந்து வாய்பிளந்தங் கேதுசொல்வான்
பூங்குழலா ளுலகளந்தாள் புத்தியிலுங் கிருமமில்லை
ஓங்குகின்ற சிவலிங்க மொன்றிலுமே சிரத்தையில்லை
சாதிப்பே னானெனவே தலைகீழாய் நின்றாலும்
ஊதியமும் நட்டமுந்தா னுள்ளபடியே வருங்காண்
சந்தணக் குமாராவுன் சப்பரந்தான் பலியாது
முந்தவே மறந்தழைய முத்துப்பாப்பா னிபாராய்

பழிகார மந்திரங்கள் பாடமில்லை யென்றேனே
எழியவனை யடிப்பதற்கு யெல்லார்க்குஞ் சந்தோஷம்
முப்புராதி யெழுந்திருந்து மொட்டையனை கண்காட்டி
வைப்பறியாக் கிழவனின் வலக்காரம் பேசுகிறான்
மடமடென்று பேசுகிற வாய்க்குள்ளே பந்தமுக்கி
பிடரியிலே மிதிபோட்டு பிளக்கடை யெழுத்தெறிவாய்
முன்னடித்த வடியாலே முதுகெல்லாம் விதனமெத்த
இன்னமுங்கை நீட்டாதே யென்பழியைக் காட்டாதே
வம்புதும்பு செய்தாலும் வைதாலுங் குற்றமில்லை
கம்பெடுத்துப் பிடியாதே கணுத்தழையப் பார்த்திடுவேன்
என்றுசொல்லி யாலமரத்தை யேறிட்டுப் பார்க்கையிலே
அன்று பள்ளிகொண்ட ஆலமர முளைத்திடுமாம்.

வேறு

அச்சுதனுர் பச்சை மரமாகவே நினைக்க
ஆலிலையும் வாழையிலை போலவே விரிய
உச்சிதமாய் விண்ணுமண்ணு மோங்கிய கொம்பில்
யோகமுள்ள பிள்ளைகள் போலுற்று விழிதோன்ற
கொங்கைகள் வளர்ந்து பெருங் குற்றங்களா
கோடிகோடி யரணிவேர் குலாவியே தழுக்க
வெங்கொழுந்துடன் தளிர்விரிந்து கொடிவீச
வெய்யில் பனிகாத்தினை விலக்கி யிருள்மூட
சந்தணக் குமாரர் முத்துக்குமார ரினிமேலும்
சட்டமா சிவலிங்கத்தின் செட்டுப் பலியாது
பெற்றமான பெருவயிற்றை பிள்ளையென்று நம்பி
பேணிப்பிடித் துங்களுக்கு நாணக்கே டுண்டாச்சு
வாழ்த்துங்கள் மந்திரத்தை சேவித்து சேவித்து
வாயும் புனுக்கொட்டிநாயும் பீயுமாகப் போனீர்
தேவியா லுலகளந்தாள் மாதாவே யல்லாமல்
செப்பியென்னை வெல்லுவதை துப்பிப்போடு தம்பி
நானறிந்த வித்தையுங்கள் நந்தியறி வானோ
சாரிப்போவதல்லாது தேரிப்போக மாட்டீர்
பூனைபோலே தேவர்குடம் பாலதைக் குடித்து
புத்திகெட்டு நித்தம்நித்தஞ் சத்திகெட்டு போனீர்
துர்த்த மந்திரத்தை சரவைதீர்த்துப் போட்டாயாகில்
குடத்திலே கொட்டகைக்குள்ளே கூதல்காயப் போகிறீர்
ஆத்திரத்திற் கென்னுடனே கேட்டு பிழையாவிட்டால்
அடுப்பங்கரை பூனைபோலே பொசுங்குபடப் போறீர்
சித்தமா பூசைபண்ணு சிவலிங்கத் தினாலே
செத்தசாரை பாம்புக்கு செலத்தையது முண்டோ
வித்தகர்களே தலையை சுத்தியாடுங்க
வெட்டவந்தால் நந்திகிட்டப் பட்டு கொடுப்பேனான்
அல்லப்பிள்ளாய் வேறுவிட்டு செல்லப்பிள்ளை நீங்கள்
அம்பலத்தில் தின்றுபோட்ட தம்பலத்தை யுண்டீர்
வெல்லுமினி யாதினிமேல் நல்லசிவ லிங்கம்
கிட்டவு மாகாது கடல்விட் டெரியுமென்றார்

மண்ணில்விழும் பிள்ளைக் கருவாமணையைப் போலே
மள்ளலிந்தப் பண்டாரங் கள்ளமரச் சொன்னான்
முன்னும் பின்னும்கூறு முழுக்கிழவன் முன்னே
மோசப்பட்டு நம்முடைய ரோசங்கெட்டுப் போனோம்
இன்னமொரு நூற்றுமூன்று சிவலிங் கத்தினாலே
என்ன சிறப்புகளை யெடுத்துக்கொண்டோம்நாமும்
குட்டுப்பட்டால் மோதிரக்கை குட்டுப்படவேண்டும்
கொம்புநரைத் தோன் தனையுங் கும்பிடவேணும்
சட்டமுள்ள நந்தியிலு மெட்டுக் கொண்டவன்காண்
தாட்டிகன் மந்திரத்தை கேட்க வேணுமென்றார்
உலகளந்தாள் மாதாவுக் கூழியஞ் செய்திருந்த
ஒண்டொடியாள் பேச்சியம்மை கண்காட்டிச் சொல்வாள்
இலகுமுப் புராதிமன்ன சந்தனக் குமாரன்
ஏதுக்கோடா யிவனோடே சாதிக்கிறீர் நீங்கள்
தொட்டது சாதிக்கவந்த வொட்டு வித்தைக்காரன்
சொல்லி யீரங்கண்ட விடங்கில்லு தற்குவந்தான்
நட்டவிடஞ் சுட்டமுழுக் கெட்ட கெடுவன்காண்
நாய்பிழைச்ச லாக்கியுன்னை போய்பிழைக்க வொட்டான்
சுட்டித் தலையனாலே கெட்டகுடி மெத்த
சுத்துக்கோட்டை மூன்றனையும் சுட்டுப்போட போறான்
ஓட்டிவுரலிற்பெருக் கட்டுப்பட்ட கள்வன்
ஓரிக்கிழவனுக்கு வேறு இணையல்லோ
பால்பானை தானுருட்டு ஆய்ப்பாடி பூனை
பச்சைதின்னி யுங்களுக்கு மிச்சந்தர மாட்டான்
மார்க்கமாய் மழுக்குகின்ற வாய்ப்பகட்டுக்காரன்
மருட்டியுங்கள் மண்டை யுருட்டிப்போடப் போறான்
குரங்கு கொழுத்துதன் குண்டியிலே சுட்டாப்போல்
கூடிக்கூடி நீங்கள் வினைதேடிக் கொள்ளவேண்டாம்
இலக்குகின்ற கோட்டையைப் பிலன்கேட்டுப் பாரென்றே
எண்ணியந்தப் பேச்சியம்மை புண்ணியவதி சொன்னாள்
வள்ளலிந்த பண்டாரங் கள்ளனென்று சொல்ல
மங்கையரே இந்தப்புத்தி யெங்கேபோய்ப் படித்தாய்
இல்லையென்று வஞ்சகங்கள் சொல்லியறி யாண்டி
எட்டியடித் தாலுமவன் பட்டுக் கொடுப்பாண்டி
உன்னைப்போ லொருத்தியாலே தென்னிலங்கை போச்சு
உபகாரஞ் சொன்னபுத்தி போதும் போதுந்தானே
என்னைப்போல் நல்லவர்க வில்லையென் றிருந்தேன்
எட்டியெங்கள் நெஞ்சிலேயுங் குட்டிப் போட்டாண்டி
வஞ்சகமில்லாக் கிழவன் றஞ்சமினியல்லால்
வம்பணிந்த நந்திதனைக் கும்பிடுவ தில்லை
கஞ்சனைப்போற் கெட்டபுத்திக் காரனிந்த முப்புராதி
கைச்சிவலிங்கத்தை கடலிலே விட்டெறிந்தான்.

வேறு

அந்த சிவலிங்கம் விட்டெறிந்த பொழுதேதான்
ஒப்பின வாண்டியுந் தப்பினதாய்ப் பேரளித்தான்

வந்தினை முப்புராதி மந்திரங் கேட்பதற்காக
வண்டிமலையா போய் பண்டாரத்தை கொண்டுவாடா
கண்டவிடமெல்லாந் தேடியும் பாப்பானைக் காணோம்
காட்டையும் நாட்டையும் கோட்டையும் பார்த்தவன்காணான்
பண்டாரமாகிய சண்டாள பாவியை காணோம்
பண்புள்ள வாள்வீர பத்திரவயிரவ நாதன
பித்தனைப்போல் வந்துதெத்திப் பிரட்டியே போனான்
பேச்சியே நாச்சியார் சொல்பிழையென்றே குதித்தோம்
செத்தசவத்திலு மெத்தவன் வார்த்தையைக் கேட்டு
செல்வத்தை வாரிக் கடலிலெறிந்து கெடுத்தோம்
முண்டப் பிராமணன் மண்டையைக் கிறியுடைத்து
மூளையெடுத்து விரட்டாமல் விட்டது மோசம்
வண்டத் தனமாகத் தூணோடே கட்டிவையாமல்
மாப்பிள்ளைபோலவே வைக்கத் தொடுத்தல்லோ போனான்
நல்லவனென்றல்லோ பொல்லாப்பு செய்யாமல் விட்டோம்
நம்மைக் கெடுத்தானே அம்மா வுலகளந்தாளே
சொல்லாமல் போனது கொல்லாமல் விட்டதுமோசம்
துய்யத் தடிக்கம்பு கையைக்கடித் தேதுசொல்வான்
ஈட்டுஞ் சிவலிங்கம் போச்சுதே வண்டிமலையா
இந்திரன்காலில் விலங்கை சிக்கென் றிடுக்காய்
பூச்சிமை யாண்டிகள் வுண்டிட போசனம்போட்டு
புரக்கொழுப்போ அருத்து கொடுக்கறி போடாய்
நானென வந்ததோர் கூனனும்நந்தியும் போனார்
நன்றாயிருக்க நமக்குச் சனியனும் போச்சு
தேனெனச் சொல்லிய கூனனையெந்தத் திசைக்கும்
சென்றுகண்டே னென்றா லன்றைக்குச் சொல்லுவேன்செய்தி
இத்தனைநாளு மிருந்தோ மரியாதையாக
எண்ணிப்பாறாதே யினிமேலும் வண்டிமலையா
புத்தியும் போதமும் சொல்லியே வாசலும்பூட்டி
பொற்கோட்டைக் குள்ளே போய்முப்புராதி வீற்றிருந்தார்

வேறு

ஒளித்த திருமால் வெளிக்கொண்டு சென்று
ஓசைக்கடலி லொருபுரமாக
தளைத்த சிவலிங்கம் பிழைத்தே கிடந்தால்
தாங்க மாட்டாது சமுத்திர மேழும்
தண்ணீரை யுண்ணும்மன் றெண்ணியே மாயன்
சாகாதொரு கடலிலே மகரவடி வானார்
எண்ணியே முப்புராதி யுன்னி யெரிகின்ற
லக்கிலே சென்று சிவலிங்க மெடுத்தார்
தயிருண்டு வளர்கின்ற ஆய்ப்பாடி மாயன்
தணியாது வெள்ளியங் கிரியிலே சென்று
கைலைமலையிற் சென்று திரிபுரக் கோட்டை
கற்ப மிதுவென்று செப்பமுடன் வைத்தார்
குறித்த சிவலிங்கம் பரிக்குமுன்னே தான்
குட்டுஞ் சமட்டுமவர் கொஞ்சமோ தந்தார்

சறுக்காமல் திமியிலிடு வெகுமான் வரிசை
வந்ததெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டிங்கு வந்தேன்
வேறொருவ ரங்கேபோய் மீண்டுவர மாட்டார்
வெள்ளிமலை யீசனை யென்றடி பணிந்தார்
நீறுதவ வேடமுற்று வீருபெரு சிவனார்
நேயமொடு திருநந்தி தேவரை யழைத்தார்
மூன்றுமொரு நூறுடனே மூன்றுகொடு போனார்
முப்புரா திக்கொரு குருவல்லோ நீதான்
உன்னுடைய ஈசனல்லோ முப்புராதி
ஒருமூன்று சிவலிங்க மெங்கனவே யொழித்தாய்
சிவசிவா பரமேஸ்பரா கைலையாளி
தேரிய தியானவுப தேசமது செய்வாய்
சுவடாகவு மூன்று சிவலிங்கக் குருவே
துடித்திட கண்டவ ரெடுத்துள்ளே சென்றார்
தீங்கால மாகிவரு சாக்கால முண்டால்
தீன்பிடி சோரது கொன்றுவிடுமே தான்
போக்கத்த தந்தைதாய் சீடரானாலும்
பொல்லாத பேர்களை கொல்லுவது தருமம்
துலங்குதிரு நந்தியவர் சொன்னது மகிழ்ந்து
துள்ளியே வரும்விடை வள்ளலார் சொல்வார்
மலங்கிடுந் தேவர்கள் விலங்கது தெரிக்க
வாசமுறு சிவலிங்க பூசைசெய்யு மென்றார்
கணநாத ரோடுநந்தி கட்டளை முகிர்த்தார்
பயிலுமொரு நீலன் குமுர்த னுதித்தன்
பண்பான கோட்டையில் பட்டசிறை யாளர்
துடர் சங்கிலியிலே கட்டுண்ட போது
தோல்விலங் குள்ளபேர் கால்விலங் காளர்
நிஷ்டூர மாகவே குற்றேவல் செய்தோர்
நீடியபெருஞ் சிறை நீங்கியவர் போனார்
தேவர்சிறை மீண்டுதே பூவுலக மீது
சிவனையல் லாதுமொரு தெய்வமினி யுண்டோ
காவலுரு பாற்கடல் கோவிந்தர் கேட்டு
கைலாச மூர்த்தியை தொழுதுசொல் வாரும்

வே று

கரியுருகி நாங்கள்கலை கரைகண்டாய் காங்கயனே
உபதேச நந்திதேவரு யிதமதுதான் போச்சு
சிவலிங்கம் பரிபோச்சு சிரத்தையில்லை கோட்டையிலே
தகைத்தமுர சடிப்பதற்கு சலிப்பேது மைத்துனனே
மகத்துவமாய் முப்புராதி வலுக்குறைந்து போனான்காண்
காற்றுநன்றாய் வீசுகையில் காடுசுட்டுக் கொள்ளவேணும்
மத்ததொன்றுந் தெரியாமல் வரவேணுங் கோட்டையிலே
என்றுரைத்த நாரணர்க்கு யெடுத்துரைப்பா ரீஸ்பரனார்
உன்னுடைய தங்கையல்லோ வுலகளந்தாள்
பெண்ணொருத்தி கற்புடையாள் பெருங்கோட்டைக் குள்ளிருந்து
தண்ணீரி லக்கினிபோல் சார்ந்திடுமோ மைத்துனரே

அவளையிங்கு கூட்டிவர ஆள்விடுங்காண் கோட்டையிலே
துவழுநடை யொட்டனும்போய் சொல்லுவா னம்மனுக்கு
நாவுலகில் யாபேர்க்கும் நடுவாக யிருந்தவளே
பாவைமுத்து மாலையம்மா பரமருன்னை வரவழைத்தார்
மகாதேவர் வரவழைத்தால் மாராட்டம் பேசரிது
கோதையந்த மூன்றுமுகங் கொண்டவள்போல் தேரேறி
வயிரவநாதன் வீரபத்திரன் மன்னன்முப்பு ராதியையும்
வடகைலை மலையதிற்போய் வருவேனுன் சீக்கிரமாய்
அழகுடைய கோட்டையிலே யசையாம லிருந்திடுங்கோ
நீலன்முப்பு ராதியையும் நில்லெனவே யிருத்திவிட்டு
கோலவர்ன தேர்மேலே கோதைமுத்தாள் செல்லுவாளாம்
மைவிழியா ளுலகளந்தாள் வயிரவரு மாயிருந்தார்
கைதொழுது திருமாலும் கரைகண்டார்க் கேதுசொல்வார்
முத்துமாலை யிங்குவந்தால் மூத்தவள்போ யங்கிருந்தாள்
மன்னவனே யன்பத்தெட்டு வருஷமது திகைந்ததுகாண்
ஏத்தறியா முப்புராதிக் கினிமேலுங் காலமில்லை
வழுவாது கோட்டைதன்னை வைத்திருக்கப் போகாது
பண்டார மாகச்சென்று பட்டபா டறியாயோ
கண்டதுண்டால் நம்மையவன் கையிலே திரும்பவொட்டான்
வருத்தமில்லாக் காட்டையிலே வழுவோடே செல்லவேணும்
கூடினவர் தான்பேசி கோட்டையிலே போவதற்கு
ஆண்டியென்றும் இடையரென்று மவர்வேடங் கொள்ளுவாரும்

வே று

திருத்தி நீண்டுவடிந்த காதிற்செம்பைத் தூக்கியே
சேலைக்கும் புலித்தோலுக்கும் பணிசேமஞ் சாத்தினர்
புரிந்த திலகம்விரிந்த கலகம்புருவங் காட்டியே
போருத்துமாட்டுத் திராச்சம் போதப் பூட்டினர்
காசிவேட்டியூசி நாட்டிகந்தை தூக்கியே
கடியசிலைக் கொடிமுடிந்து கப்பணம் போட்டார்
கூசிக்கையை விசிப்பையக் குனிந்து நிமிரவே
கோட்டைகலை சிம்மாட்டை வேண்டிகூனிப் போகினர்
கொழுக்கும்பேரை யழிக்கும் தியக்கொழுத்தப் போயினர்
நெடிய மானிடனுகை நிரந்த மேனியாய்
நெட்டைத்தரு மொட்டைத்தலையும் நெளிந்த வாயும்
வெடுவெடென்று காலுங்கையும் விரத்த மேனியாய்
வெழுத்தவிசை புழுக்கடிதனில் வெளிவிழுந் திடவே
ஈரும்பேனு மூட்டையை குடியிருந்த மேனியாய்
இட்ட திருமண்கட்டி யிருபத்தேழு நாமமாம்
கூருஞ் சித்தவாயிலுத்தை குவளை பாயவே
கூளைக்காலு முளிச்செவியுங் கோணத் தடியுமாய்
வளர்ந்த மைத்துனன் வழிந்திடாமல் வழியுங்காட்டவே
வரட்டுத்தடியுமண்காரடென் றிருமால் வலிப்புங்கூடவே
வாதசேட்டைக்கிந்து நடையுமாறுகண்ணுமாய்
வலித்துவலித்து குலுக்கிகுலுக்கி வழியுங்கூட்டினர்

தளர்ந்தநடையில் விழுந்திடாமல் சரிந்தயிடையனர்
தாங்கிபிடித்து தூங்கிதூங்கினர் சர்தியாகம்போனர்

வேறு

இடையனென்றயாண்டியென்று யிருபேரும் முன்னும்பின்னும்
தடையரவேவருகையிலே கந்தனைக்குமாரன் கண்டான்
கண்டுமுப்புராதிதன்னை கண்காட்டியேதுசொல்வான்
இரப்பாண்டி கூத்துடனே இடைக்கூத்து வருகுதுகாண்
உரத்தசிவலிங்கமின்னு முண்டுமென்றுவாருன்காண்
சொல்லாமல் போனவன்காண் துணைகூட்டிவாருன்காண்
பொல்லாப்புசெய்தவனை போய்பிழைக்கவொட்டாது
பாப்பானும் முன்னேவந்த பலவேசக்காரனவன்
பண்டாரமிவனெனவே பச்சம்வைத்து சொல்லாதிங்கோ
தடந்தெரியாமல்போர சமத்துவித்தைக்காரனிவன்
கடந்தோடிப்போகாமல் கண்போட்டுநின்றிடுங்கள்
உபதேசஞ்சொல்லாமல் லொளித்தோடிப்போனவன்காண்
சிவஞானியரேநீர் திரும்பயினிப் போவீரோ
ஒருவனைப்போட்டறுத்ததுண்டா லொருகூடுகிடையாது
இருவரையும் போட்டருத்தா லெல்லோரும் பங்கிடலாம்
இடையனுடகழுத்திலே யிரும்பு கிட்டிப்போட்டிடுங்கள்
கடுகவந்த ஆண்டிதன்னை கைப்பிடியாய்க்கொல்லுமென்றான்
அடியென்ற சொற்கேட்டு அரனும்பிரகொளித்தார்
குடிகெடுத்த பாவியிடங் கூட்டிவந்துகெடுத்தாயே
என்றுரைத்தபாசனுக்கு யெடுத்துரைப்பானீஸ்பரனர்
குன்றுமலைவிழும்போது கொம்மட்டிக்காய் தாங்கிடுமோ
முப்புரத்தைச்சுடும்போது முப்புராதி மரிப்பானே
தப்பாமற்கெடுகிறவன் தலைகீழாய்ச்சொல்லானே
சொல்லுவதேயல்லாது தொடுவானே
வெல்லுவதுந்தோப்பதுவும் விதியின்படியே வருங்காண்
அந்தரத்தேமறைந்துகொண்டு ஆதிபரனேதுசொல்வான்
மந்திரமாமலையதன்னை வாய்த்தவில்லாய்த்தானூன்றி
காயமுருபாம்புதன்னை கயிருகவேதொடுத்தார்
மாயனையம்பாக்கி வலகையிலே பிடித்து
ஆனியென்னுந்திங்களிலே யக்கினிவாரந்தனிலே
நானிலத்திற்பூரமென்னு நட்சேத்திரந்தனிலே
உம்பரெல்லாங் கொண்டாட வுக்கிரமாய்த் தானெழுந்து
அம்புதனை விடுவதற்கு அரனில்லைகாண் கோட்டையிலே
வில்லதனை கீழ்போட்டு வெருங்கைகொட்டியே சிரித்தார்
உல்லாசமாய்ச் சிரிக்க கோட்டையில் தீப்பிடித்திடுமாம்

விருத்தம்

திரிபுர மெய்நகை செய்தனர் சிவனார்தாகும்
அருவுரு வாகிநின்ற ஆதியை மனதிலுண்ணி
கருநிற வண்ணன்றனும் கணைதனைத் தொடுத்தபோது
திரிபுர மெரியுதய்யோ சிவசிவா சிவனேயென்றார்

வேறு

கோட்டையிலக்கினி குப்புரப் பிடிக்க
கூடாரங்கள் குலுங்க நடுங்க
பூட்டியவாசல் கதவு நகண்டு
போரந்திலிகர்சிலர் சிங்கிலர் பட்டாடு
மண்டப முடிகடிந் ததினால்
வாசலிலாயிர மல்லர்கள் பட்டார்
பண்டுருகோபுரக் கோட்டை நகண்டு
பட்டத்தானையும் பாகரும் பட்டார்
கொத்தள வெள்ளிக் குழலுமருங்கும்
கோட்டை மதிலொடு கூடியே சுடுமாம்
லட்சத்தறுபது சேவகர் பட்டார்
முப்புராதியுட வைப்பது பெண்கள்
மூவாயிரம் பெண்களே மாண்டார்
குப்பெனவால மரத்தி லொதுங்கி
கொங்கை யொடிந்தவர் மண்டையில்விழவே
செப்புக் கோட்டையி லேறினபேர்கள்
இருகியசெம்போ டுருகியே போனார்
அம்பலம்மீது யிருந்த கணக்கர்
அறுபது பேரும் நொடியிலே மாண்டார்
தாவிய பொய்கையில் மூழ்கிய போது
தண்ணீரும் நின்று கொதிக்கிது பாருய்
பூவிலு மெல்லிய பொன்னுடல்சோர
பொரியுது சிறுமீன் கருவா டெனவே
குதிரைச் சாணி கருகினது போல
கொல்லையினாய்போல் பல்லது தெரிய
சதிரக் கோட்டை யம்பலம் வேக
சந்தியி லிருந்தவர் வெந்து கிடந்தார்
கிழவனை யெடுத்து தோள்மேலே வைத்து
கீழேயிருந்த யிளையவர் மாண்டார்
தெளியப் பொன்னொடு வெத்திலை தின்ற
சிவந்திடும் வாய்கள் கருகுது பாராய்
கண்ணைப் பொத்திய பெண்ணொரு கணவன்
திண்ணைத் தலையொடு தண்ணீர்ப் பந்தல்
சென்று வளைந்து துதித்திர ளோடே
கோதி மடக்கிய பூவை முடித்து
கொண்டை யெல்லாம் வேறே மண்டையதாக
பாதிக் கன்னங் கறியொடு பரிபோய்
பல்லுத் தெரிகிற பாவினை பாராய்
பூசி மினுக்கிற தாசிகள் வீடும்
பொருளுஞ் சேரக் கருகுது பாராய்
ஆசையுடன் சூழ் கூன் பாப்பானை
அடிக்கி நகைகள் துடிக்குது பாராய்
[redacted]ளச் சாம்பலாய் விழுகுது பாராய்
மாலை கூடை பரித்திடுங் கைகள்

வலிய வெலும்புக ளொடியுது பாராய்
சப்பிர மஞ்சங்கள் பெண்ணோடு கூடியே
தங்கிய முத்துத் தம்பி விழுந்தான்
வைப்புடை தலைவாசலிற் போமுன்
மண்டை யுடைந்தான் வண்டிமலையன்
அவனொரு வண்டி படாது போவானோ
திண்டிலூரடி யாகிலு மடியாட்டால்
செத்தாலுஞ் சினந்திரு வேனோ
மோதியவிப்படி பேசிடு முன்னே
முப்புராதி மேல்க்கினஞ் சொல்லுமாம்
மாதர்களே கொட்டாரந் தன்னைவிட்டு
மணிமுத்தாருடன் மண்டபம் புக்க
வெங்கலக்கத விலக்கினி பிடிக்க
வெள்ளித்திருமதி விடியுதுபாருய்
மங்களமேடை யெரிந்து தணிந்து
வாழ்ந்திடு மூன்று பேருமடிந்தார்
கோட்டை யழிந்திட தேவர்கள்கூடி
கொட்டோடே வெட்டி குரவையுமிட்டார்
நாடியவக்கினி நரகத் தெளும்பி
நாவுலகில் புகைதா னெழும்பிடுமாம்

வேறு

அந்தச் சமயத்தில் நந்தியை கிட்டவழைத்து
ஆரபார சத்த மேதென்று கேட்டானும்
பேந்தமுடன் கோட்டைக்குள்ளே முப்புராதி வாழ்வு
பிடிக்குமிடையன் தடிக்கம்பு போலவே போச்சு
கோட்டார தண்ணீரைவிட்டுத் தனியதே போனல்
கொள்ளை புகைவந்து பூமியைமூடியே கொள்ளும்
ஈட்டிட தண்ணீரை விட்டிட ஆளிங்கேயில்லை
ஏத்ததோ ராலமரத்தைப் பிடிங்கி யடித்தால்
ஆலமரத்தை பிடுங்கி யங்கேசென் றடித்தால்
அக்கினியாவது மிக்க யெழும்புமே அய்யா
ஏலவே வண்மை கருடனை யீஸ்பரனை
இருசிர சாலேகடர் தண்ணீரை வாரியிறைத்தார்
உள்கோட்டை பிறக்கோட்டை மொக்கத் தணித்து
உள்மண்டபத்தில் கிடந்தவர் தங்களைக் கண்டார்
வெட்காமல் மூன்றுசிவ லிங்கம்தன்னை விழுக்கி
வேகாமல்மெத்த பதைக்கின்ற நெஞ்சதுபோல
இன்பமுடன் நந்திதண்ணீரை யள்ளிபெரிய
ஈரியகோட்டையி லாறின அக்கினியெல்லாம்
நந்திக்கெருடாழ்வார் நந்தியுடன் சென்றுகாண
கஞ்சனைப்போலொத்த வஞ்சகநெஞ்சதுகண்டாய்
பொய்யாது நான்சொல் லுபதேசங் கிழ்ப்பட்டும்போச்சு
பூசைச்சிவலிங்க மெங்கனே போட்டுப்புதைத்தாய்
பையனுலுன்னுலே யெத்தனைபாடுகள்பட்டே
பஞ்சமாபாதகம் பண்ணிக்கொடுத்தாயே பாவி

முத்தாரம்மன் வில்பாட்டு

ஊதியக்கேடுகள் பண்ணியே நஷ்டமுண்டாக்கி
உன்னாலெ நீ கெட்டா லென்னாலாவதுமுண்டோ
கோதில்லாப்பேச்சி யுலகளந்தாள் முத்துமாலை
கூடவேபோய்விட்டால் வாறுதுகாணிந்தகொள்ளை
இத்தனைபிள்ளையிற் புத்திகள் சொல்லிவளர்த்தேன்
என்புத்திகேளாமல் துன்பத்திற்குள்ளாயிருந்தாய்
முத்துத்தம்பியொடு முத்துக்குமாரன் பிறந்து
மூதேவிபிள்ளைகள் சீதேவிவாழ்வுக்குமோசம்
வாடாதகோட்டைக்கு கேடாகவந்த கூன்பாப்பான்
வார்த்தையைக்கேட்டல்லோ மண்ணுண்டு போச்சுதுவாழ்வு
நீளக்குளிரிமையிர் போடாதினிமேனிவிட்டால்
நெஞ்சடையும்தின்று நீராக்கிபோட்டிடுமென்று
பண்டையுகிதமறைந்து பகைத்தவனென்று
பாதகத்தைகண்டுபோனால் நமக்கதுபாவம்
கொண்டேதார்நட்பு குறையாமல் நந்தியிங்கோமான்
கோலகக்கொடுங்கைகுறக் கொள்ளிபோலேயெடுத்து
மண்ணில்க்கிடக்கிற சீதளத்தண்ணீரைவார்த்து
வாகூக்குருத்திலுடம்பை பொதிந்தங்குவைத்தார்
இண்ணங்தொண்ணூரிற் கிடாரத்திலெண்ணையைவிட்டு
கெட்டியாயெட்டுநாள் பந்தலுக்குள்ளே கிடந்தாளை
கொல்லந்துருத்திபோல் மூச்சிடுமேனிகுறைய
கோடாதுவந்து கண்டமுகுருக்குசத்தி
வலமையாகமனக் குறவையில்லை நமக்கு
மக்களிருக்கவலு வென்றிருந்தே தன்மகனே
கொஞ்சவயதிலே வஞ்சகதீயிதுகண்டாய்
கோட்டையழித்தவன மேலிடாதோ யிக்கொதிப்பு
ஈஸ்வரியாகிய மாதாவுலகளந்தாளை
என்றைக்குமிங்கே யிருக்க விதித்தாயில்லையே
தஞ்சமாயெனக்குமுன் பொன்னைமத்தா
தாய்க்குமகனைசெய் சடங்கொன்றுமில்லையே
ஆசையுடன்பால் கொடாமல் போனதற்காக
அங்கையால்வாரி அணைத்தவள் தாருட்டுவாளாம்

வேறு

பஞ்சாட்சரமறிவாய் பரமனுடநிலையறிவாய்
அஞ்சாட்சரந்தனிலே யக்கினியில் மாழ்வாயோ
மெல்லணை மேற்கிடவாமல் வெறுந்தரைமேற்கிடப்பாயோ
புல்லணைமேற்கண்ணுறங்க பொல்லாதகாலமதோ
வீடெலாம் வெளியாச்சோ மேனியெல்லாம்விரகாச்சோ
கூடாரவாசலெல்லாங் கோட்டையெல்லாம புகையாச்சோ
உபதேசஞ்சொன்னநந்தி யொளித்துவிட்டுப்போனானே
செய்ததெலாந் தீவினையோ தேவருக்கும் விளையாட்டோ
காட்டில்விட்டுப்போனதற்கோ கண்முழியாதுரங்குகிறாய்
கேட்டசெய்தி சொல்லாமல் கிடப்பாயோமகனே
செய்கையிரங்குதடா சிறுவயதில்கண்டதடா
அங்கமெல்லாங்கொதிக்குதடா யாசையலைமோதுதடா

பேரில்லாபாபியடா பிள்ளையடா நீமகனே
நீரியணலாகுதடா கெடுவாடைவீசுதடா
பாற்குடங்கள் வருகுதடா பரிப்பதற்கு யெழுந்திரடா
மாலைகூடைவருகுதடா வாரிப்பிடிக்கலையோ
மாகுடையகூன் பாப்பான் மாயமுன்னை சுட்டதடா
எண்ணுமல் கோட்டைதன்னை யெடுத்தவனை விடுவேனே
ஏச்சாலவன் சேச்சானே பெருதேரிவந்தேய்த்தேனே
ஆச்சிதனை பாலையுண்ட அடியேன் உனைஏச்சனும்
பேச்சிதனைப் பாலையுண்ட பெருமானும் என் மேலும்
ஏச்சிவந்து சிரித்திட்டானென்று இருந்துவிட்டாயோ மகனே

வேறு

அந்தகைலாயம் தன்னிலேசென்று அரக்கியர்மூபேரும்
அண்ணரே முக்காட்டிலே கோட்டை அழிக்கின்ற காரணம்கேள்
கோதைமுத்தாரே விட்டுமூன்று கோட்டையும் போடச்சொன்னர்
கொஞ்சத்தினல்செய்த குற்றத்துக்கு இந்தகோபம் வருவானேன்
பண்ணிய பூசைக்குவேண்டிய சிவலிங்கம் பாக்கியமும்கொடுத்து
பாவிமயன்மக்கள்யிடுகிற கோட்டையை பார்த்துச்சிரித்திட்டார்
கோலிடையென்கையில் கோடலிவெட்டுக்கும்கோபம் வராததுயென்ன
கொஞ்சகுழந்தைகள் சிரிபரிவதால் கோபம்வருவானேன்
பாதையில் பூக்கூடைமாலையும் உன்னுடபாலையும் மரித்ததினல்
பாவியெனமக்கள் இடுகிற கோட்டையைப் பார்த்துசிரித்துவிட்டாய்
கள்ளசிறுப்பாணி உன்னிடம் இன்னும் கடுங்கோபம்தீரலையோ
கன்னியர்க்காக மனமிரங்கி தெய்வகடாச்சம்தரவேணும்
பிள்ளையும்தானும சிவனும்இல்லாத பெரும்பாவியாகிவிட்டோம்
பெரியமாதாவுக்காகவேண்டி பெண்மக்கள்பிழையைப் பொருத்தருள்
என்றுமேகும்பிடும் பெண்களைக்கண்டு இரங்கிடும் ஈஸ்வரனர் [வாய்
எடுத்துவரச்சொல்லி வேண்டியதூதரை ஏகினர்கோட்டையிலே
சென்றந்த வஞ்சகசாம்பலைநீக்கி தீதின்றமேனியல்லாம்
தீண்டியெடுத்து வண்டியிலேஏற்றி சிவனிடம்கொண்டுபோனர்
மலைமேலே அரசிருப்பு மண்டபத்திலே சிவனிருக்க
கொலுகின்றவண்டிவிட்டே கூடையிலே இரக்கிவைத்தார்
தன்னறிவாய் கும்பிடவே தலையுமில்லைகையுமில்லை
புண்ணியத்தை பறிகொடுத்து புகையெலும்புநெஞ்செலும்பு
மூவரையும் தான்பார்த்து முழித்தானே இந்திரனும்
தேவருடபுழுக்காரம் தீர்ந்ததோ இன்றைக்குத்தான்
உருப்பிடித்து காலும்கையும்உண்டாக்கி அழைத்திடுவார்
திருகண்ணலே பார்த்து சிவனர்எழுப்புமென்ருரே

வேறு

முன்னயிட்டதீ முப்புறத்திலே முனிவர்யிட்டதீ தென்னிலங்கைலே
அன்னையிட்டதீ அடிவயித்திலே அறனர்யிட்டதீ முழுகமுழுகவே
கையில்சிவலிங்கமிருந்ததும் கல்விதனை கடலிழுத்ததும்
மெய்யாய்சிலபொய்கள் பிறந்ததும்வேகாமுப்புறம் வெந்துதணிந்ததும்
தெய்வமூவர்உயிர்பெற்றெழுந்திட தெய்வமுத்தார்கடாட்சம்பிறந்ததே

முற்றிற்று.

கலைமகள் பிரஸ், வடக்கன்குளம்.

சிறந்த நூல் குறைந்த விலை !!

தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவர் கையிலும்
அவசியம் இருக்கவேண்டிய

அரிய நூல்!
தெய்வ புலமைத்

திருவள்ளுவ நாயனூர் அருளிச்செய்த
தமிழ் வேதமாகிய

திருக்குறள் மூலம்

திருவள்ளுவரின் குறள் 1330 பாடல்களும், வாழ்க்கை வரலாறு, திருவள்ளுவமாலை, அதிகார வகராதி, பாட்டுமுதற் குறிப் பகராதி முதலியவற்றுடன் வள்ளுவரின் உருவப்படம் 2 கலரில் ஆர்ட் பேப்பரில் அழகாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

பாக்கட் சைஸ் விலை அணு 6

கிடைக்குமிடம் :—

கலைமகள் கம்பெனி
பிரபல புத்தக வியாபாரிகள்
174, ஹைரோடு, திருநெல்வேலி சந்திப்பு.

பெரிய எழுத்து புத்தகங்கள்

		ரூ.	அ.
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனம் படங்களுடன்		12	0
ஆதிபர்வம்	,,	5	0
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்	,,	5	0
விக்கிரமாதித்தன் கதை	,,	4	0
விராடபர்வம்	,,	3	0
தருமர் அஸ்வமேதயாகம்	,,	2	0
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	,,	1	8
மதனகாமராஜன் கதை	,,	1	8
அல்லியரசாணி மாலை	,,	1	0
அபிமன்னன் சுந்தரி மாலை	,,	1	0
வைகுந்த அம்மானை	,,	1	4
காத்தவராயசுவாமி கதை	,,	1	4
கிருஷ்ணன் தூது	,,	1	4
நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை	,,	1	0
பவளக்கொடி மாலை	,,	0	12
ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை	,,	0	12
புலந்திரன் களவு மாலை	,,	0	12
மரியாதை ராமன் கதை	,,	0	12
கோவலன் கதை	,,	0	12
சித்திரபுத்திரன் கதை	,,	0	12
கருடபுராண வசனம்	,,	0	12
மயில் ராவணன் கதை	,,	0	12
புரூரவச்சக்கிரவர்த்தி கதை	,,	0	12
கர்ணமகாராஜன் சண்டை	,,	0	12
தேசிங்குராஜன் கதை	,,	0	12
மநுநீதி காதல்	,,	0	10
பொன்னுருவி மசக்கை	,,	0	10
மதுரைவீரன் கதை	,,	0	8
துரோபதை குறம்	,,	0	8
வாலி மோட்சம்	,,	0	8
ஏணியேற்றம்	,,	0	8
சிறுத்தொண்டபக்தன் கதை	,,	0	8
நல்லதங்காள் கதை	,,	0	6

கிடைக்குமிடம்:—

கலைமகள் கம்பெனி

பிரபல புத்தக வியாபாரிகள்

174, ஹைரோடு, திருநெல்வேலி சந்திப்பு.

எங்களிடம் கிடைக்கும்
வில்பாட்டு தினுசுகள்!

1.	முத்தாரம்மன் கதைவில்பாட்டு		0	12	0
2.	சின்னத்தம்பி	,,	0	6	0
3.	இசக்கி கதை	,,	0	6	0
4.	சுடலைமாடன்	,,	0	5	0
5.	காந்தி வில்பாட்டு	,,	0	5	0
6.	பார்வதியம்மன்	,,	0	5	0
7.	சாஸ்தா கதை	,,	0	5	0
8.	தர்க்கராஜன்	,,	0	4	0
9.	முத்துபட்டன்	,,	0	4	0
10.	சங்கிலிப் பூதத்தார்	,,	0	4	0
11.	வல்லரக்கன்	,,	0	3	0

கிடைக்குமிடம்:—

கலைமகள் கம்பெனி

பிரபல புத்தக வியாபாரிகள்

174, ஹைரோடு, திருநெல்வேலி சந்திப்பு.